

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 5 ທັນວາ 2010 (12-05-2010)

ເຫັນຄຸນຄ່າຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າເຫັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ເອຊາຢາ 61:1-11

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ

ບົດຮຽນນີ້ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃນການປ່ຽນແປງ ໂດຍຄືນທາງວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ສຳຄັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະນຳເອົາສິ່ງທີ່ເປັນນຶ່ງໃນຊີວິດຂອງທ່ານທຽບໃສ່ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນ

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງພວກເຮົາເພື່ອປ່ຽນແປງໂລກ ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ສຳຄັນ ຕໍ່ພຣະອົງແລະເອົາຄຸນຄ່າຂອງເຮົາທຽບໃສ່ກັບຄຸນຄ່າຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ

ການປ່ຽນແປງໂລກເປັນວຽກງານທີ່ໜ້າຍ້ານແລະເບິ່ງຄືວ່າຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ເມື່ອເຮົາຫຼຽວອອກໄປເບິ່ງໂລກ ແລະຮູບຮ່າງຂອງມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາທ້ອຍໃຈ. ເຮົາເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່? ເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກໃສ? ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ເຕືອນ ພວກເຮົາວ່າທຳອິດເຮົາຕ້ອງຫລຽວຂຶ້ນເທິງທາງຜູ້ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄວາມຫວັງ ແລະການປ່ຽນເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ. ພຣະອົງມີຄຳຕອບທີ່ໂລກຕ້ອງການຢາກຮູ້. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຫລຽວເບິ່ງທາງໃນຂອງຕົວເຮົານຳຖ້າພວກເຮົາຢາກ ເປັນເຄື່ອງມືຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຮັບໃຊ້ໃນໂລກນີ້, ທຳອິດພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ແລະແບ່ງປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມເສັຽໃຈໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເສັຽພຣະທັຍ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງແລະພວກເຮົາຈະ ກາຍເປັນຕົວແທນຂອງການປ່ຽນແປງ.

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ທຸກຄົນ: ເອຊາຢາ 61:1-7

ອົງພຣະເຢຊູອ່ານພຣະທັມເອຊາຢາ 61:2-2 ໃນໂຮງທັມທີ່ເມືອງນາຊາເຣັດ ບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງຈະເຣີນເຕີບ ໃຫຍ່ (ລູກາ 4:16-20) ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າຂໍ້ພຣະທັມດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວໃນພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ນຳ ຂ່າວດີມາສູ່ຄົນທັງປວງ, ຊົງໂຜດໃຫ້ດີພຍາດ, ຊົງປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ຊົງເລົ່າໂລມໃຈ, ແລະຊົງຊົດຊ່ອຍຜູ້ທີ່ມີ ຄວາມທຸກລຳບາກ. ຊົງລວມທັງຜູ້ຍາກຈົນ, ຜູ້ທີ່ຖືກຄຸມຂັງ, ຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງ ແລະຜູ້ທີ່ໂສກເສົ້າທັງຫຼາຍ ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ ຄຸນຄ່າແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທຸກຄົນ.

ທ່ານເຄີຍມີຄວາມໂສກເສົ້າໃນຊີວິດຂອງທ່ານບໍ່? ຄວາມສັມພັນຂອງທ່ານກັບພຣະຄຣິດໄດ້ຊ່ອຍທ່ານແນວ ໃດໃນເວລານັ້ນ? ພຣະເຢຊູຊົງປົນປົວຄວາມເຈັບປວດໃນຊີວິດຂອງທ່ານທາງໃດແດ່?

ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພື້ນຂອງເຮົາຈັດແຈ້ງການແລກປ່ຽນອັນມີຄ່າໄວ້ສຳລັບເຮົາ. ພວກເຮົາສາມາດທີ່ຈະນຳເອົາ

ຄວາມທຸກລຳບາກອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໂສກເສົ້າແລະຜິດຫວັງມອບໃຫ້ພຣະອົງ. ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງປະທານພວງມາລັຍອັນສວຍງາມ, ຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ, ແລະສະຫງ່າຮາສີ. ຄົນທັງຫຼາຍຈະເຫັນຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດເຮົາໃນຂະນະທີ່ເຮົາເກີດທູນຖວາຍກຽດແດ່ພຣະອົງ. ເຮົາສາມາດເອົາຂີ້ເຖົ້າແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຮົາແລກປ່ຽນເອົານ້ຳມັນແຫ່ງພຣະພອນນຳພຣະອົງທີ່ເກີດຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ.

ຖ້ອຍຄຳໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມລຳບາກອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດເຮົາ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ອົງພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ນຳເຮົາສະເໜີເພື່ອຊວັນຊູເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຢາກຈະຊ່ວຍເຮົາໃນເວລາທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກເຈັບປວດທໍຣະມານ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບການເລົ່າໂລມໃຈ.

ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດເມື່ອຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຢາກຊ່ວຍທ່ານ? ທ່ານໄດ້ບອກຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນໃຫ້ພຣະອົງຮູ້ນຳຫຼືບໍ່?

ພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ ເຮົາໄດ້ເຫັນວຽກງານການຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງຈາກການເປັນແບບຢ່າງຂອງພຣະອົງ ທັງໃນພຣະຄຳພີເດີມແລະພຣະຄຳພີໃໝ່ພຣະເຈົ້າຊົງບັນຊາໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ອອກໄປຮັບໃຊ້ທົ່ວໂລກບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມຕ້ອງການທາງຮ່າງກາຍແລະທາງຈິດວິນຍານ.

ແຕ່ເປັນໜ້າເສົ້າໃຈ, ຄົນຈຳນວນຫຼາຍຢູ່ອ້ອມຮອບເຮົາແລະຢູ່ທົ່ວໂລກຢາກໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ເພື່ອເຂົາເຈົ້າ. ຄະນະເຊົາເທີນບັບຕິສຂອງພວກເຮົາ ມີມິສຊັນນາຣີຫຼາຍກວ່າ 10,000 ຄົນທັງໃນປະເທດແລະຕ່າງປະເທດທີ່ປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດແລະໄດ້ຮັບໃຊ້ຊ່ອຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຂາດເຂີນໄປພ້ອມກັນ. ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພວກມິສຊັນນາຣີເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກເຈັມ(ແຕ່ງຕັ້ງ)ໃຫ້ອອກໄປຮັບໃຊ້ ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນກໍຄວນຮັບໃຊ້ໄປນຳໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຮົາໄປ ນີ້ຖືວ່າເປັນກຽດແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາ.

ທ່ານເຄີຍຄິດບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຮຽກເອີ້ນທ່ານໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ຫຼືເດີນທາງໄປຮັບໃຊ້?

ຄວາມລອດພົ້ນ, ເສຣີພາບ, ຈຸດປະສົງແລະຄວາມຍິນດີ ຂອງພວກເຮົາສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄຸນຄ່າທີ່ພຣະເຈົ້າເຫັນ. ພຣະພອນດັ່ງກ່າວນີ້ດີຫຼາຍຊຶ່ງເຮົາບໍ່ສົມຄວນຮັບເອົາໄວ້ສຳລັບຕົວເຮົາເອງເທົ່ານັ້ນ ເຮົາຄວນຈະເປັນທີ່ພຣະພອນໄປສູ່ຄົນອື່ນເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມີເຫດຜົດໃດບໍ່ທີ່ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໄດ້ໃຫ້ແຕ່ຈະບໍ່ເປັນພຍານ? ແລະມີເຫດຜົນໃດອີກບໍ່ທີ່ເຮົາບໍ່ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນ ວ່າພຣະເຢຊູຊົງຊ່ວຍເຮົາຢ່າງໃດແດ່? ທ່ານຈະແບ່ງປັນເຊັ່ນນັ້ນໄດ້ບໍ່? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໄດ້ ແລະຈຶ່ງບໍ່ໄດ້?

ຄວາມຈິງທີ່ເຮົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວນັ້ນ ພວກເຮົາຄວນບອກຄົນອື່ນວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີ 4-5 ເຮົາໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຮົາກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ເຮົາແບ່ງປັນພຣະພອນໃຫ້ກໍຈະແບ່ງປັນພຣະພອນແກ່ຄົນອື່ນຫຼືກັບຄົນມາສູ່ເຮົາອີກ. ເຂົາເຈົ້າຈະສ້າງ(ຊີວິດ)ຂຶ້ນໃໝ່, ປົວແປງໃໝ່, ພື້ນຟູຂຶ້ນໃໝ່ອີກ. ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຊົດຊ່ອຍເຮົາຄືນໃນບາງກໍຣະນີທີ່ເຮົາຈຳເປັນ ກໍເປັນໄດ້ (ຂໍ້5-6) ນີ້ແມ່ນການປ່ຽນແປງໂລກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳ.

2. ພຣະເຈົ້າຮັກຄວາມຍຸດຕິທັມ: ເອຊາຍາ 61:8-9

ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີດັ່ງກ່າວນີ້ພຣະເຈົ້າເຫັນຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບຄວາມບໍ່ເປັນທັມ ແລະພຣະອົງຊົງສັນຍາວ່າພຣະອົງຈະຊົງປົວແປງຄວາມທີ່ບໍ່ຍຸດຕິທັມທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບນັ້ນ. ຄົນອື່ນຈະເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຫ່ວງເຂົາເຈົ້າແລະສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນປະຊາກອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພຣະພອນ.

ເຮົາສາມາດເພິ່ງພຣະເຈົ້າໃນການອວຍພຣະພອນແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ ຕາມທາງແລະຕາມເວລາຂອງພຣະອົງ. ທຸກໆວັນ ຈະມີຂ່າວທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເລື່ອງລາວຂອງແຕ່ລະຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍາກລຳບາກ

ຍ້ອນຄວາມບໍ່ເປັນທັມ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າກຽດຫຼາຍເມື່ອເກີດຂຶ້ນກັບເດັກນ້ອຍ.

ປະເທດເຮົາ(ອະເມຣິກາ)ວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມສົງເສດເທິງເລື່ອງເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງອາຍຸ 11 ປີທີ່ຖືກລັກ, ຖືກຂົ່ມເຫັງ, ບໍ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາໃດໆ, ຖືກຜູ້ທີ່ລັກພາໄປກັກຂັງເປັນເວລາ 18 ປີກ່ອນທີ່ລາວຈະໄດ້ພົບກັບເສຣີພາບອີກ. ພວກເຮົາຮູ້ດີວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີຄວາມສົງສານຕໍ່ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາກຽດການໂຈຣະກັມແລະຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ" ພວກເຮົາຄວນຈະມີທຳທີ່ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າໃນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້.

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນການຍາກສຳລັບທ່ານທີ່ຈະອະທິຖານເພື່ອຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຂົ່ມເຫັງຄົນອື່ນໆ ? ຄຳຕອບຂອງທ່ານຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນບໍ່ວ່າທ່ານໄດ້ຍືນຕົສູ່ຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມຢ່າງໃດ?

ໃນຖານະທີ່ພວກເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າແລະພວກເຮົາຖືກຮຽນເອີ້ນໃຫ້ຍືນຕົສູ່ກັບຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນທຸກແຫ່ງ. ບາງເທື່ອພວກເຮົາອາດຈະຄິດວ່າເຮົາສາມາດເຮັດໃນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ພຽງແຕ່ໜ້ອຍດຽວ ແຕ່ເຮົາຜູ້ເປັນໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າເຮົາຕ້ອງອະທິຖານເພື່ອຢູ່ສະເໝີ.

- ເຮົາອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ເກີດມີຄວາມຍຸດຕິທັມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນດາຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແລະຮັບຜິດຊອບ
- ເຮົາອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ກະທຳຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທັມແລະຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບອົງພຣະຄຣິດ ຖ້າເຂົາເຈົ້າຫາກຍັງບໍ່ທັນຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງ.
- ເຮົາອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະຮູ້ວ່າຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍວິທີໃດ

ຄວາມບາບອາດຈະມາຈາກການກະທຳຂອງເຮົາ(ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດ) ຫລືມາຈາກສິ່ງທີ່ເຮົາເພີກເສີຍ (ສິ່ງທີ່ເຮົາສົມຄວນເຮັດແຕ່ບໍ່ເຮັດ). ທ່ານຢາໂກໂບໄດ້ກ່າວວ່າດັ່ງນີ້, "ເຫດສັນນີ້ຜູ້ໃດຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນການດີ ແລະບໍ່ເຮັດ ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງມີບາບ." (ຍຢາບ 4:17)

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຍຸດຕິທັມໃນໂລກນີ້ ຄຣິສຕຽນຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ປົກປ້ອງກົດເກນຂອງຈັກກະວານຕໍ່ຄົນທຸກຊາດ. ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການເງິນ, ແລະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເປັນການສ່ວນຕົວບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມຕ້ອງການທາງຮ່າງກາຍແລະທາງຈິດວິນຍານເທົ່າທີ່ພວກເຮົາມີໂອກາດຈະຊ່ວຍໄດ້.

3. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຊອບທັມ: ເອຊາຍາ 61:10-11

ພວກເຮົາມີສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຊຶ່ງເຮົາສົມຄວນມີຄວາມຍິນດີ. ເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ, ພວກເຮົາກໍເຂົ້າໄປສູ່ຄວາມສັມພັນໃໝ່ກັບພຣະເຈົ້າ. ພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພຣະອົງຕອດໄປໃນສະໄໝອັນຮຸ່ງເຮືອງ. ພຣະອົງມີພຣະປະສົງໃນຊີວິດຂອງເຮົາໃຫ້ເຮົາມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ.

ທ່ານໄດ້ຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນແລະເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານແລ້ວຫລືຍັງ? ຖ້າຫາກຍັງ ທ່ານສາມາດຮັບເອົາພຣະອົງດຽວນີ້ໄດ້ບໍ່?

ເຮົາບໍ່ມີຣິດເດດທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຊອບທັມດ້ວຍຕົວເຮົາເອງ ແຕ່ເວລານີ້ໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຮົາໄດ້ຮັບຣິດເດດທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງບໍ່ຣິສຸດ. ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເທິດທູນຖວາຍກຽດແດ່ພຣະອົງ, ເມື່ອພວກເຮົາມີຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ ເຮົາກໍເຮັດໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເຖິງທີ່ສຳເລັດ.

ໃນອາທິດນີ້ທ່ານຈະເຮັດ 5 ສິ່ງຄືແນວໃດແດ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍ? ໃນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນອັນໃດທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ທ່ານເຮັດໄດ້ໃນມື້ນີ້?

ທີ່ກ່າວມານີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຮົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຮັດບາບ ແຕ່ໝາຍຄວາມວ່າເຮົາດຳເນີນຊີວິດໃຫ້ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງຜູ້ຊົງຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກອຳນາດຂອງຄວາມບາບໃນຊີວິດເຮົາ. ເຮົາບໍ່ປາຖນາຈະເຮັດບາບອີກ ເຮົາ

ອາດຈະສະດູດໃນຄວາມບາບ(ອາດເຮັດຜິດ)ແຕ່ເຮົາກໍປາຖນາຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງໃນອາທິດນີ້ເພື່ອປ່ຽນຄວາມປາຖນາຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນຄວາມປາຖນາຂອງພຣະເຈົ້າ?

ເຊັ່ນດຽວກັບພຣະຍາຢາກຈະເຮັດໃຫ້ຖືກໃຈສາມີ ເຮົາກໍຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດໃຫ້ເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ຮັບກຽດເມື່ອຄຸນຄ່າຂອງພຣະອົງເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ແມ່ນຫຍັງຄືຄຸນຄ່າຂອງພຣະເຈົ້າບາງຢ່າງທີ່ເຮົາຢາກຈະມີໃນຊີວິດຂອງເຮົາ? ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ຄຸນຄ່າເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຊົມຊວ່ນເຂົ້າມາຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ?

ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນທຸກຊາດມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສັມພັນພິເສດ ທີ່ພຣະອົງມີກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ຈາກສິດພິເສດທີ່ເປັນເໝືອນເຈົ້າສາວຂອງພຣະຄຣິດ ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງໄດ້ອວຍພຣະພອນແກ່ເຮົາດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງສາມາດຊ່ອຍຄົນອື່ນໄດ້. ພຣະເຈົ້າຊົງຊອບພຣະທັຍເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍສັຮເສີນພຣະອົງ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ທ່ານມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຍັງແດ່ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າທີ່ຈະນຳເອົາຂ່າວປະເສີດອອກໄປສູ່ຄົນໃນໂລກ? ທ່ານຈະເຮັດຫຼ້ອນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ ?

ບົດຮຽນຊີວິດ:

ພຣະເຈົ້າຊົງເສັງພຣະທັຍເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມເສັງໃຈ(ໃນຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ). ພຣະອົງຊົງຮັກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງແລະກຽດຊັງຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ. ພຣະເຢຊູລົງມາໂຖ່ເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບແລະປະທານຄວາມໝາຍແລະເປົ້າໝາຍຊີວິດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາພຣະອົງເປັນແບບຢ່າງໃນການຮັບໃຊ້ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄຸນຄ່າຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້. ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍການທີ່ມີຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງທຸກໆ ວັນ.

ເຮົາຈະຕອບຄຳຖາມແນວໃດ ເພື່ອຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ນຳເອົາຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ສຶກສາມາ ໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ?

- ຖ້າພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ທຸກຄົນ ເຮົາຄວນຈະມີທ່າທີ່ແນວໃດຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດ ?
- ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ທຸກຄົນຫຼືບໍ່ ? ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ສະແດງອອກຄືແນວໃດວ່າທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບທ່ານ ?
- ທ່ານຮູ້ຈັກໃຜແດ່ ທີ່ທ່ານສາມາດເວົ້າໝູນໃຈ ຫຼືສາມາດຊ່ອຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃນອາທິດນີ້ ?
- ທ່ານໄດ້ເຫັນຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມທີ່ເກີດຂຶ້ນຮອບໆ ທ່ານແນວໃດແດ່ ? ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະຢືນຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມນັ້ນ ?
- ທ່ານດຳເນີນຊີວິດປະຈຳວັນດ້ວຍການທີ່ມີຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່ ? ໃນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດແລະໄດ້ເວົ້ານັ້ນເຮັດໃຫ້ຄົນສັຮເສີນພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່ ?

ຖ້າເຮົາຕອບຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້ເໝືອນກັບພຣະເຈົ້າຕອບ ເຮົາກໍກ້າວໄປສູ່ຄວາມຄ້າຍຄືກັບພຣະອົງ. ດ້ວຍການເຫັນຄຸນຄ່າຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າເຫັນ ພວກເຮົາກໍເປັນຄ້າຍຄືພຣະຄຣິດ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ເຫັນນຳ.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PS

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 12 ທັນວາ 2010 (12-12-2010)

ໄປແລະເຮັດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ລູກາ 10:25-37

ບົດຮຽນນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ

ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານພັດທະນາການດຳເນີນຊີວິດທີ່ມີຄວາມຮັກໃນພື້ນຖານຄຳບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າແລະເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ.

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ

ບົດຮຽນນີ້, ແມ່ນຢູ່ເທິງພື້ນຖານຂອງຄຳອຸປະມາເຣື່ອງຊາວຊາມາເຣັງໃຈດີ, ທີ່ເນັ້ນໜັກເກີນກວ່າການຮູ້ຈັກຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຕ້ອງການໃນໂລກແລະການນຳເອົາຄວາມຮັກອອກມາປະຕິບັດໄດ້.

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງສຳຄັນ

ຄຣິສຕຽນຫຼາຍໆຄົນມີຄວາມຮູ້ຫຼວງຫຼາຍໃນດ້ານພຣະຄຳພີ ແຕ່ວ່າຂາດໃນດ້ານການປະຕິບັດຕາມຄວາມຮູ້ນັ້ນໂດຍການປະລະຄວາມສຸກສ່ວນຕົວຂອງພວກເຂົາແລະການໂຕ້ຕອບກັບຄວາມຮັກຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ພວກເຂົາປະເຊີນຢູ່ນັ້ນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມີຫຼາຍຄົນມີຄວາມຮູ້ສຶກເສັ້ງໃຈນຳຄົນທີ່ມີຄວາມເຈັບປວດແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດອັນໃດເລີຍເພື່ອຊ່ວຍຄົນພວກນັ້ນ.

ເອັດດີ, ນັກສອນແປງຣິດ, ໄດ້ອະທິບາຍອ້ອນວອນເພື່ອພວກເພື່ອນບ້ານຂອງລາວຂະໜາດກຳລັງໄປຢ່າງຕາມປົກກະຕິປະຈຳວັນ. ໃນຕອນເຊົ້າວັນອາທິດນຶ່ງ, ຫຼັງຈາກຖອຍຣິດອອກຈາກບ້ານໜ້ອຍໜຶ່ງພ້ອມກັບເມັງຂອງລາວແລະລູກສອງຄົນຢູ່ໃນຣິດ, ລາວສັງເກດເຫັນວ່າມີເພື່ອນບ້ານຜູ້ໜຶ່ງກຳລັງເປີດຫົວຣິດແລະກຶ້ມສ່ອງເບິ່ງນັ້ນເບິ່ງນີ້ຢູ່. “ເຈົ້າຄິດວ່າຈະຊ່ວຍລາວໄດ້ບໍ່?” ເບັດດີ, ຜູ້ເປັນເມັງໄດ້ຖາມອອກມາ. “ຂ້ອຍກໍບໍ່ແນ່ໃຈເທື່ອ,” ເອັດດີຕອບ. “ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະຂາດການຮຽນພຣະຄຳພີຖ້າພວກເຮົາຈອດ. ພວກເຮົາກໍຊ້າໜ້ອຍໜຶ່ງຢູ່ແລ້ວ.” ເອັດດີກໍຂັບຣິດຕໍ່ໄປໂບດເລີຍ.

ທ່ານໄດ້ເຫັນບັນຫາຫຍັງແດ່ກັບຄຳຕອບຂອງເອັດດີ? ທ່ານຄິດວ່າເອັດດີຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງລາວແທ້ບໍ່? ທ່ານຄວນຈະເຮັດຢ່າງໃດ? ເປັນຫຍັງ? ຫຼືບໍ່ເປັນຫຍັງເລີຍ?

ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຫຼົງເຫັນຄວາມໝາຍຂອງການຮັກພຣະເຈົ້າແລະເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຈະຖືກທ້າທາຍໃຫ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ (ລູກາ 10:25-28)

ພວກເຮົາທັງໝົດກໍພໍຮູ້ໄດ້ແລ້ວວ່າຄຳຖາມບາງອັນມັນກໍສຳຄັນກວ່າຄຳຖາມອື່ນໆ. ຕົວຢ່າງ, ຄວາມສຳຄັນຂອງຄຳຖາມ “ມີຫຍັງກິນແດ່ສຳລັບເຂົ້າທ່ຽງຄາບນີ້?” ມັນກໍບໍ່ໜັກເທົ່າໃດຖ້າທ່ານກັບ “ທ່ານໝໍ, ລາວຈະຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່?” ຄຳຖາມທີ່ພວກນັກທັມໄດ້ຖາມພຣະເຢຊູນັ້ນເປັນຄຳຖາມທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, “ຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ?” ພວກສາສນາສ່ວນຫຼາຍໃນໂລກກໍພະຍາຍາມສຸດຂີດໃນການຕອບຄຳຖາມນີ້. ທ່ານເຄີຍຖືກຖາມແບບນີ້ຫຼືບໍ່? ຖ້າຖືກ, ທ່ານໄດ້ຕອບວ່າຢ່າງໃດ? ທ່ານກໍໄດ້ຖາມຢ່າງນີ້ບໍ່?

ຜູ້ນຳສາສນາຄົນນີ້ໄດ້ມາພົບຖືກຄົນທີ່ເໝາະກັບຄຳຖາມຂອງລາວ. ນັກທັມບັນດິດໄດ້ເອີ້ນພຣະເຢຊູວ່າອາຈານ. ດັ່ງທີ່ຄຳເວົ້າໄດ້ກ່າວວ່າທົດລອງພຣະອົງ ກໍຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວບໍ່ແມ່ນມາຊອກຫາຄວາມຈິງ. ແຕ່ຄຳຖາມນັ້ນແມ່ນເພື່ອທົດລອງພຣະເຢຊູ.

ຖ້າທ່ານຖາມຄຣູອາຈານເກືອບທຸກຄົນ, ທ່ານຈະພົບວ່າຄວາມປາຖນາຂອງນັກຮຽນທີ່ຈະທົດສອບນາຍຄຣູຊຶ່ງນອກເໜືອຈາກເປົ້າໝາຍສະເພາະຂອງຄຳຖາມນັ້ນແມ່ນການປະຕິບັດສືບຕໍ່ກັນມາຈົນເຖິງສະໄໝນີ້. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນໂບດຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນທຸກໆຄຳຖາມຈະກ່ຽວເນື່ອງກັບພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຮົາໄດ້ເກີດມາຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈອັນບໍລິສຸດ. ບາງຄັ້ງຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ເພື່ອຊອກຫາຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ; ພວກເຂົາຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຈັບຜິດຜູ້ທີ່ຈະຕອບ. ທ່ານເຄີຍພະຍາຍາມທ້າງແຮວຈັບຜິດຜູ້ນຳບໍ່? ມີຜູ້ໃດເຄີຍພະຍາຍາມເຮັດຢ່າງນີ້ກັບທ່ານບໍ່? ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ?

ບໍ່ວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄຳຖາມຈະເປັນຢ່າງໃດ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາຈິງເອົາຈັງກັບລາວຢ່າງແທ້ຈິງ. ພວກເຮົາຄວນເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງຮັບມືກັບຄົນໃດຄົນນຶ່ງກ່ຽວກັບເລື່ອງວິນຍານ. ບັນຫາຝ່າຍວິນຍານມັນເປັນເລື່ອງສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ຊີວິດ. ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດທີ່ພຣະເຢຊູເອົາຈິງເອົາຈັງຢ່າງແທ້ຈິງຕໍ່ຄຳຖາມຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ?

ບາງທີນັກທັມບັນດິດຜູ້ນີ້ຫວັງຢາກໄດ້ຄຳຮັບຮອງທີ່ຕົນໄດ້ເຮັດມາແລ້ວນັ້ນໃນສິ່ງທີ່ລາວຄິດວ່າຈຳເປັນສຳລັບການຮັບຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ລາວບໍ່ໄດ້ຄຳຢັ້ງຢືນທີ່ລາວຫວັງເອົາໄວ້.

ທິສດີ ຊາກຣາເຕ ໄດ້ຊື່ມາຈາກນັກປຣັຊຍາຊາວກຣີກຊື່ວ່າຊາກຣາເຕ (ລະຫວ່າງປີ 469 ກ່ອນ ຄ.ສ.-399 ກ່ອນ ຄ.ສ.). ຫຼັກແນວຄິດພື້ນຖານຂອງທິສດີນີ້ແມ່ນການຖາມແລະການຕອບຄຳຖາມ, ສ່ວນຫຼາຍກໍແມ່ນໃຊ້ຄຳຖາມຫຼາຍໆ, ເພື່ອໃຫ້ຄົນໄດ້ຄິດໃຫ້ເລິກແລະກວ້າງໄກ.

ພຣະເຢຊູຕອບຄຳຖາມດ້ວຍຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກທັມເລື່ອງບັນຍັດຂອງໂມເຊ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມວ່າ “ທ່ານໄດ້ອ່ານເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດ?” ຄຳຕອບອັນຮີບດ່ວນຂອງນັກທັມສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂາດຄວາມຮູ້ນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ແມ່ນບັນຫາ. ລາວຕອບຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນຂໍ້ນຶ່ງທີ່ຄົນຕ້ອງຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຊີວິດແລະຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ.

ພຣະເຢຊູເອກກ່າວພຣະຄຳອັນດຽວກັນໃນ (ພຣະບັນຍັດສອງ 6:5; ລະບຽບເລວີ 19:18) ໃນເຫດການອື່ນອີກແລະປະກາດພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ວ່າເປັນພຣະບັນຍັດທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ (ມັດທາຍ 22:34-40; ມາຣະໂກ 12:28-34).

ການຮັກພຣະເຈົ້າແມ່ນຮວມທັງການລົງມືປະຕິບັດ. ແຕ່ວ່າ, ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສອນວ່າຕ້ອງເຮັດການດີເພື່ອຮັບຄວາມລອດພົ້ນບາບ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກສາບັນຍັດຢ່າງຄົບຖ້ວນໄດ້. ມີແຕ່ການຍອມມອບທຸກສິ່ງໃນຄວາມເຊື່ອຕໍ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງສາມາດຮັກພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ແມ່ນຫຍັງຄືສາຍສຳພັນລະຫວ່າງການຮັກພຣະເຈົ້າແລະການເອົາຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໄປລົງມືປະຕິບັດ?

2. ການໂຕ້ຕອບໂດຍທົ່ວໄປ (ລູກາ 10:29-32)

ຜູ້ນຳສາສນາຊາວຍິວຄົນນີ້, ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີເຫັນຊອບ, ນັກ“ຊ່ຽວຊານ”ເລື່ອງບັນຍັດຂອງໂມເຊ, ຍັງສືບຕໍ່ໃນການຢາກໄດ້ໜ້າວ່າຕົວເອງຊອບທັມ. ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາຢາກໄດ້ໜ້າໃນການກະທຳຂອງພວກເຮົາວ່າເປັນການຊອບທັມ, ນັ້ນຄວນເປັນທຸງແດງທີ່ຍົກຂຶ້ນເພື່ອເຕືອນພັຍ. ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນນຳກຽດມາສູ່ຕົວເອງແຕ່ນຳກຽດສູ່ພຣະເຈົ້າ (1 ໂກຣິນໂທ 6:20). ການຖວາຍກຽດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງໄດ້ລືບລ້າງຄວາມຢາກໄດ້ໜ້າຂອງພວກເຮົາວ່າການກະທຳຂອງພວກເຮົານັ້ນຊອບທັມ. ການຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຈະເປັນສິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາຊອກຫາໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ.

ນັກຊ່ວຍຊາວທາງທັມໄດ້ຖາມວ່າ“ແມ່ນໃຜເປັນເພື່ອນບ້ານຂອງຂ້ານ້ອຍ?” ມັນກໍເປັນການຍາກແທ້ທີ່ລາວໄດ້ພະຍາຍາມຈະຕັດສິນໃຈວ່າຜູ້ໃດທີ່ລາວຄວນຈະຮັກ. ເອົາຕາມກົດພຣະບັນຍັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ບາງທີລາວອາດຈະຄິດວ່າລາວບໍ່ຄວນຈະຮັກຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນເພື່ອນບ້ານຂອງລາວ. ແທນທີ່ຈະໃຫ້ຄໍາຕອບແບບງ່າຍໆ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເລົ່າເປັນເລື່ອງເພື່ອຊາຍຜູ້ນີ້ຈະສາມາດຄົ້ນພົບຄໍາຕອບດ້ວຍຕົວຂອງລາວເອງ.

ໃນເລື່ອງນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າມີຄົນທ່ອງທ່ຽວຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຖືກໂຈນບຸ້ນແລະຖືກທຸບຕີເກືອບຕາຍແລ້ວປະໄວ້ແຄມທາງ. ຜູ້ນໍາສາສນາສອງຄົນເມື່ອໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍເວັ້ນກາຍໄປອີກຂ້າງນຶ່ງ. ພວກຄົນທີ່ເວັ້ນກາຍຄົນຮັບເຄາະທີ່ຂາດຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອນີ້ທີ່ພວກເຮົາຄາດຫວັງວ່າພວກເຂົາຈະຜູ້ທີ່ຈະຊ່ວຍໄດ້. ເຫດຜົນ, ກໍເພາະພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ສາສນາແລະອົງຕາມກົດບັນຍັດຂອງພວກເຂົາພວກເຂົາຕ້ອງຮັກພວກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກພວກເຂົາເອງ.

ຫຼາຍໆເຫດຜົນທີ່ບໍ່ຢາກຊ່ວຍຄົນອື່ນນັ້ນມັນປາກົດສະເລ່ຍວ່າມັນມີຫຼວງຫຼາຍພາຍມາກຢູ່ແລ້ວ. ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ມີທ້າທີ່ສໍາຄັນທາງສາສນາຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດ. ໃນຄວາມພ້າວຝັ່ງເຮັດໃນ“ສາສນາ”, ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນກົດກັນພວກເຮົາໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ອື່ນໆ. ບາງທີພວກເຂົາອາດຈະຄິດແບບງ່າຍໆວ່າບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະຢຸດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ພວກເຂົາອາດຄິດວ່າມັນຈະຕໍ່າຕໍ່າແໜ້ງຂອງພວກເຂົາແລະກຽດສັກສີທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຢ່າງນັ້ນ. ການປະພຶດຂອງພວກເຂົາສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈົດຈາກກວ່າໃນການສົມທົບກັບການເຮັດຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາເອງ.

ບາງທີພວກນັກທັມເຫຼົ່ານີ້ຮັບຮູ້ວ່າສະຖານະການຂະນະນັ້ນມັນອັນຕະລາຍ. ພວກເຂົາອາດຈະຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ປອດພ້ອມ. ເປັນທີ່ຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າເຂດນັ້ນເປັນຖິ່ນຂອງພວກນັກບຸ້ນ. ສລຸບສັ້ນໆ, ເຫດຜົນທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຊາຍຄົນນັ້ນກໍແມ່ນເຫດຜົນດຽວກັນກັບຄົນສມັຍນີ້ກໍາລັງໃຊ້ກັນຢູ່.

ແມ່ນຫຍັງຄືຂໍ້ແກ້ຕົວທີ່ຄົນໃຊ້ໃນການບໍ່ຢາກຊ່ວຍຄົນອື່ນ? ທ່ານຈະເລີ່ມຕົ້ນແນວໃດໃນອາທິດນີ້ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການໃຊ້ຂໍ້ແກ້ຕົວແລະຊ່ວຍຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ແທ້ຈິງ?

ພວກຜູ້ນໍາສາສນາເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມຄິດທີ່ຜິດວ່າຜູ້ໃດແມ່ນເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຂົາ. ອັນທີ່ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍນັ້ນກໍເປັນເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຂົາ. ຖ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ມອງເຫັນຄົນອື່ນວ່າເປັນເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຮົາ, ບາງທີພວກເຮົາກໍບໍ່ຢາກຮັກແລະຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາ.

3.ການກະທຳທີ່ເຕັມດ້ວຍຄວາມຮັກ (ລູກາ 10:33-37)

ບໍ່ເໝືອນກັບນັກທັມແລະຄົນເລວີ, ຄົນຊາມາເຣັງໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອຊາຍທີ່ຖືກບາດເຈັບ. ຂະນະທີ່ຄົນຍິວກຽດຊັງຄົນຊາມາເຣັງ, ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຖືວ່າຈິດວິນຍານແລະເຊື້ອຊາດທີ່ບໍ່ສະອາດ, ຄົງບໍ່ມີໃຜຄາດຄິດວ່າຈະໄດ້ຮັບການຊົດຊ່ວຍຈາກຄົນແປກໜ້າ. ແນ່ນອນທີ່ສຸດວ່າພວກເຂົາຄົງບໍ່ມອງເຫັນວ່າລາວເປັນເພື່ອນບ້ານໃນຈົນຕະນາການຂອງພວກເຂົາເລີຍ! ຄົນຊາມາເຣັງໄດ້ກະທຳບາງຢ່າງທີ່ຜິດປົກກະຕິ. ລາວຢັ້ງຂ້າມການຈຳແນກຜິວພັນທີ່ກົດກັນແລະສະລະເວລາແລະຊັບສ່ວນຕົວເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ການກະທຳຂອງຄົນຊາມາເຣັງບໍ່ແມ່ນເພື່ອລາວເອງ.

ພຣະເຢຊູ, ໄດ້ຖາມວ່າ: ແມ່ນຜູ້ໃດໃນເລື່ອງນີ້ເປັນເພື່ອນບ້ານທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ? ຄໍາຕອບກໍແນ່ນອນຢູ່ແລ້ວຕໍ່ຜູ້ທີ່ກໍາລັງຟັງຢູ່ນັ້ນ. ນັກທັມຮັບຮູ້ວ່າແມ່ນຄົນຊາມາເຣັງເປັນເພື່ອນບ້ານໃນເລື່ອງນີ້-ເພາະວ່າລາວເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາ. ພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ລາວໄດ້ພົບວ່າພວກເຮົາຕ້ອງກະທຳຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຄືຜູ້ມີຄວາມຈຳເປັນ.

ພວກເຮົາກໍຈະເຮັດຜິດພາດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ, ຖ້າວ່າພວກເຮົາມີຄວາມຄິດວ່າມີແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຂ້າມການກົດກັນເພື່ອໄປຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ. ທຸກໆຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນກໍມີຄວາມຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆກັນ. ມີຫຼາຍຄົນໃນພວກເຂົາອາດຈະເບິ່ງບໍ່ຄືພວກເຮົາ, ເວົ້າບໍ່ຄືພວກເຮົາ, ຫຼືປະພຶດບໍ່

ຄືພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຕໍ່ພວກເຮົາແລ້ວວ່າ, ພວກເຂົາແມ່ນເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຮົາເໝືອນກັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄປແລະເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນຊາມາເຮັດໄດ້ກະທຳຕໍ່ຄົນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການ.

ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງກົດກັນທີ່ທ່ານປະເຊີນຢູ່? ໃນທາງໃດແດ່ທີ່ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຢຊູສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເອົາຊະນະຕໍ່ສິ່ງທີ່ກົດກັນນັ້ນ?

ຂ້ອຍສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ໃນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກ

- ໃຊ້ເວລາອະທິຖານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານເຮັດ
- ຊອກຫາວ່າແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມຕ້ອງການ
- ປົກປ້ອງຮັກສາຊັບສິນເພື່ອໃຫ້ພຽງພໍຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການນັ້ນ
- ສະລະເວລາຂອງທ່ານ

- _____
- _____
- _____

ບົດຮຽນຊີວິດ

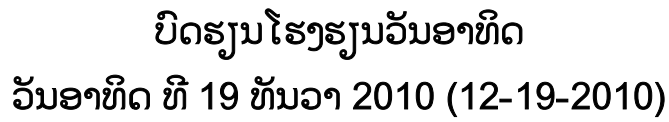
ການຮູ້ຈັກພຣະຄົມພິທີເວົ້າກ່ຽວກັບການຮັກພຣະເຈົ້າແລະຄົນອື່ນໆ ແມ່ນພາກສ່ວນອັນຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນຂອງການເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າຄົບເຕັມ (ຍາໂກໂບ 1:22). ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໆຢ່າງຮັກແພງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜູ້ໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາສະແດງຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາສຳລັບພຣະເຈົ້າແລະພວກເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຮົາ.

ໃນແສງສວ່າງຂອງບົດຮຽນໃນມື້ນີ້, ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຮັກພຣະເຈົ້າໂດຍປາສຈາກການຮັກພວກເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຮົາ? ເປັນໄດ້ຫຼືບໍ່? ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງໃນອາທິດນີ້ເພື່ອສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງທ່ານສຳລັບພຣະເຈົ້າໂດຍການຮັກຄົນອື່ນໆ?

ການຮັກຄົນອື່ນໆລວມທັງ...

- ການອະທິຖານອ້ອນວອນທຸກໆມື້ພວກເຮົາອາດຈະເຫັນຄວາມຈຳເປັນຂອງພວກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຂ້າງເຮົາ. ພຣະເຈົ້າປະທານສະຕິປັນຍາແກ່ພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າຈະເຮັດອັນໃດຖ້າວ່າພວກເຮົາຫາກຖາມພຣະອົງ (ຍາໂກໂບ 1:5)
- ປະຄວາມສຸກສ່ວນຕົວຂອງພວກເຮົາ; ມັນບໍ່ສະດວກສເມີໄປໃນການຊ່ວຍຜູ້ອື່ນໆ.
- ບໍ່ຍອມໃຊ້ຂໍ້ແກ້ຕົວດັ່ງເຊັ່ນ: “ຂ້ອຍບໍ່ມີເວລາ,” ຫຼື “ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກວິທີເຮັດ” ພວກເຮົາຫາເວລາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຕໍ່ພວກເຮົາໄດ້. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳຊື່ບາງຄົນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການມາເຕືອນໃຈທ່ານແລ້ວບໍ່? ທ່ານສາມາດຊ່ວຍຄົນນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້?

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ລູກາ 2:18-20; 33-35

ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຫັນການເກີດຂອງພຣະຄຣິດວ່າແມ່ນພາກສ່ວນນຶ່ງໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະປ່ຽນແປງໂລກແລະຊ່ອຍທ່ານຕັດສິນໃຈວ່າທ່ານຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນແຜນການຂອງພຣະອົງຢ່າງໃດ

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະນຳການປ່ຽນແປງມາສູ່ໂລກ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູ, ແລະພວກເຮົາຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການແຜນການນັ້ນຕໍ່ໄປຢ່າງໃດ

ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າມີແຜນການຢ່າງໃດໃນການປ່ຽນແປງໂລກນີ້ ແລະເຮົາຕ້ອງຮັບເອົາແຜນການນີ້ແລ້ວບອກກັບຄົນທັງຫລາຍ. ບົດຮຽນນີ້ຍັງໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນແຕ່ລະຄົນເພື່ອໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນແຜນການຂອງພຣະອົງ.

“ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າເລື່ອງຄວາມຍຸດຕິທັມ,” ເຈມສ໌ ເວົ້າຕໍ່ໄປອີກ “ຖ້າພຣະເຈົ້າຫາກບໍ່ໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພື້ນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາທຸກຄົນກໍຈະບໍ່ມີຄວາມຫວັງໃດໆ. ນັ້ນແມ່ນຂ່າວຮ້າຍບໍ່, ຂ້ອຍມີຂ່າວດີທີ່ຈະເວົ້າສູ່ຟັງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ກໍແມ່ນຄວາມໝາຍທັງໝົດຂອງຄຣິສຕ໌ ນັ້ນເອງ.”

ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອ. ການສຶກສານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າການເກີດຂອງພຣະເຢຊູ
ເປັນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະປ່ຽນແປງໂລກຄືແນວໃດ

1. ຮັບເອົາຂ່າວປະເສີດ: ລູກ 2:8-16

ຕາມວັທນະທັມຂອງພວກເຮົາ(ອະເມຣິກັນ), ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວຈະບໍ່ຖືວ່າຫ້ອງການຂອງປະທານາທິບໍດີມີຄວາມສຳຄັນຢູ່ໃນຣະດັບດຽວກັນກັບຮ້ານອາຫານດ່ວນ(ເຊັ່ນຮ້ານຂາຍແຮມເບີເກີທັງຫຼາຍ), ຫຼືບໍ່ແມ່ນຈະຄາດຫວັງ

ໃຫ້ປະທານາທິບໍດີເປັນຜູ້ປະກາດເລື່ອງກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງ ຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນໄປສູ່ໂລກ.

ເຖິງປານນັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນໃນພຣະຄຳພີຂໍ້ນີ້ວ່າ ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງສະໜ້າ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງສູງກວ່າຄົນທີ່ຢູ່ເທິງໂລກ ໄດ້ນຳຂ່າວທີ່ຕົ້ນເຫັນອັນບໍ່ໜ້າເຊື່ອມາປະກາດແກ່ຄົນຊັ້ນຕ່ຳເຊັ່ນພວກລ້ຽງແກະ.

ທ່ານເຄີຍໄດ້ຮັບຂ່າວທີ່ບໍ່ຄາດຄິດມາກ່ອນຫຼືບໍ່? ແລະທ່ານໄດ້ຕອບສນອງຢ່າງໃດ? ທ່ານຈະຕອບສນອງຕໍ່ການປະກາດຂອງເທວະດາໃນຄຣິສຕ໌ສຳລັບທຳອິດນັ້ນແນວໃດ?

ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈະສະດັງຕື່ນໃນບັນຍາກາດອັນມີດຽບຂອງຄົນມື້ນັ້ນຢ່າງໃດ ຢູ່ກໍມີເທວະດາມາປາກົດຂຶ້ນ ຊຶ່ງຊັບອກເຖິງການຊົງສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະຣັສມີຂອງພຣະເຈົ້າກໍຮຸ່ງສວ່າງອ້ອມຮອບພວກເຂົາ. ບັນດາພວກລ້ຽງແກະມີຄວາມຍ້ານກົວເພາະສະຖານະການໃນເວລານັ້ນເໝືອນກັບວ່າມີສູງດັງກີກກ້ອງໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງພວກລ້ຽງແກະຈຶ່ງມີຄວາມຍ້ານກົວ? ຖ້າຫາກທ່ານຢູ່ໃນເຫດການດັ່ງພວກລ້ຽງແກະນັ້ນ ທ່ານຈະຄິດແນວໃດ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຄິດແນວນັ້ນ?

ພວກເຮົາບໍ່ຄາດຄິດເລີຍໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃນແຕ່ລະມື້ ວ່າຈະຖືກຢຸດຊະກັດດ້ວຍຂ່າວທີ່ເຮົາບໍ່ຄາດຄິດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນ. ສະຖານະການທີ່ຕົນພູໃນປະເທດຢູດາ(ອິສຣາເອນ)ໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມສະຖານະການໃດໆ ໄດ້. ເຮົາຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຢ່າງລືນເຫຼືອທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໄດ້.

ທ່ານຄິດວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າເຮົາຫາກສາມາດຄວບຄຸມສະຖານະການຕ່າງໆໄດ້ ແທນທີ່ຈະເປັນພຣະເຈົ້າ?

ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກເອົາເທວະດາໃຫ້ເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວທີ່ສຳຄັນໃນການຊົງກຳເນີດຂອງພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນພຣະອົງຊົງເລືອກທີ່ຈະບອກຂ່າວນີ້ໃຫ້ແກ່ບັນດາຄົນລ້ຽງແກະທີ່ເປັນຄົນຊັ້ນຕ່ຳ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນແລະອັດສະຈັນ.

ເທວະດາໄດ້ປະກາດເຖິງການເກີດຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະອີກຄົນນຶ່ງ(ພຣະເຢຊູ)ຜູ້ຊົງເປັນອົງພຣະຄຣິດເຈົ້າ ຊຶ່ງຕໍ່ມາພຣະອົງເອງໄດ້ປະກາດວ່າ, "ເຮົານີ້ແທລະ, ເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີນັ້ນຍອມສະຊິວິດຂອງຕົນເພື່ອຝູງແກະ" (ໂຢຮັນ 10:11) ຍ້ອນເຫດຜົນນີ້ເອງທີ່ວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດລົງມາສູ່ໂລກນີ້.

ຂ່າວທີ່ບໍ່ຮຽກຮ້ອງສັດສິດນີ້ເປັນຂ່າວປະເສີດທີ່ທຸກຄົນມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຂ່າວສຳລັບບັນດາຜູ້ທີ່ຄິດວ່າວິໄນຂອງຕົນສຳຄັນກວ່າຂອງຄົນອື່ນເທົ່ານັ້ນ. ການທີ່ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນໄດ້ບັງເກີດໃນຄອກສັດໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ແມ່ນສິ່ງຕ່າງໆຢູ່ອ້ອມຮອບສະຖານທີ່ບັງເກີດນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນ.

ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ ທີ່ຮູ້ວ່າຂ່າວປະເສີດແມ່ນສຳລັບມະນຸດທຸກຄົນ ລວມທັງຕົວທ່ານເອງນຳ? ທ່ານຈະເວົ້າກັບຄົນອື່ນແນວໃດເລື່ອງຂ່າວດີນີ້? ເປັນຫຍັງຂ່າວປະເສີດນີ້ຈຶ່ງແມ່ນຂ່າວສຳລັບທຸກໆ ຄົນ?

ຂ່າວດີເລື່ອງພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນຂອງພວກເຮົາ ສິ່ງຜົນໃຫ້ເທວະດາໃນສະໄໝພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ. ຄວາມຍິນດີອັນໃຫຍ່ໄດ້ແຜ່ເຕັມທ້ອງຟ້າໃນຄົນມື້ນັ້ນ ສັນຕິສຸກຈະເປັນຂອງຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບເອົາພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນທີ່ໄດ້ຊົງບັງເກີດໃນຄົນມື້ນັ້ນ. ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປານ. ນີ້ແມ່ນຂ່າວດີທີ່ຄົນທົ່ວໂລກຢາກຈະໄດ້ຍິນ.

ທ່ານໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນອົງນີ້ຫຼືບໍ່? ຖ້າບໍ່ເຊື່ອ ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງທີ່ກົດຂວາງທ່ານບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອໃນເວລານີ້?

2. ແບ່ງປັນປະສົບການຊີວິດ: ລູກ 2:17-20

ພວກລ້ຽງແກະບໍ່ໄດ້ລໍຊ້າທີ່ຈະເດີນທາງໄປຍັງເມືອງເບັດເລເຣັມເພື່ອໄປເບິ່ງພຣະກຸມມານເຢຊູ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມາຮອດຄອກສັດບ່ອນພຣະເຢຊູເກີດ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດມີດຽບຢູ່ໄດ້ໃນເລື່ອງທີ່ເທວະດາໄດ້ບອກແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ໂດຍບໍ່ລັງເລໃຈ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລົ່າເລື່ອງເທວະດາໄດ້ບອກຂ່າວການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ໂຢເຊັບແລະມາຣີອາຟັງ.

ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງຄົນທັງຫຼາຍຈຶ່ງມີຄວາມອັດສະຈັນໃຈໃນເລື່ອງທີ່ພວກເທວະດາເລົ່າສູ່ຟັງ?

ຂ່າວທີ່ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ເລົ່າສູ່ຄົນທັງຫຼາຍຟັງບໍ່ແມ່ນຂ່າວທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນຈາກຄົນອື່ນ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລົ່າປະສົບການຊີວິດຂອງຄົນອື່ນ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເລື່ອງຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າແລະເຂົາເຈົ້າກໍແມ່ນພວກທຳອິດທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວນີ້.

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ເປັນຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວ? ທຳອິດນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກເລື່ອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດແນວໃດ?

ໃນຖານະທີ່ພວກເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນລັງເລໃຈທີ່ຈະບອກຄົນອື່ນວ່າເຮົາໄດ້ພົບກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແນວໃດ. ແຕ່ລະຄົນອາດຈະບໍ່ເຫັນດີນຳເຮົາເຖິງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າເລື່ອງຄວາມລອດພົ້ນ. ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຕອບໂຕ້ຫຼາຍຢ່າງຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າຄົນທັງຫຼາຍຈະລອດພົ້ນຈາກຄວາມບາບໄດ້ແນວໃດ. ບາງເທື່ອເຂົາເຈົ້າອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເລົ່າສູ່ຟັງ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີສິ່ງນຶ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ອາດໂຕ້ຖຽງໄດ້ນັ້ນກໍແມ່ນ ປະສົບການຊີວິດຂອງຕົວເຮົາເອງ.

ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງເລົ່າປະສົບການຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະເລົ່າປະສົບການຊີວິດຂອງຄົນອື່ນ? ທ່ານຄິດວ່າອັນໃດຈະມີຜົນດີກວ່າກັນໃນການເປັນພຍານ? ເປັນຍ້ອນສາຍເຫດອັນໃດ?

ໃນຖານະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄຣູສອນໂຮງຮຽນມັທຍົມ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ໄປເປັນໝູ່ກັບຜູ້ຊາຍໃນໂບດຄົນນຶ່ງ ເພື່ອໄປຢູ່ມຢາມຊາຍອີກຄົນນຶ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຂ້າພະເຈົ້າປະລາດໃຈທີ່ຊາຍຄົນນັ້ນຫາກໍໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດຄັ້ງທຳອິດທີ່ຕອບສະໜອງວ່າ, "ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກ."

ທ່ານຄິດວ່າຂ່າວປະເສີດເປັນເລື່ອງທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກບໍ່? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຍາກ? ຫລື ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຍາກ?

ເຖິງແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຊຳນານຫຼາຍໃນວິທີຕ່າງໆ ໃນການເປັນພຍານຂ້າພະເຈົ້າກໍສາມາດເວົ້າເລື່ອງສຳລັບຜູ້ໃຫຍ່ໃຫ້ເດັກນ້ອຍຟັງແລະເຂົ້າໃຈໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຈິງ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເປັນເດັກນ້ອຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວມັນບໍ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຂົ້າໃຈຫລືບໍ່ເຂົ້າໃຈ ແຕ່ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຍອມຮັບຫລືບໍ່ຍອມຮັບ. ຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ສາມາດໂຕ້ຖຽງເລື່ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກກັບອົງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ.

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນການຍາກທີ່ຈະໂຕ້ຖຽງກັບຄົນທີ່ເວົ້າເລື່ອງຂອງລາວເອງໃນການເປັນພຍານ?

ເພາະວ່າຕຳແໜ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນຜູ້ອຳນວຍການກ່ຽວກັບມິສຊັນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ພົບກັບສິດຍາພິບານຈາກຫຼາຍໂບດເປັນປະຈຳທຸກອາທິດ. ໃນມື້ນຶ່ງເມື່ອເວົ້າເຖິງການເປັນພຍານ ສິດຍາພິບານທ່ານນຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຍາກດອກ ສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງເວົ້ານັ້ນແມ່ນເວົ້າເລື່ອງພຣະເຢຊູຊົງທຳງານໃນຊີວິດເຮົາເອງແນວໃດແດ່." ແນ່ນອນ, ສິດຍາພິບານທ່ານນີ້ ໄດ້ເວົ້າຖືກແລ້ວ.

3. ຈະມີການຕໍ່ຕ້ານ: ລູກ 2:33-35

ຊີເມໂອນ ເປັນຄົນຊອບທັມແລະເປັນຄົນທີ່ອຸທິດຖວາຍຕົນ (ລກ 2:25) ໄດ້ມີຊີວິດທີ່ມີຄວາມຫວັງໃນທ່ານຜູ້ນຶ່ງທີ່ຈະປົດປ່ອຍອິສຣາເອນໃຫ້ເປັນອິສລະໃນການຖືກຂົ່ມເຫັງ. ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໄດ້ບອກລາວວ່າລາວຈະບໍ່ຕາຍກ່ອນທີ່ລາວຈະໄດ້ພົບກັບອົງພຣະເມຊີອາ (ລກ 2:26) ເວລານັ້ນລາວໄດ້ຢູ່ໃນເຂດພຣະວິຫານແລະໃນຂະນະນັ້ນເອງທີ່ໂຢເຊບແລະມາຣີອາໄດ້ນຳລູກຊາຍກິກມາຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ (ເບິ່ງ ອພຍ 13:2,12; 34:19; ຈຊບ 16:15-16) ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໄດ້ຊົງນຳພາລາວ (ລກ 2:27) ເມື່ອໄດ້ພົບພຣະກຸມມານເຢຊູແລ້ວ ຊີເມໂອນຈຶ່ງພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຕາຍ ເພາະວ່າລາວໄດ້ພົບກັບຜູ້ທີ່ຈະປະທານຄວາມພົ້ນໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ ທັງຄົນຍິວແລະຄົນຕ່າງຊາດ (ລກ 2:31-32)

ຊີວິດຂອງທ່ານສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການຈະສະເດັດກັບມາຂອງອົງພຣະເຢຊູແນວໃດ?

ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ຄຳສັນຍາໃດທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ສຳເລັດທຸກປະການ ພຣະອົງຊົງສັດຊື່ຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ. ຈາກການສຶກສາໃນຂໍ້ພຣະຄຳພິພວກເຮົາໄດ້ພົບຊຸມຊັບແຫ່ງພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ການບັງເກີດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມສຳເລັດໃນຄຳສັນຍາຕ່າງໆ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນ ທຸກໆຄຳສັນຍາທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄຳພຣະເຈົ້າ(ພຣະຄຳພີ)ຈະຕ້ອງສຳເລັດ.

ຄຳສັນຍາສາມປະການທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມີຄວາມໝາຍຕໍ່ທ່ານທີ່ສຸດແນວໃດ? ທ່ານວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າໃນການກະທຳໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງສຳເລັດຫຼືບໍ່? ຄຳສັນຍາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສອນທ່ານແນວໃດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ?

ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຂອງຊີເມໂອນແມ່ນການທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະເມຊີອາ ລາວຍອມຮັບວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນຈະຍອມຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູ. ການມາບັງເກີດຂອງອົງພຣະເຢຊູບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຈິດໃຈອົບອຸ່ນແລະມີຄວາມຮູ້ສຶກດີເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ແມ່ນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າໃນການໄຖ່ມະນຸສໂລກໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ. ເຖິງແມ່ນຄວາມລອດພົ້ນມີໄວ້ໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນ ແຕ່ກໍມີທາງດຽວທີ່ມະນຸດສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ ຊຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບການຕອບສະໜອງຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຢຊູຄຣິດ(ຢຣ 14:6)

ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຄິດວ່າຂ່າວປະເສີດເຮັດໃຫ້ບາງຄົນບໍ່ພໍໃຈ? ທ່ານຈະຕອບໂຕ້ຕອບແນວໃດ?

ຊີເມໂອນເວົ້າຕໍ່ມາຣີອາວ່າ ຈະມີຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູ ການຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູເປັນເໝືອນປາຍດາບທີ່ແທງເຂົ້າເຖິງຈິດວິນຍານຂອງນາງ. ເປັນຄວາມລຳບາກໃຈຫຼາຍຕໍ່ມາຣີອາທີ່ຈະເຫັນພຣະເຢຊູເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລ້ວຖືກຄົນປະຕິເສດ, ຖືກຊັງນຕີ, ຖືກຄົງ. ແຕ່ເມື່ອອົງພຣະເຢຊູເປັນຄົນມາຈາກຕາຍອີກມາຣີອາກໍມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີເປັນຢ່າງຍິ່ງ. ຍາມໃດທີ່ເຮົາປະກາດເລື່ອງພຣະຄຣິດແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງໃຫ້ເຮົາຍອມຮັບວ່າຈະໄດ້ຮັບການຕໍ່ຕ້ານຈາກຄົນທັງຫຼາຍ.

ພວກເຮົາບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ເປັນນາຍ(ພຣະເຈົ້າ)ຂອງເຮົາ ເຖິງແມ່ນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ບໍ່ອາດສາມາດທີ່ຈະສື່ສານກ່ຽວກັບອົງພຣະຄຣິດ ແຕ່ເຮົາກໍສາມາດເວົ້າເລື່ອງປະສົບການຊີວິດຂອງເຮົາທີ່ມີກັບອົງພຣະຄຣິດໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງໄດ້.

ການຖືກຕໍ່ຕ້ານບໍ່ແມ່ນຂໍ້ແກ້ຕົວທີ່ບໍ່ຢາກປະກາດເລື່ອງພຣະເຢຊູ ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງຫຼາຍໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ແລະຕາຍໄປໂດຍບໍ່ມີຄວາມຫວັງ, ບໍ່ມີສັນຕິສຸກ, ແລະບໍ່ມີຊີວິດນິຣັນ. ຄວາມລອດພົ້ນບໍ່ມີໃນຜູ້ອື່ນ. ໃນກໍລະນີນີ້, ການຕໍ່ຕ້ານຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຮົາອາດຈະປະເຊີນແລະຈະເປັນຜົນກະທົບພຽງເລັກນ້ອຍ ເມື່ອປຽບກັບພາບພົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ເຮົາເຫັນຢູ່ໃນເວລານີ້(ຄວາມລອດພົ້ນ, ຊີວິດນິຣັນ, ເມືອງສະວັນ)

ບົດຮຽນຊີວິດ

ຈາກການສຶກສາໃນບົດຮຽນນີ້ເຮົາໄດ້ເຫັນສິ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້...

- ພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງພຣະເຢຊູລົງມາສູ່ໂລກນີ້ ນີ້ແມ່ນຂ່າວດີສຳລັບມະນຸດທຸກຄົນ
- ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ເວົ້າເຖິງປະສົບການສ່ວນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍຟັງ
- ພວກເຮົາຈະພົບກັບການຕໍ່ຕ້ານ ເມື່ອເຮົາເປັນພະຍານເລື່ອງພຣະເຢຊູ

ອຸປຸຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສິມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PS

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 26 ທັນວາ 2010 (12-26-2010)

ໄປແລະບອກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ກິຈການ 8:26-39

ບົດຮຽນນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ

ບົດຮຽນນີ້ຈະທ້າທາຍທ່ານໃຫ້ຮູ້ສຶກວ່າໄວຕໍ່ທຸກໆໂອກາດໃນການບອກຂ່າວດີແລະຕອບໂຕ້ຢ່າງກ້າຫານເມື່ອໂອກາດນັ້ນທາກປາກົດຂຶ້ນມາ.

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບການເຊື່ອຟັງການຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງສຳຄັນ

ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດປ່ຽນແປງຫຼາຍໆຊີວິດ. ແຕ່ວ່າຍັງມີຄົນຫຼວງຫຼາຍໃນໂລກນີ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດ. ພວກເຂົາກຳລັງລໍຄອຍບາງຄົນບອກໃຫ້ເຂົາຟັງຢູ່. ພວກທີ່ເຊື່ອຕ້ອງໃຊ້ທຸກໆໂອກາດແລະທຸກໆຮູບການທີ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ເພື່ອບອກເຖິງຂ່າວປະເສີດກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ.

ຂນະທີ່ກຳລັງຮັບໃຊ້ເປັນສາສນາທູດໃນເມືອງ ມິແດວລິນ, ປະເທດໂຄລົມເບັງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເດີນທາງໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດໂດຍທາງເຄື່ອງບິນຊຶ່ງຕ້ອງບິນຈາກເດີ່ນຍິນໃນເມືອງໄປລົງທີ່ບ້ານແຄມພູເຂົາ, ທີ່ເປັນບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພັກຄ້າງຄືນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນຣິດເມຕາມທາງຂຶ້ນພູເຂົາປະມານ 45 ນາທີ. ຫຼັງຈາກລົງຣິດເມແລ້ວ, ກໍຂຶ້ນຂີ້ມ້າໄປຕໍ່ອີກປະມານສາມຊົ່ວໂມງກ່ອນຈະເຖິງຈຸດໝາຍປາຍທາງ.

ໃນຄືນທີ່ກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຈາກເຂດນັ້ນ, ຢາໂກໂບໄດ້ເດີນທາງໄປເຖິງບ່ອນທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈັດນະມັສການ. ລາວຕ້ອງການທີ່ຈະຮູ້ຈັກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຮັກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ, ແລະຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນີ້ໄດ້ຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນຂອງລາວ.

☺ ມັນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຢາໂກໂບໄດ້ພົບກັບຂ້າພະເຈົ້າ? ຫຼືພຣະເຈົ້າໄດ້ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງມາດໝາຍອັນນີ້?

ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຕອບຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້. ການສຶກສາໃນມື້ນີ້ຍັງຈະໝູນນ້ຳໃຈພວກເຮົາໃຫ້ວ່າໄວຕໍ່ທຸກໆໂອກາດໃນການບອກເຖິງຂ່າວປະເສີດແລະຕອບໂຕ້ຢ່າງກ້າຫານເມື່ອທຸກໆໂອກາດທາກປາກົດຂຶ້ນມາ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ສວຍເອົາແຕ່ລະໂອກາດ (ກິຈການ 8:26-29)

ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຊົງຕັ້ງພຣະທັຍຢ່າງແນ່ນອນແບບ ເພື່ອຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ໃຊ້ເວລາກັບພຣະອົງຢ່າງຕື່ມອີກໄປເປັນນິດ. ພຣະອົງຕ້ອງການຈະໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົານີ້ມີຄວາມໝາຍແລະເປົ້າໝາຍ. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນສຳລັບຄວາມຜິດບາບທັງປວງຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມກິຈການເບື້ອງເທິງຂອງພຣະອົງໂດຍການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຄົນອື່ນໆ.

☺ ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດທີ່ຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ທ່ານມີສ່ວນຮ່ວມກັບກິຈການຂອງເບື້ອງເທິງ?

ໂດຍຜ່ານການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາແລະການເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງພວກເຮົາໃນການຕິດຕາມການຊົງນຳນີ້, ພຣະອົງເອົາພວກເຮົາໃສ່ຕຳແໜ່ງໃຫ້ແບ່ງປັນກັບພວກທີ່ຊອກຫາຄວາມຈິງ (ກິຈການ 1:8). ພວກເຮົາບໍ່ເຫັນບ່ອນອື່ນທີ່ຈະແຈ້ງໄປກວ່າຕົວຢ່າງໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້.

ຂນະທີ່ເທສນາໃນເຂດຊາມາເຣັງ, ທ່ານຟິລິບໄດ້ພົບປະສົບການພື້ນຟູຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່. ໃນທີ່ນັ້ນ, ຜູ້ຊົນໄດ້ຟັງທ່ານຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ການປິ່ນປົວໜ້າອັດສະຈັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ແລະແມ້ກະທັ້ງພວກທີ່ຖືກຜິເຂົ້າສິ່ງຢູ່ກໍໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກການເປັນທາດຂອງວິນຍານຊົ່ວຮ້າຍ (ກິຈການ 8:4-8). ນີ້ແມ່ນການພື້ນຟູທີ່ນັກເທດໃນສະໄໝນີ້ຢາກຈະເຫັນ-ແລະສ່ວນໜ້ອຍກໍຢາກເຫັນ. ທີ່ນີ້ພວກເຮົາເຫັນເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນະນຳຟິລິບໃຫ້ໄປທາງປ່າດິນຊາຍ.

ໃນຂໍ້ທີ 29, ທ່ານລູກາໄດ້ໃຊ້ຄຳບັນລະຍາຍແບບໜັກກວ່າທຳມະດາ, ເມື່ອພຣະວິນຍານເປັນແຫຼ່ງໃຫ້ຄຳແນະນຳ. ທ່ານຟິລິບໄດ້ເຮັດຕາມການຊົງນຳຂອງພຣະວິນຍານຢ່າງກະທັນຫັນ.

☺ ທ່ານຄິດວ່າຟິລິບຄິດຢ່າງໃດຕໍ່ຄຳແນະນຳນັ້ນ? ຖ້າທ່ານເປັນຟິລິບທ່ານຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ? ທ່ານຈະໂຕ້ຕອບຢ່າງໃດ? ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຕ້ອງໂຕ້ຕອບຢ່າງກະທັນຫັນເມື່ອພຣະວິນຍານນຳພາໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດອັນໃດອັນນຶ່ງ? ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຖ້າພວກເຮົາຫາກບໍ່ເຮັດຕາມຢ່າງກະທັນຫັນ?

ທ່ານຟິລິບກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ດອກວ່າພຣະເຈົ້າຈະຈັດຕັ້ງມູນຄົນຜູ້ນຶ່ງຈາກຕ່າງປະເທດ, ຕ່າງເຊື້ອຊາດ, ແລະຕ່າງປະເພນີໃຫ້ພົບກັບລາວໃນເສັ້ນທາງເປົ້າປ່ຽວນັ້ນ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ບໍ່ວ່າຊາວກຣີກແລະຊາວໂຣມັນໄດ້ຖືວ່າ ເອທິໂອເປັງເປັນບ່ອນສຸດທ້າຍຂອງໂລກ.

ຄົນເອທິໂອເປັງຜູ້ນີ້ມີຕຳແໜ່ງສຳຄັນໃນປະເທດຂອງລາວ. ແຕ່ວ່າ, ລາວຄົງຈະໄດ້ຍິນເລື່ອງພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຍີວເພາະວ່າລາວໄດ້ມາທີ່ກຸງເຟຣູຊາເລັມເພື່ອນະມັສການ. ເປັນທີ່ແຈ້ງແລ້ວວ່າລາວເປັນຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມຈິງ.

☺ ມີຫຼັກຖານອັນໃດທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຄົນເອທິໂອເປັງຜູ້ນີ້ຊອກຫາຄວາມຈິງ? ໃນສະໄໝນີ້ທ່ານສາມາດບອກໄດ້ບໍ່ວ່າຄົນໃດຄົນນຶ່ງຊອກຫາຄວາມຈິງ?

ຖ້າຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຊອກຫາຄວາມຈິງ, ພຣະເຈົ້າກໍປະທານທຶນທາງໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບ. ທ່ານຟິລິບມີໂອກາດທີ່ຈະເປັນພະຍານໃຫ້ຊາຍຄົນນີ້ແລະທ່ານກໍກ້າຫານຮັບເອົາໂອກາດອັນນັ້ນ. ແຕ່ລະຄົນມີຄຳສູງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າແລະເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ. ເໝືອນດັ່ງຟິລິບ, ພວກເຮົາຕ້ອງສັດຊື່ໃນການເປັນພະຍານເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໂອກາດໃຫ້.

ອີງຕາມຮີດຄອງ, ຄົນເອທິໂອເປັງຜູ້ນີ້ໄດ້ກາຍເປັນສາສນາທູດແກ່ປະເທດຂອງລາວເອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າອັນນີ້ບໍ່ມີຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນກໍຕາມ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າກຸ່ມຊົນຄຣິສຕຽນຈະເຣີນຂຶ້ນໃນພາກສ່ວນນັ້ນຂອງທະວີບອັຟຣິກາລະຫວ່າງສັດຕະວັດທີຫ້າແລະທີສິບ. ພວກເຮົາບໍ່ອາດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າຄຳພະຍານຂອງພວກເຮົາແຜ່ກວ້າງອອກໄປໄກເທົ່າໃດ.

☺ ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານຈະເຮັດໃນອາທິດນີ້ເພື່ອໃຊ້ທຸກໆໂອກາດບອກຄົນອື່ນໆກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ?

2. ອະທິບາຍພຣະຄໍາພີ (ກິຈການ 8:30-35)

ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຕັ້ງການນັດໝາຍທີ່ພວກເຮົາຈະພົບກັບແຕ່ລະຄົນ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າເລືອກເອົາທ່ານໃຫ້ຊ່ວຍຄົນອື່ນໆໃຫ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງໃຫ້ໝາຍຂຶ້ນ, ບໍ່ມີຄົນອື່ນອີກແທນບ່ອນຂອງທ່ານໄດ້. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຄົງຈະບໍ່ເລືອກຜູ້ນັ້ນໃຫ້ເຮັດ! ຟິລິບໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ຊ່ວຍນັກທ່ອງທ່ຽວຄົນອັຟຣິກາ.

☺ ທ່ານຄິດວ່າໂອກາດຕ່າງໆໃນການເປັນພະຍານເກີດຂຶ້ນໂດຍບັງເອີນບໍ່? ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານຈະເຮັດໃນອາທິດນີ້ໃນການເປີດຮັບການຊົງນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າໃນການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບພວກທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງທ່ານ?

ຂ້າຮາຊການຄົນເອທິໂອເປັງຜູ້ນີ້ມີພຣະທັມເອຊາຢາແລະກໍໄດ້ອ່ານອອກສຽງດັງ. ຟິລິບໄດ້ຄຸ້ນເຄີຍກັບພຣະຄໍາພີແລະຮູ້ໄດ້ທັນທີວ່າຂ້າຮາຊການນາຍຄັງກຳລັງອ່ານຢູ່. “ທ່ານເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ທ່ານອ່ານນີ້ບໍ່?” ຟິລິບໄດ້ຖາມ.

ລາວຮູ້ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຄົນອ່ານແລະສິ່ງທີ່ຄົນເຂົ້າໃຈ.

☉ ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະຄຸ້ນເຄີຍກັບພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ? ມີຂັ້ນຕອນອັນໃດທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງເຮັດເພື່ອໃຫ້ແນ່ນອນວ່າທ່ານອ່ານແລະເຂົ້າໃຈພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ?

ພຣະຄໍາພີເດີມຊີ້ໄປທີ່ພຣະເຢຊູ. ພິລິບຈຶ່ງສາມາດໃຊ້ພຣະຄໍາຂໍ້ນັ້ນທີ່ຂ້າຮາຊການກໍາລັງອ່ານພຣະທັມເອຊາຢາບິດທີ 53 ແລະແບ່ງປັນວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ໃດໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກພຣະຄໍາຂໍ້ນັ້ນ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາຄວນຈະກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ໃນການຊື່ທາງໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໆໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດ. ໂດຍການສຶກສາພຣະຄໍາພີຮ່ວມກັບພວກທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຜູ້ອື່ນໆພວກເຮົາສາມາດໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະໃຊ້ພຣະຄໍາພີໃນການນໍາເອົາພຣະກຽດມາສູ່ພຣະເຈົ້າ.

ມີບາງຄົນໄດ້ຖືກຮຽກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນປະເທດຂອງພວກເຮົາເອງ. ຄົນອື່ນໆກໍໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບໃຊ້ໃນກຸ່ມຊຸມຊົນຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆກັນໄປທົ່ວໂລກ. ພວກເຮົາທຸກຄົນຄວນຈະສນັບສນຸນພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໂດຍການອ້ອນວອນອະທິຖານແລະການຖວາຍຊັບເຂົ້າສນັບສນຸນ.

ມີບາງຄົນຄິດໄປຢ່າງຜິດໆ ວ່າພວກເຂົາເຮັດຫຼ້ອນໜ້າທີ່ແບ່ງປັນພຣະຄຣິດແລ້ວຖ້າຫາກເຂົາໄດ້ອະທິຖານເພື່ອແລະຖວາຍຊັບຊ່ວຍພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະໂຍນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບແລະໂອກາດຂອງການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພວກເຮົາເອງໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໆ. ພວກເຮົາຕ້ອງແບ່ງປັນພຣະຄຣິດໃນທຸກໆບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຢູ່. ຄົນສ່ວນຫຼາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະຄໍາພີເວົ້າແນວໃດກ່ຽວເລື່ອງພຣະເຢຊູ.

☉ ທ່ານຄິດວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດຫຼາຍໆຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ກ່ຽວເລື່ອງພຣະເຢຊູ?

ມີຄັ້ງໜຶ່ງໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົາ, ພວກເດັກນ້ອຍສາມາດໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງພຣະເຈົ້າໃນບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ທີ່ໂຮງຮຽນ, ຫຼືທີ່ໂບດ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຕັດຂາດຈາກໂອກາດນັ້ນເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນການໄດ້ຍິນກ່ຽວເລື່ອງພຣະເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານີ້. ດຽວນີ້, ພຣະເຈົ້າກໍາລັງເອີ້ນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງໃຫ້ບອກພວກເຂົາເຖິງຂ່າວປະເສີດກ່ຽວກັບເລື່ອງພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາຄວນຈະບຸກບີນເອົາພຣະຄໍາພີໄປສູ່ມືຂອງແຕ່ລະຄົນແລະທຸນໃຈພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ອ່ານ. ພວກເຮົາຄວນຈະຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຊ່ວຍພວກທີ່ຊອກຫາຄວາມຈິງ.

3. ເຊື້ອເຊີນໃຫ້ຕ້ອນຮັບ (ກິຈການ 8:36-39)

ຄົນເທີຍຊາວເອທິໂອເປັງໄດ້ອ່ານສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະທັມເອຊາຢາທີ່ໄດ້ຊີ້ໄປທີ່ພຣະເມຊີອາ. ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊີ້ນໍາພິລິບໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມລາວໃນຂະນະນີ້ບໍ່ແມ່ນເຫດບັງເອີນ. ພິລິບໄດ້ແບ່ງປັນພຣະຄໍາຂໍ້ອື່ນໆອີກທີ່ລາວແນະນໍາຊື່ທາງໄປທີ່ພຣະເຢຊູ. ພິລິບໄດ້ເຊື້ອເຊີນໃຫ້ຂ້າຮາຊການວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ. ຄົນເອທິໂອເປັງຕອບສະໜອງຕໍ່ຄໍາເຊີນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ແລະຕັດສິນໃຈຮັບບັບຕິສະມາໃນໂອກາດນັ້ນ.

☉ ເປັນຫຍັງການຮັບບັບຕິສະມາຈຶ່ງສໍາຄັນຫຼັງຈາກຄົນນັ້ນໄດ້ພົ້ນແລ້ວ? ພິທີບັບຕິສະມາຊື້ບອກເຖິງຫຍັງ?

ເມື່ອຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຫາກຕັດສິນໃຈມອບຊີວິດຂອງລາວໃຫ້ພຣະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວປາຖນາທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະອົງ. ການຮັບບັບຕິສະມາແມ່ນການປະພຶດຕາມການເຊື່ອຟັງຄວາມທີ່ຈິງບາງ (ມັດທາຍ 28:20).

ບັບຕິສະມາເປັນສັນຍາລັກຂອງຊີວິດ, ການຖືກຝັງ, ແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ, ຊຶ່ງຮວມທັງການຕາຍຂອງຊີວິດເກົ່າຂອງຜູ້ນັ້ນແລະຊີວິດໃໝ່ໃຕ້ການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຄຣິດ (ໂຣມ 6:1-11). ບາງຄັ້ງຄົນຢາກເຊື່ອແລະຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູໃຫ້ເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນຂອງລາວເກີນກວ່າທີ່ພວກເຮົາຄາດຄິດເອົາໄວ້.

ຂະນະທີ່ກໍາລັງຂຽນບົດຮຽນນີ້ຢູ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບໂທລະສັບຈາກເພື່ອນທີ່ຢູ່ຕ່າງຣັດຊຶ່ງພໍ່ຂອງລາວປ່ວຍໜັກ. ພໍ່ຂອງລາວບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າແນະນໍາລາວກໍໄດ້ຕິດຕໍ່ກັບຄຣູສອນໂຮງຮຽນວັນອາທິດຂອງລາວ, ໃຫ້

ມາແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບພໍ່ຂອງລາວ, ລາວກໍລັງເລໃຈ. ລາວຄິດຢ້ານວ່າພໍ່ຂອງລາວຈະໂກດຮ້າຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມເປັນພະຍານຕໍ່ລາວ. ແຕ່ວ່າ, ການຕິດຕໍ່ກໍສໍາເລັດຄຽສອນໂຮງຮຽນວັນອາທິດຂອງລາວກໍສາມາດແບ່ງປັນກັບພໍ່ຂອງລາວ. ທຸກໆຄົນມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນເມື່ອພໍ່ຂອງລາວໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດ, ແລະຕຽມພ້ອມອະທິຖານຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພີ່ນຂອງລາວ. ທຸກໆຄົນເຫັນພ້ອມນໍາກັນວ່ານັ້ນແມ່ນການນັດໝາຍຂອງເບື້ອງເທິງແລະເວລາຂອງພຣະເຈົ້າກໍທຸ່ງດຶງດຶກຕ້ອງພໍດີ.

ພິລິບໄດ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຄົງຈະບໍ່ມີໂອກາດເລີຍ ທີ່ຈະມີທາງເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນຢູດາຍເພາະວ່າລາວເປັນຄົນເທືອຍ.

ຫຼັງຈາກການແບ່ງປັນ, ພວກເຮົາຄວນຈະເຊື່ອເຊີນແຕ່ລະຄົນໃຫ້ຕອບສນອງຕໍ່ຂ່າວປະເສີດ. ພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ຕອບສນອງຢ່າງກະທັນຫັນເໝືອນດັ່ງຄົນເອທິໂອເປັງ. ແຕ່ວ່າ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ຫວ່ານເມັດພຶດຊຶ້ງຈະມີໂອກາດເກີດຜົນໄດ້.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າຮັກທຸກໆຄົນແລະສາມາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມຈິງໄດ້ຍິນເຖິງຂ່າວປະເສີດ. ເມື່ອພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງນໍາພາພວກເຮົາໃຫ້ກ່າວຄໍາພະຍານ, ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຢ່າງກະທັນຫັນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ແບ່ງປັນກັບແຕ່ລະຄົນທີ່ມີພື້ນຖານແຕກຕ່າງຈາກພວກເຮົາເລັກນ້ອຍໃນດ້ານຜິວພັນ, ປະເພນີ, ຫຼືແມ້ກະທັ້ງສາສນາ.

ການເປັນພະຍານທີ່ມີປະສິດທິພາບພວກເຮົາຕ້ອງ:

- ❖ ເຕັມໃຈທີ່ຈະໄປທຸກບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາ.
- ❖ ຮູ້ຈັກພຣະຄໍາພີເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດໃຊ້ໃນການຊື້ທາງໄປຫາພຣະເຢຊູ.
- ❖ ເຕັມໃຈທີ່ຈະຂ້າມສິ່ງກົດຂວາງຕ່າງໆເຊັ່ນທາງຜິວພັນຫຼືຮີດຄອງປະເພນີເພື່ອແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຄົນອື່ນໆ. ບາງຄັ້ງມັນອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງໃນການເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດ. ພິລິບມີປະສົບການໃນການເຫສນາພື້ນພູທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ປານນັ້ນພຣະເຈົ້າຍັງເອີ້ນລາວໃຫ້ໄປທາງປ່າດິນຊາຍເພື່ອເປັນພະຍານໃຫ້ຊາຍຄົນນຶ່ງ.
- ❖ ຫຼັງຈາກໄດ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຄົນອື່ນໆແລ້ວ, ພວກເຮົາຄວນຈະໃຫ້ພວກເຂົາມີໂອກາດຕອບສນອງຕໍ່ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນນັ້ນ. ຖ້າວ່າມັນຫາກຈໍາເປັນ, ພວກເຮົາອາດຈະຕ້ອງໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈວິທີການອະທິຖານຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູ. ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກໆຄົນຈະເປັນເໝືອນຄົນເທືອຍຊາວເອທິໂອເປັງຜູ້ທີ່ຕຽມພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຮັບເອົາຂ່າວປະເສີດແລະຮັບບັບຕິສະມາ. ແຕ່ວ່າ, ການເປັນພະຍານທີ່ສໍາເລັດຜົນຄືການແບ່ງປັນພຣະເຢຊູຕາມການຊົງນໍາຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຣິສຸດແລະປະຜົນທີ່ຈະອອກມານັ້ນໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ.

☺ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອເຊີນຄົນໃຫ້ຕອບສນອງຫຼັງຈາກໄດ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດແລ້ວ? ທ່ານຈະສາມາດກາຍເປັນພະຍານທີ່ມີປະສິດທິພາບໄດ້ຢ່າງໃດ?

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 2 ມີກຣາ 2011 (1-2-2011)

ວິຖີຊີວິດຂອງກຸ່ມ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ເອເຟໂຊ 4:4-7, 14-16, 25-32

ບົດຮຽນນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ

ບົດຮຽນນີ້ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງກຸ່ມຄຣິສຕຽນແລະຕັ້ງໃຈພັດທະນາສາຍສຳພັນທີ່ມີຄວາມໝາຍໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ.

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນຂອງການຢູ່ກິນຕິດຕໍ່ພົວພັນໃນກຸ່ມຂອງພວກຄົນທີ່ເຊື່ອ.

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງສຳຄັນ

ມີຄຣິສຕຽນຫຼາຍໆຄົນຖືວ່າຊີວິດຄຣິສຕຽນເປັນເລື່ອງສະເພາະຂອງສ່ວນບຸກຄົນ; ມັນແມ່ນ “ຕົວຂ້ອຍກັບພຣະເຢຊູ.” ການມາຫາພຣະຄຣິດຍັງມີຄວາມໝາຍອີກວ່າ ໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍພຣະອົງ-ຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ. ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອແມ່ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໂດຍຜ່ານກຸ່ມ, ການສົນທະນາແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ, ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມມືກັບພວກຄົນທີ່ເຊື່ອອື່ນໆ.

ພວກເຮົາໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຕອນ 3 ໂມງເຊົ້າເມື່ອລູກສາວຂອງພວກເຮົາ, ນາງຄຣິສຕິນ, ໄດ້ໂທຣະສັບມາແລະເວົ້າວ່າ “ຫ້ອງແຖວທີ່ລູກເຊົ້າຖືກໄຟໄໝ້.” ພວກເຮົາກໍຟ້າວຂັບຮີດໄປຫາລາວໂດຍດ່ວນຂະນະທີ່ລາວແລະອີກສິບເຈັດຄອບຄົວຍັງເບິ່ງວັດຖຸຝ່າຍໂລກຂອງພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນແປວໄຟ ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາຢ່າງໜ້າຍົກຍ້ອງ.

ຄຣິສຕິນໄດ້ຕິດພັນກັບພວກຄົນໃນຄຸ້ມເຂດທີ່ມີສ່ວນແບ່ງປັນໃນຄວາມຮັກອັນດຽວກັນ. ມັນເປັນໜ້າສະອອນທີ່ເຫັນຄົນທີ່ມີພື້ນຖານແຕກຕ່າງກັນ (ໂຮງຮຽນຕ່າງໆ, ນິຍົມຊົມຊອບກັບກິລາຕ່າງໆ, ສະມາຊິກສະໂມສອນຕ່າງໆ) ຜູ້ທີ່ມີບາງຢ່າງທີ່ໄດ້ແບ່ງປັນກັນເຖິງຈຸດທີ່ພວກເຂົາມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນກໍເບິ່ງຄືວ່າມັນບໍ່ເປັນເລື່ອງໃຫຍ່ເລີຍ.

ໄພ່ພົນທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນສ່ວນນຶ່ງຂອງກຸ່ມຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງການຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ສເລີມສລອງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາແລະໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ຕິດຕໍ່ກັບກຸ່ມຂອງພວກທີ່ເຊື່ອ

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ພື້ນຖານສຳລັບກຸ່ມ: (ເອເຟໂຊ 4:4-6)

ຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດໄດ້ຖືກຊຸບລ້ຽງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນໂດຍພໍ່ແມ່ທີ່ສັດຊື່ໃນການໄປໂບດ, ທີ່ໃຫ້ກຽດພຣະຄຣິດ. ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂບດຊຶ່ງເປັນວິຖີຂອງຊີວິດ. ແມ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຫຼິ້ນເປັງອາໂນ, ແລະພໍ່ກໍໄດ້ເປັນຄະນະບົວລະບັດຂອງໂບດ; ພວກເພິ່ນທັງສອງເຂົ້າສູ່ໃນຊີວິດຂອງຄຣິສຕະຈັກ. ພວກເພິ່ນທັງສອງໄດ້ນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ມີປະສົບການ

ອັນຊື່ນຊົມຍິນດີກັບກຸ່ມໂດຍຜ່ານການນະມັສການ, ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ, ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ແລະການປະກາດຂ່າວປະເສີດທີ່ໂບດບິສແຊມເມີ ບັບຕິສ, ກຣິນໂບໂຣ, ນອັດ ແຄໂຣຣາຍນາ.

ລະຍະພາຍໃນສິບປີຜ່ານມານີ້, ວຽກງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີປະສິບການຫຼາຍໆຢ່າງຊຶ່ງລວມເຖິງລະບົບທຳນຽມຂອງໂບດແລະຂອງກຸ່ມຊຸມຊົນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຄຸນຄ່າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ພົບກັບພວກທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຈາກເບື້ອງຫຼັງທີ່ແຕກຕ່າງກັນແລະປະເພນີແລະການມີຄວາມຕິດພັນກັນຢ່າງວ່ອງໄວກັບອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິດ.

ອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປຫາພວກທີ່ເຊື່ອໃນເມືອງເອເຟໂຊ. ຫຼາຍໆຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ແລະອ້ອມຮອບໃນປະເພນີຂອງພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ. ທ່ານໂປໂລໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ກຸ່ມຄຣິສຕຽນທີ່ບໍ່ກາຍເປັນຢ່າງອັດຕະໂນມັດ; ມັນແມ່ນບາງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ປູກສ້າງແລະລ້ຽງເກືອ. ມັນມີຄວາມເປັນອັນດຽວກັນແລະຄວາມເປັນນຶ່ງທີ່ຊົມຊວ່ນຢູ່ໃນຖ້ຳມາກກາງພຣະເຈົ້າ. ຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າມີອົງດຽວ, ຄວາມເປັນນຶ່ງອັນດຽວນັ້ນແຫຼະຄວນຈະຊົມຊວ່ນຢູ່ຖ້ຳມາກກາງກຸ່ມຄຣິສຕຽນ. ຖ້າພວກເຮົາບອກວ່າພວກເຮົາເປັນພວກທີ່ຕິດຕາມພຣະຄຣິດແລ້ວພວກເຮົາຕ້ອງບອກວ່າພວກເຮົາກໍ່ຮ່ວມກັບໂບດດ້ວຍ.

ທ່ານໂປໂລໄດ້ລຽງລຳດັບໄວ້ເຈັດປະການທີ່ຖືກຖຽງບໍ່ໄດ້ເຖິງເຮື່ອງຄວາມເຊື່ອໃນເອເຟໂຊ 4:4-6. ພວກເຮົາອາດຈະປະເຊີນ ແລະມີສ່ວນຮ່ວມຖ້າມາກກາງສະມາຊິກຫຼາຍໆຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງຫຼາຍກໍ່ຕາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງສຸມຈົດໃຈໃສ່ສິ່ງທີ່ຄືກັນທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່. ຈົ່ງອ່ານຕາມລຳດັບໃຫ້ຄົບໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້, ຕຶກຕອງໃນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຮົາເປັນພາກຂອງຮ່າງກາຍນຶ່ງ ແລະໄດ້ຕິດຕໍ່ກັນໂດຍພຣະວິນຍານດຽວ-ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາມີເປົ້າໝາຍດຽວ ແລະໄດ້ຕິດພັນກັນໃນພຣະເຈົ້າອົງດຽວແລະເປັນບົດາຂອງທຸກສິ່ງ.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຮົາມີຄືກັນໃນຖານະເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ? ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຖ້າພວກເຮົາຫາກຊື່ຂາຍສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້?

ສັດຕູຂອງພວກເຮົາຕ້ອງການຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຈົດໃຈໃສ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາແຕກຕ່າງກັນນັ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງຫຼີກເວັ້ນສິ່ງທີ່ສາມາດຖ່ວງດຶງພວກທີ່ເຊື່ອຈາກການມີປະສິບການກັບກຸ່ມ. ພວກເຮົາຕ້ອງການຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ແລະເມື່ອພວກເຮົາຫາກເລືອກທີ່ຈະຂາດຈາກໂບດ, ພວກເຮົາຕັ້ງໃຈເລືອກທີ່ຈະເຫັນທາງຈາກສິ່ງທີ່ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຜູກມັດພວກເຮົາໃສ່ພຣະອົງແລະຕໍ່ຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

ເດີກຄ໌ ຊຶ່ງຫາກຜ່ານການຜ່າຕັດຫົວໃຈ. ລາວມີຄົນທີ່ໂບດຂອງລາວ (ແລະພວກທີ່ເຊື່ອຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທີ່ວໂລກ) ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອລາວແລະຄອບຄົວຂອງລາວຢ່າງຈິງຈັງສອງສາມມື້ກ່ອນໜ້າ, ໃນຂະນະ, ແລະຫຼັງຈາກການຜ່າຕັດ. ຫຼັງຈາກທີ່ລາວສາມາດກັບມາໂບດໄດ້ລາວເວົ້າວ່າຄຳອ້ອນວອນອະທິຖານ, ບັດອວຍພອນ, ແລະການໄປຢ້ຽມຢາມແມ່ນມີຄວາມໝາຍຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແຕ່ວ່າຕົວລາວແລະເມືງຂອງລາວໄດ້ຂາດຈາກການຢູ່ຮ່ວມກັບທຸກໆຄົນໃນໂບດ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໆໃນດ້ານນະມັສການ, ສຶກສາພຣະຄຳພີ, ສ້າງສາວິກ, ການຮັບໃຊ້ວຽກງານພຣະເຈົ້າ, ແລະການປະກາດຂ່າວປະເສີດ.

☺ ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນປະສິບການຂອງທ່ານທີ່ແຍກທ່ານບໍ່ໃຫ້ພົວພັນກັບກຸ່ມຜູ້ທີ່ເຊື່ອ? ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນປະໂຫຍດທີ່ທ່ານສຳນຶກໄດ້ເມື່ອທ່ານຫັນກັບມາໂບດຄືນ?

2. ເປົ້າໝາຍຂອງກຸ່ມ: (ເອເຟໂຊ 4:7, 14-16)

ພຣະເຈົ້າມີເຫດຜົນສຳລັບການປະທານຄວາມດຶງດູດຖ້າມາກກາງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ພຣະອົງມີເປົ້າໝາຍສຳລັບຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສຳແດງວິຖີຊີວິດຂອງກຸ່ມ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນພາກ ພຣະເມຊີອາແລະພາກສ່ວນຂອງພຣະຄຸນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງບຸກຄົນທີ່ເຊື່ອແຕ່ເທົ່ານັ້ນ. ມັນຍັງຊ່ວຍເສີມສ້າງ

ທີ່ວັງກຸ່ມຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອແລະຍັງເປັນພຍານໃຫ້ທົ່ວທັງໂລກກ່ຽວກັບວ່າພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະທີ່ຮີດອຳນາດຂອງພຣະອົງສາມາດເຮັດໄດ້.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງຜູ້ທີ່ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນໃຫ້ເສີມສ້າງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນທາງຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພອນສວັນແລະຈັດຕັ້ງມພວກເຮົານັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊ່ວຍຊຶ່ງກັນແລະກັນໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນທຸກໆດ້ານໃນພຣະຄຣິດ.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືພອນສວັນຝ່າຍວິນຍານອັນທີ່ນຶ່ງຂອງທ່ານ? ທ່ານຈະໃຊ້ມັນຢ່າງໃດເພື່ອຜົນປະໂຫຍດແກ່ຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ? ແມ່ນຫຍັງຄືທາງອື່ນອີກທີ່ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານໃຊ້ພອນສວັນຝ່າຍວິນຍານຂອງທ່ານ?

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນໃຫ້ຮູ້ຈັກ, ເຂື່ອວາງໃຈ, ແລະຍອມຟັງພຣະເຈົ້າໂດຍການຮຽນຮູ້ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແລະການເອົາໄປປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດ. ເມື່ອພວກເຮົາທາກຈິດຈື່ໃສ່ສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງພວກເຮົາແລະເບິ່ງທີ່ໃນສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາແຍກຈາກກັນ, ພວກເຮົາກໍຄືກັບເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມ. ພວກເຮົາຄືກັນກັບສິ່ງທີ່ຖືກຊັດໄປມາໂດຍຄື້ນນ້ຳແລະລົມຂອງການສົດສອນຕ່າງໆແລະຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ນິດກັນບໍ່ໄດ້. ພວກເຮົາຕ້ອງການຊຶ່ງກັນແລະກັນ! ພວກເຮົາໃຫຍ່ຂຶ້ນນຳກັນໃນຖານະເປັນກາຍອັນດຽວຂະນະທີ່ພວກເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງໃນຄວາມຮັກ.

ພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຄຳພຍານຂອງທ່ານແລະປະສົບການຊີວິດຕ່າງໆເພື່ອໝູນນ້ຳໃຈແລະເປັນຜູ້ແນະນຳເບິ່ງແຍງຄົນອື່ນໆ. ຄວາມຕ້ອງການອັນອື່ນອີກແມ່ນຖ້າເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ກະທຳເນື່ອງຈາກພຣະອົງເປັນສິສະໄນການກະທຳຢ່າງເສຣີພາບຖ້າມກາງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຜູ້ທີ່ຮັກແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢ່າງເປັນນຶ່ງດຽວ.

ເກືອບທັງ 45,000 ໂບດສຳພັນກັນໃນຄະນະຊາວເທີນບັບຕິສ. ພວກເຮົາເຮັດວຽກອັນສຳຄັນຮ່ວມກັນໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແລະການອອກໄປປະກາດທົ່ວໂລກທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດຜູ້ດຽວໄດ້. ໂບດສ່ວນຫຼາຍກໍມີຂະໜາດນ້ອຍຫຼາຍໃນຈຳນວນສະມາຊິກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງແຕ່ລະໂບດ, ບໍ່ວ່າຂະໜາດໃດ, ບໍ່ວ່າຢູ່ບ່ອນໃດ, ໃຫ້ມີທຸກໆຢ່າງທີ່ຈະເປັນກຸ່ມຂອງຄວາມເຊື່ອ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສ່ວນຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນຕ້ອງເຮັດສ່ວນຂອງໃຜລາວໃນການຊ່ວຍຄົນອື່ນໆໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນແລະໃນການສັນນິບສນູນຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນທີ່ອອກມາເມື່ອຜູ້ທີ່ເຊື່ອເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງເປັນນຶ່ງດຽວ? ແມ່ນຫຍັງຄືບັນຫາເມື່ອພວກເຮົາທາກປະຖົມເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາຕໍ່ການເປັນກຸ່ມ?

ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຊອບນຳຄຳເວົ້າທີ່ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ໃນເອເຟໂຊ 4:16. ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຂໍ້ປຽບທຽບກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍໆພາກສ່ວນທີ່ແຍກກັນ. ແຕ່ລະພາກສ່ວນແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ. ຈຶ່ງຈຳໄວ້ວ່າການປະກອບສ່ວນຂອງທ່ານນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນໃນຊີວິດແລະເປົ້າໝາຍຂອງໂບດທີ່ທາງໂບດຕ້ອງການທ່ານ. ແລະຖ້າວ່າທ່ານຂາດຕໍ່ການທີ່ພຣະເຈົ້າຮຽກເອີ້ນໃຫ້ທ່ານເຮັດ, ໂບດຂອງທ່ານອາດຈະບໍ່ສາມາດເຮັດຫຼ້ອນທ້າທີ່. ພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ປະສົບການຕ່າງໆຂອງຊີວິດທ່ານເພື່ອໝູນໃຈແລະອາດຈະຝຶກຝົນແກ່ຄົນອື່ນໆ. ໂປໂລໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າຢ່າດຳເນີນຊີວິດຄືກັນກັບພວກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ (ປະຕິເສດຄວາມລອດພົ້ນບາບຈາກພຣະຄຣິດ). ບ່າຍແຕ່ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຄົນອື່ນໆ, ແຕ່ວ່າທ່ານກໍຕ້ອງການຄົນອື່ນໆຮັບໃຊ້ທ່ານດ້ວຍ.

3. ລັກສະນະຂອງກຸ່ມ: (ເອເຟໂຊ 4:25-32)

ການເຂົ້າປະເຊີນໜ້າກັບຄອບຄົວ, ກຸ່ມຊົນ, ຫຼືປະເທດທີ່ບໍ່ດຳເນີນໃນກົດລະບຽບພື້ນຖານທີ່ດີກໍເປັນໜ້າໂສກເສົ້າແລະວິບັດ. ປາສຈາກກົດລະບຽບພື້ນຖານອັນດີນີ້ແລ້ວ, ກຸ່ມກໍກາຍເປັນການແຕກຫັກພັງລົງ. ທ່ານໂປໂລໄດ້ຂຽນເປັນຮ່າງກົດລະບຽບພື້ນຖານອັນສຳຄັນໄວ້ຫຼາຍໆຢ່າງສຳລັບກຸ່ມຂອງຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອ. ບາງຢ່າງກໍເປັນຮ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເຮັດຕາມ. ພວກເຮົາຕ້ອງເວົ້າຄວາມຈິງໃນຄວາມຮັກ (ເບິ່ງ ເອເຟໂຊ 4:15). ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກການຢ່າງສັດຊື່ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີສິ່ງທີ່ຈະແບ່ງປັນກັບຜູ້ມີຄວາມຕ້ອງການ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດດີແລະເມດຕາເອັນດູ. ບາງ

ຢ່າງໃນຮ່າງກໍເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຄັດອອກຫຼືບໍ່ເຮັດ. ອ່ານທວນຄືນຂໍ້ພຣະຄໍາເຫຼົ່ານີ້, ແລະເບິ່ງວ່າການກະທໍາແລະ ນິສັຍອັນບໍ່ເໝາະສົມເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າໃຫ້ມີໃນກຸ່ມຂອງຄຣິສຕຽນ.

ບັນຍັດສິບປະການໃນ ເອເຟໂຊ 4:25-32

1. ເວົ້າຄວາມຈິງ (ອຟຊ. 4:25).
2. ຈະຮ້າຍກໍຮ້າຍໄດ້ແລະຢ່າໃຫ້ຜິດບາບ (ອຟຊ. 4:26).
3. ຢ່າໃຫ້ຕາເວັນຕົກໃນຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງທ່ານ (ອຟຊ. 4:26).
4. ຢ່າປ່ອຍໂອກາດໃຫ້ມານ (ອຟຊ. 4:27).
5. ຢ່າລັກ; ແທນທີ່ໃຫ້ເຮັດການດ້ວຍໃຊ້ມືຂອງທ່ານ (ອຟຊ. 4:28).
6. ຢ່າເວົ້າສິ່ງທີ່ບໍ່ມີແກ່ນສານ; ແທນທີ່ໃຫ້ເວົ້າໃນສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ (ອຟຊ. 4:29).
7. ຢ່າຫັກຫ້າມພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ອຟຊ. 4:30).
8. ຈົ່ງຊັດຖືຄວາມຂົມຂື່ນ, ຄວາມຄຽດຮ້າຍແລະການແກ້ແຄ້ນ, ດູໝິ່ນແລະສູງດສີ (ອຟຊ. 4:31).
9. ເຮັດດີແລະເມດຕາເອັນດູ (ອຟຊ. 4:32).
10. ຍົກໂທດໃຫ້ກັນແລະກັນ (ອຟຊ. 4:32).

ການເປັນພາກສ່ວນຂອງກຸ່ມຄຣິສຕຽນຈຳເປັນຕ້ອງສະຫວັນນິສັຍແລະການກະທໍາຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນຖານະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂບດເພື່ອເສີມສ້າງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ຜູ້ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນຍັງຕ້ອງຢູ່ຖາມກາງຜູ້ທີ່ເຊື່ອອື່ນໆ ຄືຜູ້ທີ່ກໍາລັງຊອກຫາທີ່ຈະໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນພຣະຄຸນແລະຜູ້ທີ່ກໍາລັງເຄື່ອນຍ້າຍສິ່ງກົດຂວາງຕ່າງໆ ໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາທີ່ບັງລັບຫຼືບົດເບື້ອນກຸ່ມຄຣິສຕຽນ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະເສີມສ້າງຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ?

- ❖ ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນສາຍສຳພັນຂອງທ່ານກັບພຣະເຈົ້າແລະຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານເຂົ້າຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໆ ໃນຫ້ອງຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ, ນະມັສການ, ແລະວຽກງານຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ທ່ານສາມາດຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກກຸ່ມທີ່ມີພື້ນຖານໃນພຣະຄຳພີ.
- ❖ ຊອກຫາໂອກາດຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ. ທ່ານຍັງສາມາດເຊື່ອເຊີນຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພຣະຄຣິດໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບຫ້ອງຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດແລະໂບດຂອງທ່ານດ້ວຍ.
- ❖ ເພີ່ມພະລັງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃນຊີວິດຂອງທ່ານທີ່ຈະເສີມສ້າງຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ຈົ່ງລະວັງການກະທໍາຕ່າງໆ ແລະນິສັຍຕ່າງໆ ທີ່ທ່ານຈະກໍາຈັດອອກເພາະວ່າມັນເປັນເຫດຜົນໃຫ້ເປັນນຶ່ງດຽວກັນແລະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຄຣິສຕຽນແຕກພັງທະລາຍລົງ.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 9 ມິຖຸນາ 2011 (1-9-2011)

ວິຖີຊີວິດຂອງການຖ່ອມຕົວ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ລູກາ 14:7-11; ໂຢຮັນ 13:3-5,14-15; ຟິລິປປອຍ 2:1-4

ບົດຮຽນນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ

ບົດຮຽນນີ້ຈະທ້າທາຍທ່ານໃຫ້ພັດທະນາວິຖີຊີວິດຂອງທ່ານໃຫ້ຄ້າຍຄືກັບການຖ່ອມຕົວຂອງພຣະຄຣິດ.

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຖ່ອມຕົວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງໃນການຖ່ອມຕົວເມື່ອພຣະອົງໄດ້ລ້າງຕົນຂອງພວກສາວົກ ແລະທ່ານໂປໂລໄດ້ບອກພວກເຮົາໃຫ້ດຳເນີນວິຖີຊີວິດດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວແບບດຽວກັນ.

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງສຳຄັນ

ການຖ່ອມຕົວບໍ່ແມ່ນຄຸນຄ່າໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົາ ເພາະເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄວາມອ່ອນແອ, ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງຕົກຕໍ່າລົງ, ຫຼືເສັຽສັກສີ. ໃນວົງການກິລາ, ການເມືອງ, ແລະສະຖານທີ່ເຮັດວຽກງານ, ການວາງລາຄາຕົວເອງແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດຈິງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ທ້າທາຍພວກເຮົາໃຫ້ຕິດຕາມການຖ່ອມຕົວຢ່າງບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວເໝືອນເດີນໃນທາງທີ່ບໍ່ມີຄົນຢາກທຽວ.

ປະເພນີໄດ້ຈູງໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຄິດວ່າເປັນການດີທີ່ໄດ້ຮັບການເລື່ອນຊັ້ນແລະໄດ້ຄອບຄອງຕຳແໜ່ງນັ້ນ. ເປັນການບໍ່ດີທີ່ສະແດງຄວາມອ່ອນແອຫຼືບໍ່ເປັນຕົວຂອງຕົວເອງ.

☺ ແມ່ນຫຍັງເຂົ້າມາໃນຄວາມຄິດຂອງທ່ານເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳວ່າຖ່ອມຕົວ? ຄຳວ່າຖ່ອມຕົວມີຄວາມໝາຍແນວໃດສຳລັບທ່ານ?

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຖ່ອມໃຈທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ວ່າເປັນວິຖີຊີວິດ, ໄດ້ຖືກສິດສອນ, ແລະກະທຳໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຈະຄົ້ນພົບທາງຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ, ທີ່ເປັນມາດຕະຖານອັນສູງສຳລັບພວກທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ.

☺ ຈະມີຄົນເວົ້າບໍ່ວ່າທ່ານໄດ້ເຮັດຕາມຕົວຢ່າງການຖ່ອມຕົວຂອງພຣະເຢຊູ? ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ?

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຄຳແປຂອງການຖ່ອມຕົວ: (ຟິລິປປອຍ 2:1-4)

ທ່ານໄດ້ເລືອກເອົາທາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພົວພັນກັບພຣະຄຣິດບໍ່? ຖ້າວ່າໄດ້ເລືອກ, ທ່ານກໍຮູ້ແລ້ວເຖິງຜົນປະໂຫຍດບາງຢ່າງຂອງການຕິດຕາມພຣະອົງ. ການໃຊ້ຄຳເວົ້າຊ້ຳຄືນຫຼາຍເທື່ອທີ່ໄດ້ແປວ່າ "ຖ້າຫາກວ່າ" ໃນຂໍ້ 1 ຄືກັບວ່າເປັນການເວົ້າຫຼີ້ນ. ແຕ່ກໍຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈການເຕືອນສະຕິຂອງໂປໂລຕໍ່ພວກເຮົາໃຫ້ເຫັນຫຼາຍໆທາງທີ່ພຣະຄຣິດສຳແດງຄວາມຮັກ, ການທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມີຄວາມສາມັກຄີທັມກັບພຣະອົງແລະກັບພວກທີ່ເຊື່ອອື່ນໆ, ແລະການທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືບາງທາງທີ່ໄດ້ເຕືອນສະຕິທ່ານເມື່ອບໍ່ນານມານີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະຄຣິດໄດ້ສໍາແດງຄວາມຮັກ?

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໂອກາດ ແລະຮັບການທ້າທາຍໃຫ້ມອງເຫັນຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແລະຄຸນຄ່າອັນສູງສົ່ງຂອງການມີຄວາມຮັກ, ຄວາມພໍໃຈ, ແລະຫຼັກຊັບແບບດຽວກັນເໝືອນກັບພຣະເຢຊູ. ຄົນອື່ນໆຄວນຈະມອງເຫັນການສະແດງອອກເຫຼົ່ານີ້ຊຶ່ງເປັນຜົນຂອງການຮຽນຮູ້ໃນການໄວ້ວາງໃຈແລະເຊື່ອຟັງພຣະເຢຊູ. ມີພຽງໜ້ອຍຄໍາທີ່ສາມາດບັນລະຍາຍໄດ້ຕໍ່ການທ້າທາຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ກວ່າຄໍາທີ່ວ່າ **ຖ່ອມຕົວລົງ**.

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະຄຣິດໃນທຸກໆການທ້າທາຍຂອງຊີວິດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເໝືອນຮ່ອມພູ, ແລະເໝືອນຈອມພູສູງ. ພວກເຮົາຕ້ອງນັບຖືຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຄິດແບບດຽວກັນ (ຄວາມຮັກ) ແລະຫົວໃຈທີ່ມີຄວາມເອັນດູອັນດຽວກັນ (ຄວາມຮູ້ສຶກ) ເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ກະທໍາ.

☺ ເທິງຕາຊົງຂອງ 1-10 (ສິບແມ່ນສູງສຸດ), ທ່ານຈະໃຫ້ຄະແນນຕົວເອງເທົ່າໃດວ່າທ່ານມີຄວາມຮັກ, ຄວາມເອັນດູ, ແລະຫຼັກຊັບແບບດຽວກັນທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ມີ? ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງເຮັດໃນອາທິດນີ້ເພື່ອໃຫ້ຄະແນນຂອງທ່ານເພີ່ມຂຶ້ນ?

ຂໍ້ທີ 3-4 ແມ່ນໃຫ້ການສົມທົບລະຫວ່າງຄຸນຄ່າຂອງສາຍສໍາພັນຝ່າຍໂລກແລະສາຍສໍາພັນທີ່ປາກົດໃນແສງສວ່າງແຫ່ງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຝ່າຍໂລກອາດຈະເວົ້າວ່າພວກເຮົາເປັນຄູ່ແຂ່ງຂັນ-ໂດຍການຫຍໍ້ຫຍັ້ນຄົນອື່ນໆລົງເພື່ອພວກເຮົາຈະດີກວ່າຄົນອື່ນໆ. ຝ່າຍໂລກຈະເວົ້າວ່າພວກເຮົາກ້າວໜ້າໂດຍຫຼອກລວງ-“ໃຫ້ຂ້ອຍສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເບິ່ງວ່າຂ້ອຍດີກວ່າຄົນອື່ນອີກ.” ມາດຕະຖານຂອງພວກເຮົາມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກມາດຕະຖານຂອງຝ່າຍໂລກຫຼາຍ. ການຖ່ອມຕົວຕ້ອງເປັນວິຖີຊີວິດຂອງພວກເຮົາເພາະວ່າມັນເປັນວິຖີຊີວິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພຣະຜູ້ໃຜທີ່ໃຫ້ພັນຂອງພວກເຮົາ. ການຝຶກຊ້ອມການຖ່ອມຕົວໃນຊີວິດຂອງໂບດຈະສົ່ງເສີມກຸ່ມໄດ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ (ບົດຮຽນອາທິດແລ້ວນີ້). “ຖ່ອມຕົວພວກເຮົາເອງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າບໍ່ເໝືອນກັນກັບການຊ້າ-ຕົວເອງ. ການຖ່ອມຕົວແມ່ນທໍາທີ່ທັມມະຊາດຂອງທຸກຄົນທີ່ຍຶດໝັ້ນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສຸລຸບວ່າທ້າທາຍການຂອງພວກເຮົາ ແລະໂອກາດພົວພັນກ່ຽວຂ້ອງກັບພຣະຄຣິດໂດຍການປະກາດວ່າພວກເຮົາຖືວ່າຄົນອື່ນໆສໍາຄັນຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາເອງ. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ປະຊຸມທາງໃຫ້ເຫັນທາງລົບຫຼືການລົດຄໍາ-ຕົວເອງ. ລາວໄດ້ຂຽນຕໍ່ໄປຢ່າງວ່ອງໄວວ່າພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຫັນຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນອື່ນໆເໝືອນກັນກັບທີ່ພວກເຮົາເຫັນຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາເອງ.

ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຄິດຍາກ ພວກເຮົາສາມາດເຫັນຫລາຍໆທາງທີ່ພວກເຮົາສາມາດນໍາເຂົ້າມາຝຶກຊ້ອມໃຫ້ເປັນວິຖີຊີວິດ. ພວກເຮົາສາມາດສຸມຄວາມຕັ້ງໃຈໃສ່ຈຸດດີຂອງການຖ່ອມຕົວໂດຍການອະນຸຍາດໃຫ້ຄົນອື່ນໆໄປກ່ອນພວກເຮົາ, ໃຊ້ເວລາໃນການຟັງແລະຍິ່ມ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໜ້າເຊື່ອຢູ່ສເມີວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອບາງຄົນເວົ້າດູກຫຼືເວົ້າບໍ່ສຸພາບຕໍ່ພະນັກງານບໍລິການ, ພະນັກງານໂຮງແຮມ, ຫຼືພະນັກງານຕາມຮ້ານຄ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ຮັບຄວາມໝູນໃຈເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ມີບາງຄົນໄດ້ແບ່ງປັນຂອງຂວັນຫຼືຊົດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງເຕັມໃຈແລະສຸດຂີດ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບພຣະພອນຫຼວງຫຼາຍໃນເມື່ອພວກເຮົາຝຶກຊ້ອມການກະທໍາແລະນິສັຍຂອງການຖ່ອມໃຈ.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືທາງທີ່ງ່າຍໆທີ່ທ່ານສາມາດຝຶກຊ້ອມວິຖີຊີວິດຂອງການຖ່ອມຕົວ?

2. ການຖ່ອມຕົວໄດ້ສິດສອນວ່າ: (ລູກາ 14:7-11)

ບາງບົດຮຽນທີ່ຝັງຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາຢ່າງລຶມບໍ່ໄດ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ສ່ວນຫຼາຍບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ ແຕ່ແມ່ນໂດຍການເບິ່ງຈາກບາງຄົນທີ່ມີວິທີໂຕຕອບຕໍ່ສະຖານະການອັນຫວາດສຽງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນພາກໃຕ້ ເມື່ອການແບ່ງແຍກຜິວພັນໄດ້ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ດີຂອງຄວາມຄິດຂອງຫຼາຍໆຄົນ. ມັນຍັງຝັງຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງ

ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ເມື່ອໄດ້ຍິນແມ້ກະທັ້ງພວກທີ່ໄປໂບດເວົ້າດູກຢ່າງເຕັມປາກຕໍ່ຄົນທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກພວກເຂົາໃນບາງຢ່າງ. ຂ້າພະເຈົ້າຖືວ່າມີໂອກາດດີຫຼາຍທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ເດີນທາງແລະເຫັນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ແລະອວຍພອນແຕ່ລະຄົນຈາກປະເພນີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ-ເພາະຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ຮິດອຳນາດແລະຊີວິດທີ່ຖືກປ່ຽນແປງໂດຍພຣະຄຸນ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງກຳລັງຮຽນເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການຖິ້ມໃຈເກົ່າເຮົາໃຈໃໝ່ແລະການຮັບເອົາການໃຫ້ອະພິຍສຳລັບຄວາມເສັຽຫາຍແລະອວດສະຫວາຍຫຼາຍຢ່າງໃນຕົວພວກເຮົາຢ່າງບໍ່ເຈດຕະນາທີ່ຈະສະແດງອອກມາ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ບັນຫາທີ່ທ້າທາຍໃນສັງຄົມໃນສະໄໝຂອງພຣະອົງທີ່ໜ້າສັງເກດເຫັນໄດ້ໃນທຸກໆເວລາ ແລະທຸກໆບ່ອນ. ພຣະອົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຟັງເຖິງວິທີຊີວິດຂອງການພະຍາຍາມຈະອອກກ່ອນຄົນອື່ນໂດຍຊອກຫາບ່ອນນັ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ (ບ່ອນສຳຄັນໃນສະຖານທີ່ມີການກິນລ້ຽງຫຼືຊຸມແຊວ). ມັນເປັນການຂາຍໜ້າເມື່ອທ່ານຖືກປ່ຽນບ່ອນກັບຜູ້ອື່ນທີ່ມີຕຳແໜ່ງສູງຫຼືສຳຄັນກວ່າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄຳອຸປະນຳ (ເລື່ອງທີ່ມີຄວາມໝາຍອັນດີຝ່າຍຈິດວິນຍານແລະສອນກ່ຽວກັບຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ). ໃນເລື່ອງນີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າມັນດີກວ່າທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄົນອື່ນລືນກາຍພວກເຮົາ. ອັນນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການເຮັດໃຫ້ຕົວເອງຕົກຕ່ຳແຕ່ແມ່ນກ່ຽວກັບການຍົກຄົນອື່ນຂຶ້ນກ່ອນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແບບງ່າຍໆໃນການເຮັດຕາມຊຶ່ງກວມລວມທຸກໆດ້ານໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຈົ່ງໃສ່ໃຈວ່າຫຼັກການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກໃນຂໍ້ທີ 11 ກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຕົນເອງ ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງໃນທຸກໆດ້ານຂອງຊີວິດ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນອັນທີ່ສຸດທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນບ່ອນທີ່ທ່ານ. ທ່ານຕ້ອງສຳນຶກວ່າຄົນອື່ນໆເຂົາກຳລັງເບິ່ງທ່ານສເມີເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ກະທຳໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ເພື່ອນຜູ້ຂອງທ່ານ, ລູກເຕົ້າ, ຫຼານເຫຼິ້ນ, ເພື່ອນຮ່ວມງານ, ເພື່ອນບ້ານ, ຄົນທີ່ທ່ານພົບພຽງຊົ່ວຄາວ, ຫຼືພວກທີ່ໃຊ້ຊີວິດຂອງເຂົາຜ່ານກາຍກັບຊີວິດຂອງທ່ານເປັນເວລາຫຼາຍປີ ພວກເຂົາກຳລັງຮຽນກ່ຽວກັບການຖ່ອມຕົວໂດຍເບິ່ງຕົວທ່ານ.

3. ຕົວຢ່າງການຖ່ອມຕົວ: (ໂຢຮັນ 13:3-5, 14-15)

ເປັນໜ້າທີ່ວຽກງານບາງຢ່າງທີ່ຕ້ອງໃຊ້ມາຣະຍາດຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊົນ. ມີຫຼາຍຄົນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຊ່ອຍຕົນເອງໄດ້ແຕ່ຕ້ອງປະຕິເສດໜ້າທີ່ສະເພາະບາງຢ່າງ, ບໍ່ວ່າຈະສຳຄັນຫຼາຍປານໃດກໍຕາມ. ມີລາຍການນຶ່ງທີ່ມີຄວາມນິຍົມຫຼາຍໃນໂທຣະທັດທີ່ມີຊື່ວ່າງານເປື້ອນເບີແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົມໄດ້ເຫັນວຽກງານຫຼາຍໆຢ່າງ-ແລະພວກທີ່ເຮັດວຽກນັ້ນ-ໃນທັສະນະຂອງຄວາມສວ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄື “ງານເປື້ອນເບີ” ທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ກະທຳທີ່ເປັນຕົວຢ່າງຂອງການຖ່ອມຕົວເພື່ອຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ?

ພຣະເຢຊູໄດ້ຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ. ພຣະອົງຍັງຮູ້ອີກວ່າແມ້ກະທັ້ງເພື່ອນໄກຊິດຂອງພຣະອົງກໍຈະຫັກຫຼັງ, ປະຕິເສດ, ແລະຫັນໜີຈາກພຣະອົງໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະອາສັຍຄວາມເປັນມິດຈາກພວກເຂົາ. ໃນຄືນກ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຈະຖືກຄຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ (ການຮູ້ຈັກວ່າຕ້ອງເຊື່ອຟັງທຸກຢ່າງຕໍ່ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມລອດພົ້ນບາບຂອງພວກເຮົາ), ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງສິ່ງນຶ່ງທີ່ຊື່ຕິງຕໍ່ເປົ້າໝາຍແລະເປັນພາບພົດຕົວຢ່າງຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວ.

ຂ້າທາດໄດ້ເຮັດວຽກງານທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍ. ຜູ້ມີຕຳແໜ່ງຕ່ຳທີ່ສຸດຂອງຂ້າທາດໄດ້ເປັນຜູ້ລ້າງຕີນໃຫ້ແຂກເຮືອນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການທີ່ພຣະອົງຮັກແລະໃຫ້ກຽດຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງຫຼາຍຊ້ຳໃດ, ຮັກແລະໃຫ້ກຽດຕໍ່ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດໃນພ້າສວັນຂອງພຣະອົງຫຼາຍຊ້ຳໃດໂດຍຮັບເອົາຕຳແໜ່ງຕ່ຳທີ່ສຸດຂອງຂ້າທາດ. ພຣະອົງໄດ້ສະແດງຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ພຣະອົງມີໃນພຣະບິດາ. ພຣະອົງໄດ້ຈັບເອົາຜ້າແພ, ມັດຄຽນແອວພຣະອົງເອງ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຖອກນ້ຳໃສ່ຊາມ. ພຣະອົງໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖ່ອມຕົວໂດຍການລ້າງຕີນພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູ

ໄດ້ກະທຳສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອນຳຄວາມສົນໃຈໃສ່ຕົວພຣະອົງເອງ, ແຕ່ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີຕໍ່ພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຕົວຢ່າງແກ່ພວກເຮົາ; ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບໃຊ້ຊຶ້ງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມຖອມຕົວ.

☺ ໃນທາງໃດແດ່ທີ່ທ່ານຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຖອມຕົວ? ທ່ານຈະເພີ່ມການຮັບໃຊ້ແບບນີ້ຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້?

ຖ້າທ່ານຫາກຢຸດຈັກສອງສາມນາທີຄິດເຖິງແຕ່ລະຄົນໃນໂບດຂອງທ່ານ ຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຖອມຕົວ, ທ່ານອາດຈະພາກພູມໃຈຫຼາຍ. ຖ້າທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າມີໃຜແດ່ໄດ້ອອກໄປຢູ່ມຄົນໃນໂຮງໝໍ, ເຮືອນຄົນເຖົ້າ, ສະຖານທີ່ເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ, ຫຼືຊົດຊ່ວຍພວກທີ່ກຳລັງປ່ຽນແປງຊີວິດ, ທ່ານອາດຈະໄດ້ຮັບການໝູນໃຈ. ຖ້າວ່າທ່ານໄດ້ສັງເກດເບິ່ງຈຳນວນບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໃຫ້ເວລາແລະຊັບສິນຂອງພວກເຂົາເອງໄປຮັບໃຊ້ (ດັ່ງເຊັ່ນພວກກູ້ພັຍທຳມະຊາດ), ທ່ານອາດຈະໄດ້ຮັບກຽດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນເນື້ອໜັງທີ່ບາດແລະເລືອດທີ່ຫລັ່ງໄຫລຂອງແຕ່ລະຄົນທີ່ເປັນຕົວຢ່າງໃນການຖອມຕົວຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ.

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໂອກາດພິເສດໃນການຮຽນຮູ້ວິທີການຮັກ, ໄວ້ວາງໃຈ, ແລະຟັງຄວາມພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຂອງພວກເຮົາ. ນຶ່ງໃນຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີອັນສຸດຍອດໃນວິຖີຊີວິດຂອງການຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູແມ່ນການຮຽນເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະອົງໃນການຖອມຕົວ. ພວກເຮົາມີເສຣີພາບທີ່ຈະຮູ້ຈັກຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຮົາໃນພຣະອົງແລະຖອມຕົວລົງຕໍ່ຄົນອື່ນໆ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ສົມບູນແບບຂອງການຖອມຕົວລົງ. ພຣະອົງໄດ້ສະແດງເປັນຕົວຢ່າງອັນສຸດຍອດຂອງການຖອມຕົວທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະລະສິດທິເທິງບັນລັງຂອງພຣະອົງພຣະສະຫງ່າຣາສີແລະໄດ້ກາຍມາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູທຳທາຍພວກເຮົາໃຫ້ເດີນໃນທາງທີ່ບໍ່ມີຄົນຢາກທຽວຂະນະທີ່ຕິດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະອົງແລະພັດທະນາວິຖີຊີວິດທີ່ຄ້າຍຄືກັບພຣະອົງໃນການຖອມຕົວ. ພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດຢ່າງນີ້ໄດ້ແນວໃດ?

- ❖ ໂດຍປະຕິບັດຕໍ່ຊຶ້ງກັນແລະກັນເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາ-ດ້ວຍກຽດສັກສີ, ໃຫ້ກຽດ, ແລະຈົງຮັກພັກດີ.
- ❖ ໂດຍການຝຶກຊ້ອມຄວາມຖອມຕົວແທນທີ່ຈະອວດອົງທະນົງຕົວໃນການຊອກຫາຕຳແໜ່ງຕ່າງໆຂອງຖານະ. ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະຄຣິດສາມາດປະສົບກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງການຖອມຕົວຂະນະທີ່ພວກເຮົາອາສາສັມັກ ສວຍໂອກາດເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ຢູ່ທາງເບື້ອງຫຼັງແລະຫຼາຍໆຄັ້ງກໍເຮັດຢ່າງເກືອບບໍ່ມີຄົນຮູ້ຈັກຫຼືຮັບຊາບນຳ.
- ❖ ໂດຍການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົວເອງເສັ້ນກ່ອນເຖິງຜົນປະໂຫຍດຕ່າງໆຂອງການຖອມຕົວ.

ການຮູ້ຈັກວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບວຽກງານຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາມີເສຣີພາບສະແດງຄວາມຖອມຕົວແບບດຽວກັນຕໍ່ໜ້າຄົນອື່ນໆ. ໃຫ້ໃຊ້ບາງເວລາໃນອາທິດນີ້ອ້ອມວອນອະທິຖານສຳລັບໂອກາດທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆໃນທາງທີ່ຄ້າຍຄືກັບຂອງພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ສິດສອນທ່ານ.

ອຸປຸຖຸມ ໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 16 ມິຖຸນາ 2011 (16-1-2011)

ວິຖີຊີວິດຂອງການຮັບໃຊ້

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ມັດທາຍ 25:19-21, 29, 34-40; ມາຣະໂກ 10:42-45

ບົດຮຽນນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ

ບົດຮຽນນີ້ຈະທ້າທາຍທ່ານໃຫ້ຊອກຫາທິນທາງຕ່າງໆເພື່ອຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ.

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການຮັບໃຊ້. ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກຄຸນຄ່າແລະຄວາມສຳຄັນຂອງການຮັບໃຊ້ແລະໄດ້ຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ໃຊ້ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາໃນການຮັບໃຊ້, ເປັນພິເສດແມ່ນຮັບໃຊ້ “ຜູ້ເລັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້” (ມັດທາຍ 25:40).

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງສຳຄັນ

ທຸກໆຄຳແປຂອງຄຳວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຖືກສົດສອນຈາກສັງຄົມຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຕັ້ງໃນຈຸດສູນກາງຂອງຄວາມມັ່ງມີ, ອຳນາດ, ຄວາມສາມາດ, ຫຼືຊື່ສຽງ. ພວກທີ່ໄລ່ຕິດຕາມຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ຄົນພົບວ່າມັນວ່າງເປົ່າແລະບໍ່ຍືນຍານ. ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາໃນສາຍຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງພົບຢູ່ໃນການຮັບໃຊ້.

ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການທີ່ຈະຕ້ອງຮຽນບາງຢ່າງທີ່ທ່ານຄິດວ່າທ່ານໄດ້ຮູ້ເຮື່ອງນັ້ນແລ້ວບໍ່? ມັນກໍເປັນອີກເຮື່ອງໜຶ່ງທີ່ສອນກ່ຽວກັບການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ສຶກສາພຣະຄຳພີ, ແລະການປະກາດຂ່າວປະເສີດ. ມັນເປັນສິ່ງສົດໆໃໝ່ໆທີ່ຕ້ອງຮຽນໃນຖ້ານກາງຄວາມຈິງຂອງຊີວິດ.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືບາງປະສົບການຂອງຊີວິດທີ່ທ່ານກຳລັງປະເຊີນທີ່ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຮຽນວິທີເອົາໄປຝຶກແອບໃນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຮຽນມາແລ້ວ?

ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເຫັນການໃຊ້ຊີວິດແບບນີ້ໃນຫຼາຍໆທາງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກແບບສ່ວນຕົວມາກ່ອນ. ແມ່ເມັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີພະຍາດແອວໄຊມເມີ (ຕົວສັ່ນ). ພວກເຮົາໄດ້ຍ້າຍເພີ່ນມາຢູ່ໃນເຮືອນພວກເຮົາຫຼັງຈາກສອງສາມເດືອນທີ່ຜິວຂອງເພີ່ນ (ບົວລະບັດຢ່າງເອົາໃຈໃສ່) ໄດ້ເສຍຊີວິດຢ່າງກະທັນຫັນ. ເມັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແຄເຣັນ, ສະແດງກິຣິຍາແລະປະຕິບັດແບບຂ້າໃຊ້ 24 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ 7 ມື້ຕໍ່ອາທິດ ມັນຄ້າຍຄືແນວນັ້ນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນແລະສະແດງການເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້, ແລະພຣະອົງຄາດຫວັງແລະຈັດຕັ້ງພວກເຮົາໃຫ້ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ-ເປັນພິເສດ “ພວກທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍເຫຼົ່ານີ້.” ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຄົ້ນພົບໂອກາດຕ່າງໆອີກເພື່ອຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຂອງການສະແດງວິຖີຊີວິດຂອງການຮັບໃຊ້.

☺ ມີອັນໃດແດ່ຂອງການກະທຳປະຈຳວັນຂອງທ່ານທີ່ສະແດງເຖິງຊີວິດການຮັບໃຊ້? ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານຕ້ອງປ່ຽນແປງໃຫ້ພຣະເຢຊູປາກົດອອກໃນວິຖີຊີວິດຂອງທ່ານ?

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຄຳແປໃໝ່ຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່: (ມາຣະໂກ 10:42-45)

ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງໃຫ້ທົ່ວລຳດັບຕຳແໜ່ງຕ່າງໆທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງອຳນາດ, ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ຫຼື ພະລັງ. ມີທາງໜຶ່ງໃນການເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ດີແມ່ນໃຫ້ຄິດເບິ່ງລະດັບອຳນາດການປົກຄອງຫຼືພວກນັກການເມືອງ. ສຳລັບພວກທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກໃນຫ້ອງການຂອງປະເທດ, ຂອງຣັດ, ຫຼືພວກປົກຄອງຂອງເມືອງ, ລ້ວນແຕ່ເປັນລຳດັບຂຶ້ນ. ຕຳແໜ່ງໜຶ່ງຕ້ອງໃຫ້ລາຍງານແລະຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອີກຜູ້ແນກອື່ນ. ໃນວົງການທຸກະກິດ, ລູກຈ້າງແຕ່ລະຄົນມີຕຳແໜ່ງສະເພາະເຈາະຈົງ, ແລະລູກຈ້າງແຕ່ລະຄົນພົວພັນກັນແລະຮັບຜິດຊອບຕໍ່ນາຍຈ້າງຫຼືຫົວໜ້າ.

ນີ້ແມ່ນວິທີກະທຳການຂອງທຸກສິ່ງ. ໃນລະບົບນີ້, ຕຳແໜ່ງໜຶ່ງກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຫຼືສຳຄັນກວ່າອີກຕຳແໜ່ງອື່ນ. ລະບົບນີ້ຄຳແປຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແມ່ນຕຳແໜ່ງຫຼືບຸກຄົນທີ່ຢູ່ສູງສຸດຍອດ.

ພວກທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູກໍໄດ້ພະຍາຍາມຫາວິທີຊອກຫາວ່າແມ່ນຜູ້ໃດສຳຄັນໃນຖ້ຳມາກາງພວກເຂົາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ “ຄວາມຄິດແບບຊາວໂລກ” ຂອງພວກເຂົາມາທ້າທາຍພວກເຂົາໃຫ້ເລີ້ມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ອັນແທ້ຈິງ. ພຣະອົງໄດ້ຮອງເຕືອນໃຫ້ລະວັງທາງຝ່າຍຂອງໂລກ (ຕ່າງຊາດ) ທີ່ໄດ້ປະພຶດປະຕິບັດຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງຫຼືວຽກງານຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຫັນແຈ້ງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ປະຊາຊົນໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດແລະເດີນໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ມີໃຜຢາກທຽວ.

☺ ການຊອກຫາວິທີທີ່ຈະຮູ້ວ່າແມ່ນໃຜຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າກັນຊຶ່ງມັນເປັນບັນຫາໃຫຍ່ໃນໂບດສະໄໝນີ້ກັບພວກຕິດຕາມພຣະເຢຊູໃນສະໄໝຂອງພຣະອົງບໍ່? ເປັນຫຼືບໍ່ເປັນ? ຖ້າເປັນ, ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານສາມາດປ່ຽນແປງ?

ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄຳແປໃໝ່ຂອງຄຳວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່. ພຣະອົງໄດ້ປະກາດແລະໄດ້ສະແດງຢ່າງຄົບຖ້ວນວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຖືກແປໃນກົດເກນຂອງການເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້-ບໍ່ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຍຶດພື້ນໃນຕຳແໜ່ງແຕ່ຢ່າງດຽວ. ຖ້າທ່ານໄດ້ບັງເກີດໃໝ່ໂດຍຄວາມເຊື່ອເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບໃຊ້ແມ່ນມາດຕະຖານສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນ. ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກໃຈຂອງພວກເຮົາ. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າເອົາພວກເຮົາປະໄວ້ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ໃຫ້ຮັບພຣະພອນໂດຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຕໍ່ທຸກໆຄົນ.

☺ ເມື່ອໃດເປັນເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບພຣະພອນໂດຍການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ? ແມ່ນຫຍັງຄືຕົວຢ່າງ?

ແບບຢ່າງສຳລັບການຮັບໃຊ້ແມ່ນການສະແດງອອກຂອງພຣະເຢຊູເປັນຂ້າທາດຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ເຫັນດັ່ງນີ້ “ເວົ້າແບບຂ້າທາດ” ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອແມ່ນພາບພົດແບບຝ່າຍລົບ. ຂ້າທາດແມ່ນໜຶ່ງໃນຈຳນວນປະສົບການອັນຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ແຕ່ວ່າ, ເມື່ອໄດ້ເບິ່ງຜ່ານຕົວຢ່າງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ການເປັນຂ້ອຍຂ້າກໍໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໃນທາງບວກ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຮັກພຣະບິດາແລະທີ່ພຣະອົງມີຄວາມຮັກສຳລັບໂລກໂດຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະລະຊີວິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນເໝືອນຂ້ອຍຂ້າສຳລັບພວກເຮົາ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດທຸກວິທີທາງທີ່ຈຳເປັນ-ພຣະອົງໄດ້ຈ່າຍຄ່າອັນແສນແພງເພື່ອໄຖ່ພວກເຮົາ. ເພື່ອໃຫ້ພົບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແລະເປົ້າໝາຍອີກໃໝ່ພຣະເຢຊູໄດ້ລະບາຍຢ່າງເຕັມໃຈໂດຍການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ ແທນທີ່ຈະໃຫ້ຄົນອື່ນຮັບໃຊ້ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າຮ້າຍສຳລັບພວກເຮົາ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມັນຈະເປັນການເປີດຕາໃຫ້ເຫັນຫຼາຍໆທາງທີ່ສາວິກໂປໂລໄດ້ອ້າງເຖິງເປັນຂ້າທາດ, ຫຼືຂ້ອຍຂ້າຮັບໃຊ້, ຂອງພຣະຄຣິດ. ການໄກ້ຊິດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຕິດກັບພຣະຄຣິດ, ຍິ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມອງເຫັນຄວາມຮັກແທ້ຈິງແລະຄວາມເອັນດູຂອງພຣະຄຣິດໃນການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ.

2. ສວຍເອົາໂອກາດຂອງທ່ານ: (ມັດທາຍ 25:19-21, 29)

ພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງຖ້ວນທີ່ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເປົ້າໝາຍ, ແລະຜົນຂອງການຮັບໃຊ້. ພຣະອົງເປັນຕົວຢ່າງ

ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າສເມີ. ພຣະອົງຍັງໄດ້ສິດສອນກ່ຽວກັບການຮັບໃຊ້ໃນທາງໂລດໂຜນແລະໃນທາງຊື່ຕົງ. ພຣະເຢຊູມີຫຼາຍຄັ້ງກໍໄດ້ໃຊ້ຄຳອຸປະມາໃນການສອນ. ຄຳອຸປະມາເຮື່ອງເງິນຕາລັນຕິນໄດ້ໃຊ້ໃນມັດທາຍ 25:14-30. ປະເພນີຂອງພວກເຮົາແປຄຳວ່າຕາລັນຕິນວ່າຄວາມສາມາດຫຼືພອນສວັນ (ດັ່ງເຊັ່ນຫຼັກດິນຕຣີ, ການກ່າວປາສັຍຕໍ່ຊຸມນຸມ, ການສິດສອນ, ສິນລະປະ, ແລະກິລາຕ່າງໆ). ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຄຳວ່າ ຕາລັນຕິນ ໃນຄວາມໝາຍທີ່ບອກເຖິງຈຳນວນຂອງເງິນ (ຈຳນວນເງິນໃນຄຳອຸປະມາແມ່ນຫຼວງຫຼາຍ). ເຮື່ອງເລົ່າຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ສຸມຄວາມສົນໃຈໃສ່ສາມຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເງິນຕາລັນຕິນຈຳນວນທີ່ແຕກຕ່າງກັນພ້ອມດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງທີ່ພວກເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ລົງທຶນ ແລະອາດຈະນຳກັບຄືນມາໃນສິ່ງພວກເຂົາໄດ້ຄືນມາ.

☺ ແມ່ນຫຍັງທີ່ພຣະເຢຊູປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານທີ່ພຣະອົງຄາດຫວັງໃຫ້ທ່ານລົງທຶນໃນການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ? ທ່ານເຮັດດີສຳໃດໃນການຕິດຕາມສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຄາດຫວັງໃຫ້ທ່ານເຮັດ?

ຂໍ້ທີ 19-21 ບັນລະຍາຍສະຖານທີ່ເກີດເຫດ (ຜູ້ທີ່ແຈກເງິນຕາລັນຕິນ) ເລີ່ມຕົ້ນໃນການໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບການກັບມາ. ແນ່ນອນທີ່ສຸດວ່າມັນມີຫຼາຍໆດ້ານໃນການນຳມາແປໃຊ້ຈາກເຮື່ອງທີ່ມີພະລັງອັນນີ້. ແຕ່ວ່າຜູ້ນັ້ນມັນເປັນການສ່ວນຕົວແລະຊື່ຕົງສຳລັບພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານໂອກາດໃຫ້ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງໂດຍການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ. ບາງຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໂດຍຕົງແລະເຫັນຢ່າງຊັດແຈ້ງ. ພວກເຮົາຖືກຄາດໝາຍໃຫ້ເອົາສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳສຳລັບພວກເຮົາແລະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນ.

ໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ເວລາຈັກໜ້ອຍນຶ່ງສຸມລວມໃສ່ຈຸດນຶ່ງຂອງຄວາມຈິງຫຼາຍໆຢ່າງຈາກຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້. ພຣະເຢຊູຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆໃນທາງດຽວກັນກັບພຣະອົງໄດ້ຮັບໃຊ້. ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ພວກທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຂົາເອງ. ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄປລົງທຶນໃນພວກທີ່ພຣະເຈົ້າຮ້ອງວ່າມີຄ່າແຕ່ຫຼາຍຄັ້ງຖືກມອງຂ້າມຫຼືຖືກປະຕິເສດຈາກສັງຄົມ.

ຄວາມຈິງອັນປະຕິເສດບໍ່ໄດ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຈາກຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້. ຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ (ສັດຊື່ຕ່ຳຂອງເລັກນ້ອຍ) ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນກັບໂອກາດຫຼວງຫຼາຍແລະພຣະພອນຕ່າງໆ. ຖ້າວ່າທ່ານສວຍເອົາໂອກາດຕ່າງໆໃນການຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະເປີດຕາຂອງທ່ານ, ເປີດຫົວໃຈຂອງທ່ານ, ແລະເວລາຂອງທ່ານຊ່ວຍຄົນອື່ນໆ. ຄວາມຈິງອັນນຶ່ງຄືທ່ານຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຮັບໃຊ້.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືສາຍສຳພັນລະຫວ່າງພຣະພອນຂອງພວກເຮົາແລະການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາ?

ໂອກາດຂອງການຮັບໃຊ້ບາງຢ່າງຈະຖືກມາໃສ່ຕັກຂອງພວກເຮົາໂລດ. ບາງຢ່າງກໍຈະຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານຕິດຕາມຫາພວກມັນ. ແຕ່ບາງຢ່າງກໍແມ່ນຜົນຂອງ “ການນັດໝາຍຈາກເບື້ອງເທິງ”-ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຮວບຮວມວາງແຜນຊີວິດຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ຖືກບ່ອນແລະຖືກເວລາສຳລັບພຣະອົງເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ທ່ານໄດ້ເຫັນຂະໜາດທີ່ພຣະອົງທຳງານຢູ່.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງນຶ່ງຂອງໂອກາດການຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກມາໃສ່ຕັກຂອງທ່ານ? ແມ່ນຫຍັງຄືຕົວຢ່າງອັນນຶ່ງຂອງໂອກາດການຮັບໃຊ້ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກການນັດໝາຍຈາກເບື້ອງເທິງ?

ພວກເຮົາຕ້ອງລະວັງການໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບກຽດສຳລັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງສາມາດກະທຳເທົ່ານັ້ນແລະສຳລັບທາງຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງທຳງານຜ່ານໂອກາດທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້. ອີກຢ່າງພວກເຮົາຍັງຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ສັດຊື່ໃນການໃຊ້ພອນສວັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາອີກດ້ວຍ.

3. ຮັບໃຊ້ພວກຕ່ຳຕ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ (ມັດທາຍ 25:34-40)

ໃນເຮື່ອງນີ້ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳອັນນຶ່ງທີ່ຊື່ຕົງກ່ຽວກັບຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນເຖິງພວກທີ່ໄດ້ນຳສິ່ງມາເພີ່ມເຕີມຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຫຼາຍຂຶ້ນ- ແລະພວກທີ່ເລືອກທີ່ຈະ

ເບິ່ງຂ້າມໂອກາດຕ່າງໆກໍຈະພົບກັບການຂາດເຂີນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍໄດ້ເນັ້ນໃສ່ທັມມະຊາດຂອງຣາຊອານາຈັກພຣະບິດາເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ເຕືອນສະຕິໃຫ້ເຫັນການຮັບມໍຣະດົກທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ສໍາລັບພວກຮັບໃຊ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ. ພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ແມ່ນຫຍັງກໍຕາມທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກຕໍາຕ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ (ອິດທິວ, ແປກໜ້າ, ເປືອຍກາຍ, ໃນຄຸກ) ທ່ານໄດ້ເຮັດສໍາລັບເຮົາ.”

ການລຽງລຳດັບຂອງພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບ “ພວກຕໍາຕ້ອຍເຫຼົ່ານີ້” ມັນບໍ່ແມ່ນມີກຳນົດຂອບເຂດຈຳກັດ. ພວກຕໍາຕ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົາລວມທັງພວກທີ່ອິດທິວອາຫານ, ກະທາຍນ້ຳ, ຢູ່ໃນຄຸກ, ຫຼືຂາດທີ່ຢູ່ອາສັຍ; ມັນຍັງລວມທັງພວກເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງທີ່ຖືພາ, ພວກລັກໝິຈາກຄອບຄົວ, ພວກທີ່ຂາດໂອກາດ, ເດັກໃນທ້ອງທີ່ບໍ່ມີໂອກາດເກີດ, ພວກທີ່ຖືກກັກຂັງຢູ່ເຮືອນ, ແລະພວກທີ່ເຈັບປ່ວຍ. ຈຳພວກຄົນເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວແທນໃຫ້ຫຼາຍໆກຸ່ມທີ່ຖືກປະປ່ອຍ, ເບິ່ງຂ້າມ, ແລະພວກທີ່ຂາດຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຖ້າມາກາງພວກເຮົາ.

☺ ມີຕົວຢ່າງຫຍັງແດ່ໃນພວກຕໍາຕ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ທ້າທາຍທ່ານໃຫ້ຮັບໃຊ້ໃນບາງທາງ?

ເລື່ອງທີ່ພຣະເຢຊູເລົ່າກ່ຽວກັບແກະແລະແບ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູເອົາຈິງເອົາຈັງໃນເລື່ອງນີ້ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຄໍາແນະນຳແກ່ພວກເຮົາໃຫ້ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ-ເພາະວ່າໃນການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ (ຄືກັນກັບພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃນເວລານັ້ນແລະເໝືອນທີ່ພຣະອົງຈະກະທຳໃນເວລານີ້) ພວກເຮົາກໍຮັບໃຊ້ພຣະອົງໂດຍຕົງ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໂອກາດໃຫ້ເດີນຕາມທາງທີ່ບໍ່ມີຄົນຢາກທຽວຂະນະທີ່ພວກເຮົາວາງຕີນລົງໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາແລະຮັບໃຊ້ແລະເປັນພຍານແກ່ຄົນອື່ນໆ. ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວແມ່ນຮັບໃຊ້ຕໍ່ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດຕອບແທນເຮົາຄືນໄດ້. ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆກໍແມ່ນການຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທ້.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືບາງທາງທີ່ຂ້ອຍສາມາດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນໂບດ(ທ້ອງຖິ່ນ)ຂອງຂ້ອຍ?

- ❖ ກາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການຊົດຊ່ວຍໃນພັນທັມມະຊາດຕ່າງໆ. ພວກອາສາສມັກກູ້ພັນມາຈາກໂບດຕ່າງໆທັງໂບດນ້ອຍແລະໃຫຍ່ທີ່ເຮັດວຽກເໝືອນຂ້ອຍຂ້າ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວມັນເປັນການຮັບໃຊ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ການຮັບຮູ້ຂອງຄົນທົ່ວໄປ. ຄົນອື່ນໆອີກຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນທີ່ຢູ່ບ້ານແຕ່ກໍສົ່ງຊັບສິນແລະສັນຍາສນູນດ້ວຍຄໍາອະທິຖານຂະນະທີ່ພວກເຮົານີ້ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆໃນພຣະນາມພຣະເຢຊູ.
- ❖ ກາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການສອນພວກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບທ່ານຜູ້ທີ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດໃນການໃຊ້ພາສາອັງກິດຂອງພວກເຂົາ. ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າທີ່ມີໂອກາດເຕີບໂຕແມ່ນການສອນພາສາອັງກິດໃຫ້ເປັນພາສາທີ່ສອງ. ນີ້ແມ່ນໂອກາດອັນນຶ່ງທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອສາມາດສ້າງສາຍສຳພັນກັບແລະແບ່ງປັນການປະຕິບັດທີ່ຕ້ອງການຢ່າງຍິ່ງ.
- ❖ ກາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການໄປຢ້ຽມຢາມພວກທີ່ຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນຄຸກຫຼືເຮືອນຈຳ. ພວກຜູ້ໃຫຍ່ສາມາດແບ່ງປັນພຣະພອນແລະການທ້າທາຍຕ່າງໆຂອງການເປັນຫ່ວງສໍາລັບພວກທີ່ຖືກຄຸມຂັງພ້ອມທັງສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຄົ້ນພົບອີກໃໝ່ວ່າໂອກາດມີເພີ່ມຂຶ້ນໃນການຮັບໃຊ້ “ພວກຕໍາຕ້ອຍເຫຼົ່ານີ້”

ອຸປຸຖຸໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 23 ມິຖຸນາ 2011 (1-23-2011)

ວິຖີຊີວິດຂອງການເສັງສະລະ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ລູກາ 9:23-24, 57-62; 21:1-4; ໂຣມ 12:1-2

ບົດຮຽນນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ

ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານພັດທະນາວິຖີຊີວິດການຖວາຍຕົວຂອງຄຣິສຕຽນ.

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ

ບົດຮຽນນີ້ເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ພຣະຄຳພີກ່າວກ່ຽວກັບວິຖີຊີວິດການຖວາຍຕົວໂດຍພິຈາລະນາເບິ່ງຄຳບັນຊາຂອງພຣະເຢຊູທີ່ໃຫ້ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນ, ຕົວຢ່າງການຖວາຍຂອງແມ່ໝ້າຍ, ແລະຄຳສັ່ງຂອງໂປໂລໃຫ້ຖວາຍຕົວເອງເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ.

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງສຳຄັນ

ໃນຄຳວ່າ ຂ້ອຍ-ກ່ອນ, ເຫັນແກ່ຕົວ, ຄຳເວົ້າທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມພໍໃຈໃນຕົວເອງ, ແມ້ກະທັ້ງຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະຄຣິດກໍຍັງຫວັງໄຫວຕໍ່ການເສັງສະລະອັນເລັກນ້ອຍ.

ບຣູສໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າເຖິງເລື່ອງທີ່ໜ້າພູມໃຈກ່ຽວກັບໂບດແຫ່ງນຶ່ງບ່ອນທີ່ສິດຍາພິບານ ແລະຄະນະຮ່ວມງານໄດ້ອະທິຖານອ້ອນວອນຢ່າງຈິງຈັງທີ່ຢາກນຳຄຳທ້າທາຍໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກທຸກໆຄົນ ໃຫ້ຖວາຍຕໍ່ເປົ້າໝາຍໃຫຍ່ອັນນຶ່ງໂດຍຜ່ານຄຣິສຕະຈັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ທີ່ຈິງແລ້ວ, ພວກຜູ້ນຳໂບດກໍບໍ່ມີແຜນການສະເພາະເຈາະຈົງສຳລັບການຖວາຍ. ພວກເຂົາພຽງຮູ້ສຶກວ່າແມ່ນການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຖວາຍໂດຍຮູ້ວ່າຖ້າຍອມເຊື່ອຟັງແລ້ວກໍຈະໄດ້ພຣະພອນ. ບຣູສຍັງຈຳໄດ້ວ່າການຖວາຍຄັ້ງນັ້ນແມ່ນເກີນຄວາມຄາດໝາຍ, ແລະທາງໂບດກໍໄດ້ເລີ່ມຄິດຫາທາງທີ່ຈະໃຊ້ເງິນໃນການເສີມຂະຫຍາຍຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

☺ ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງກະຕຸ້ນໃຈໃຫ້ທ່ານຖວາຍຢ່າງເສັງສະລະໂດຍຜ່ານໂບດຂອງທ່ານ?

ພຣະເຈົ້າເບິ່ງເໝືອນວ່າມີດຽບ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ການຖວາຍອັນອຸດົມສົມບູນນັ້ນ. ຕໍ່ມາພະຍຸ ກາຕຣິນາກໍທຳລາຍແຖວແຄມຝັ່ງທະເລພາກກາງຢ່າງພິນາດ, ແລະໂບດທັງຫຼາຍກໍມອງເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາຖວາຍຢ່າງເສັງສະລະເພື່ອຊ່ວຍໂບດທັງຫຼາຍທີ່ຖືກທຳລາຍໃນຂົງເຂດນັ້ນ.

ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ສືບຄົ້ນຫາທາງຕ່າງໆທີ່ທ່ານສາມາດພັດທະນາວິຖີຊີວິດຄຣິສຕຽນໃຫ້ເສັງສະລະ.

☺ ທ່ານມີໃຈຢາກພັດທະນາວິຖີຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ເສັງສະລະບໍ່? ເປັນຫຍັງ? ວິຖີຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ເສັງສະລະຈະເປັນຄືແນວໃດສຳລັບທ່ານ? ມັນຈະສະທ້ອນຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບທ່ານໄດ້ແນວໃດ?

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຄຳແປຂອງການເສັງສະລະ (ລູກາ 9:23-24, 57-62)

ວັຈນານຸກົມສ່ວນຫຼາຍໃຫ້ຄຳແປຄືແນວນີ້: “ການຍອມຈຳນົນ ຫຼືການຍອມໃຫ້ຄຸນຄ່າຂອງບາງສິ່ງສິ້ນສຸດລົງເພື່ອເຫັນແກ່ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ທີ່ຈະໄດ້ມາ” (ວັຈນານຸກົມຂອງວິທຍາລັຍ ແຣນດອມ ເຮົາສ໌)

☺ ທ່ານຈະແປຄຳວ່າເສັງສະລະແນວໃດ? ຄຳເວົ້າອັນໃດທີ່ຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈດີກວ່າເຖິງການເສັງສະລະ?

ພວກເຮົາຊ່ວຍຫຍັງບໍ່ໄດ້ແຕ່ວ່າກໍເຂົ້າໃຈເຖິງການເສັງສະລະໃນດ້ານເງິນຄ່າ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງຕ່າງໆ, ຫຼືເວລາ. ຂໍສັງເກດໃນຫຼາຍໆຄອບຄົວທີ່ຮູ້ຈັກເຖິງຄຸນຄ່າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການເສັງສະລະແບບສ່ວນຕົວຜ່ານການຮັບໃຊ້ທາງທະຫານຂອງພວກເຂົາເອງຫຼືຍາດພີ່ນ້ອງ. ສ່ວນຫຼາຍ, ການເສັງສະລະທີ່ພວກເຮົາເຫັນນັ້ນແມ່ນການຍອມເສັງສະລະສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າເພື່ອບາງຄົນທີ່ຂາດເຂີນຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຮູ້ຈັກເຖິງການເສັງສະລະແລະໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າການເສັງສະລະຄືແນວໃດ. ມີຂໍ້ພຣະຄຳພີຫຼາຍຂໍ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຄວາມໝາຍຂອງການເສັງສະລະ ໂດຍການສະທ້ອນຈາກຕົວຢ່າງຂອງພຣະຄຣິດ. ແຕ່ວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ພຽງແຕ່ມາໃຊ້ຊີວິດເພື່ອການເສັງສະລະເທົ່ານັ້ນ (ພຣະອົງໄດ້ປະສະຖາຣາສີຂອງສວັນແລະໄດ້ກາຍເປັນມະນຸດເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ວາງໃຈໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ແລະຮັບເອົາການໄຖ່ຈາກບາບກັມ). ພຣະອົງຍັງຍອມເສັງສະລະຊີວິດຂອງພຣະອົງເອງເພື່ອພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະມີທາງຜ່ານເຂົ້າສູ່ຊີວິດອັນຕອດໄປຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຕັ້ງມາດຕະຖານອັນສູງສຳລັບທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຈະຍອມຮັບເອົາພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກພຣະອົງແຕ່ວ່າພຣະອົງຍັງບັນຊາວ່າພວກເຮົາຕ້ອງຕິດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງປະກາດວ່າໃນການທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະອົງ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ປະຕິເສດຕົນເອງ.

☺ ຄຳວ່າ “ປະຕິເສດຕົວເອງມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດທີ່ທ່ານ” ໃນການດຳເນີນວິຖີຊີວິດຂອງການເສັງສະລະ?

ຄຳບັນຊາໃຫ້ປະຕິເສດຕົວເອງເບິ່ງຄືແປກໆໃນທຸກໆປະເພນີ. ມີຫຼາຍຄົນຮູ້ສຶກວ່າເປັນການລົດຄຸນຄ່າຕົວພວກເຮົາເອງຫຼືຍອມປະຄວາມໄຟຟ້ນຂອງພວກເຮົາໃນການຕິດຕາມພຣະຄຣິດ. ແຕ່ວ່າຈະເປັນຢ່າງໃດຖ້າຫາກພວກເຮົາຫາກເບິ່ງໃນແງ່ບວກ? ພຣະເຢຊູອາດຈະໃຫ້ຄຳແນະນຳກັບພວກເຮົາກໍຈົງທີ່ໃຫ້ຍອມປະທຸກສິ່ງທີ່ຖ່ວງດີງພວກເຮົາຈາກປະສົບການຕໍ່ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີອັນເຕັມລົ້ນຂອງຄວາມຮັກ, ການໄວ້ວາງໃຈ, ແລະການຍອມຟັງພຣະອົງ.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືບາງຢ່າງທີ່ທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູບັນຊາໃຫ້ທ່ານເສັງສະລະ?

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອກໍຕິດສນິດກັບຄຳແນະນຳຂອງພຣະຄຣິດທີ່ໃຫ້ພວກເຮົາແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນທຸກວັນ ແລະຕິດຕາມພຣະອົງ. ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດແບບຊວນຕາຊວນໃຈ (ຄືການສວມໃສ່ເຄື່ອງເອີ້ນເສື້ອຜ້າທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍຂອງສາສນາ). ໄມ້ກາງແຂນມີສ່ວນພົວພັນກັບການຕາຍ. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມຮັກ, ພຣະຄຸນ, ແລະການຕັດສິນໃຈຕິດຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ ເຮົາຕ້ອງປະທານສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ມີຢູ່ໃນຊີວິດເຮົາໃຫ້ຕາຍ.

☺ ແມ່ນຫຍັງທີ່ຖ່ວງດີງທ່ານໄວ້ຈາກການສະທ້ອນຄວາມຮັກແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ຖ່ວງດີງທ່ານຈາກການຕິດຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ?

ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດມີສິດໃນການບອກທ່ານໃຫ້ເຮັດຕາມ ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງຟັງແລະຕຽມຕົວຕິດຕາມຄຳແນະນຳຕ່າງໆຂອງພຣະອົງຕໍ່ໄປ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮຽກເອີ້ນຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ(ມີສະໜາຮີ), ສິດຍາພິບານ, ຫຼືເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າເຕັມເວລາ. ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າຊອກຫາຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈສຳລັບພຣະອົງຄືຜູ້ຈະຕິດຕາມຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ. ອັນນີ້ບາງຄັ້ງພວກເຮົາຕ້ອງເຕັມໃຈທີ່ຈະຍອມປະບາງຢ່າງ-ເງິນ, ເວລາ, ຂອງມັກສ່ວນຕົວ-ໃນການທີ່ຈະເຊື່ອຟັງ.

ພຣະເຢຊູຍັງປະກາດອີກແນວນຶ່ງໃນຂໍ້ທີ 24. ທ່ານຈະຮັກສາຊີວິດຂອງທ່ານໂດຍການເຮັດຕາມທາງຂອງທ່ານເອງບໍ່? ຜົນເສັຍຫາຍນັ້ນກໍຄືວ່າທ່ານຈະສູນເສັງມັນໄປ. ທ່ານເຕັມໃຈທີ່ຈະຖວາຍສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ທ່ານໄດ້ວາງແຜນໄວ້ສຳລັບທ່ານເອງແລະອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະເຈົ້ານຳພາທາງຂອງທ່ານ(ເພງສັອເສີນ 25:5; 31:3; 73:24)ຫຼືບໍ່? ຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ເຈົ້ານຳພາ(ພຣະເຈົ້າ)ເປັນຜູ້ນຳພາ, ແລ້ວທ່ານຈະພົບຜົນປະໂຫຍດອັນແທ້ຈິງຂອງຊີວິດທີ່ຄົບຖ້ວນບໍລິບູນ.

☺ ໃນຕາຊົງຊັງແຕ່ 1 ຫາ 10 (10=ຢ່າງເຕັມໃຈທີ່ສຸດ), ທ່ານເຕັມໃຈເສັງສະລະສຳໃດໃນສິ່ງທີ່ທ່ານວາງແຜນດີທີ່ສຸດສຳລັບຕົວທ່ານເອງແລະອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະເຈົ້ານຳພາທາງຂອງທ່ານ?

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວພວກຄຣິສຕຽນຢາກເຮັດຕາມເວລາຂອງຕົນເອງຫຼືບອກພຣະຄຣິດວ່າທາງໃດດີທີ່ສຸດໃນການ

ປະກອບແຜນການຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ບາງຄັ້ງມັນກໍ່ງ່າຍຫຼາຍໃນການເວົ້າແຕ່ປາກຕໍ່ການຕັດສິນໃຈຕາມພຣະຄຣິດ (“ຂ້ານ້ອຍຈະຕາມພຣະອົງໄປທຸກບ່ອນທຸກທີ່.”) ພຣະເຢຊູໄດ້ເຕືອນສະຕິພວກເຮົາທັນທີວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ບອກລາຍລະອຽດທັງໝົດ-ພຽງແຕ່ອັນໃດແມ່ນຂັ້ນຕໍ່ໄປເທົ່ານັ້ນໃນເວລາຂອງພຣະອົງແລະສໍາລັບເປົ້າໝາຍຂອງພຣະອົງ. ຝ່າຍໂລກຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຂຽນລໍາດັບຝ່າຍບວກແລະຝ່າຍລົບກ່ອນທີ່ຈະຕັດສິນໃຈອັນສໍາຄັນ. ພວກເຮົາກໍ່ຊ່ວຍບໍ່ໄດ້ແຕ່ຕ້ອງສືບຕໍ່ໃນການຕິດຕາມອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກເຮົາຊອກຫາຂໍ້ແກ້ຕົວເໝືອນກັບຄືນທີ່ຢູ່ໃນສະໄໝຂອງພຣະເຢຊູ. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບຄືກັບບໍ່ເປັນຫ່ວງເປັນໃຍ. ທີ່ຈິງແລ້ວຄໍາແກ້ຕົວ (“ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປຝັງພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍກ່ອນ”) ອາດຈະເປັນເພາະວ່າຄໍາຂໍຮ້ອງໃຫ້ລໍຖ້າຈົນກວ່າເຖິງເວລາທີ່ພໍ່ຂອງລາວຈະເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍເສັງກ່ອນ ເພື່ອວ່າທຸກໆສິ່ງຈະເປັນໄປຕາມທີ່ລາວຄິດໄວ້ນັ້ນກ່ອນຈະຕິດຕາມພຣະຄຣິດ.

ຄໍາແປຂອງພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບການເສັງສະລະແມ່ນຖືກເປີດແຈ້ງຈາກຂໍ້ 62. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດໃຫ້ສິ່ງໃດຖ້ວງດີງພວກເຮົາຈາກການມອບໝົດຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ພຣະຄຣິດ. ການງານຂອງພວກເຮົາຕ້ອງເປັນວິຖີຊີວິດຂອງການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າທຸກໆວັນ, ໂດຍຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າດຽວນີ້ພຣະອົງກໍາລັງປົກຄອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອທ່ານຫາກມອບໃຫ້ແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວທ່ານຈະຕື່ນເຕັ້ນຢູ່ສະເລ່ຍໂດຍການທີ່ພຣະອົງຊົງອວຍພອນທ່ານ. ການເສັງສະລະບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ.

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືຄໍາແກ້ຕົວທີ່ທ່ານມີກ່ຽວກັບການເສັງສະລະໃຫ້ເປັນວິຖີຊີວິດ? ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຢຊູຈະຕອບທ່ານຢ່າງໃດກັບຄໍາແກ້ຕົວເຫຼົ່ານັ້ນ? ຖ້າວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ເສັງສະລະເພື່ອພວກເຮົາໃນທາງດຽວກັບພວກເຮົາເສັງສະລະເພື່ອພຣະອົງ, ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນທີ່ຈະອອກມາ?

ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນໂດຍການໃຊ້ຄໍາແປຂອງການເສັງສະລະອັນເປັນວິຖີຊີວິດຂອງພຣະອົງ. ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວພຣະອົງໄດ້ເສັງສະລະອັນໃຫຍ່ຫຼວງໂດຍປະທານຊີວິດຂອງພຣະອົງເພື່ອແລກປ່ຽນກັບຄໍາຈ້າງຂອງຄວາມຕາຍທີ່ພວກເຮົາລິມຄວນຈະໄດ້ຮັບເພາະການບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

2. ການສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນການເສັງສະລະ (ລູກາ 21:1-4)

ພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ຮ້ອງເຕືອນເຖິງຕົວຢ່າງອັນອື່ນອີກຂອງການເສັງສະລະຊຶ່ງພວກເຮົາສ່ວນຫຼາຍຈະເມີນເສີຍຫຼືເບິ່ງຂ້າມຢ່າງງ່າຍດາຍ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາທີ່ໂບດແລະຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສືບຂອງພວກເຮົາ. ເງິນຖວາຍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖວາຍໄວ້ໃນກ່ອງໃຫຍ່ໆ. ຖ້າເງິນຫາກບ່ອນລົງຫຼາຍ, ສຽງມັນຈະດັງແຮງຂຶ້ນ. ລອງວາດພາບເບິ່ງວ່າມັນຄົງເປັນໜ້າຈັບໃຈຫຼາຍຖ້າຫາກຖອກເງິນຫຼາຍໆຫຼຽນລົງພ້ອມກັນໃຫ້ຄົນອື່ນໆໄດ້ສັງເກດ.(ການຖວາຍໃນສະໄໝພຣະເຢຊູ)

ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງເຕືອນໃຫ້ເບິ່ງແມ່ພ້າຍທຸກຈົນຄົນນຶ່ງ (ບາງທີກໍ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າທີ່ລາວມີໜ້ອຍເພາະອາດຈະມີພຽງບາງຄົນອຸ້ມຊູຊ່ວຍເຫຼືອລາວ). ລາວໄດ້ຖວາຍສອງຫຼຽນນ້ອຍໆຊຶ່ງມີຄ່າເທົ່າກັບຫຼຽນເຊັ່ນ. ຄຸນຄ່າແບບຝ່າຍໂລກແມ່ນໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນແລະຮ້ອງເຕືອນໃຫ້ເຫັນຄຸນຄ່າການຖວາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ-ເພາະວ່າມັນເປັນການທີ່ເສັງສະລະ. ລາວໄດ້ຖວາຍໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງຄວາມທຸກຈົນຂອງລາວ.

ບົດຮຽນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ອີກອັນນຶ່ງທີ່ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນແລະໄດ້ສະແດງອອກ ແມ່ນຄວາມສໍາຄັນຂອງການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສືບ. ເມື່ອຍ້ອນເບິ່ງຄືນຫຼັງ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າພວກເພິ່ນຜ່ານຜ່າບັນຫາດ້ານການເງິນນັ້ນໄດ້ແນວໃດ-ຫຼາຍໄປກວ່ານັ້ນພວກເພິ່ນໄດ້ຝຶກການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສືບນັ້ນໄດ້ແນວໃດ ແລະນອກຈາກການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສືບຂອງພວກເພິ່ນແລ້ວ ພວກເພິ່ນຍັງໄດ້ຖວາຍສິ່ງອື່ນໆ ອີກເປັນຂອງຂວັນ ຢ່າງສັດຊື່ແລະຢ່າງເສັງສະລະ.

☺ ທ່ານຝຶກແອບການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສືບເປັນວິຖີຊີວິດບໍ່? ເປັນຫຍັງຫຼືບໍ່ເປັນຫຍັງ?

ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄົນອື່ນໆໃນການຕັດສິນໃຈຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສືບໃຫ້ເປັນວິຖີຊີວິດ. ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນຫຼາຍໆເທື່ອວ່າເປັນການງ່າຍທີ່ຈະໃຊ້ເງິນຂອງພຣະເຈົ້າຊື້ໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຢາກໄດ້ຫຼືຕ້ອງການ.

ພຣະເຈົ້າສັດຊື່ຕໍ່ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງສເມີ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດອັນໃດທີ່ພິເສດ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຢາກຊອກຫາທາງດຳເນີນຊີວິດທີ່ເສັຽສະລະ-ແລະພວກເຮົາກໍສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກັບຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃນການແບ່ງປັນຫຼາຍໆທາງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນພວກເຮົາ.

☺ ມີທາງໃດແດ່ທີ່ພຣະເຈົ້າອວຍພອນທ່ານ? ມີທາງໃດແດ່ທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງໃຊ້ທ່ານໃຫ້ເປັນພຣະພອນຕໍ່ຄົນອື່ນໆ?

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຕືອນພວກເຮົາ ເຮືອງແມ່ໝ້າຍຜູ້ທີ່ຖວາຍທັງໝົດທີ່ຕົນມີ. ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຮົາແນ່ໃຈທີ່ຈະຈຳຄຸນຄ່າຂອງພຣະຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງ ກັບວັດຖຸສິ່ງຂອງໆພວກເຮົາແລະການເງິນ-ເຖິງຈະເປັນຢ່າງໃດກໍຕາມ. ແລະພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈຳກັດຂອບເຂດຂອງການໃຊ້ເງິນໃນຄຳອຸປະນຳນີ້; ຊຶ່ງມັນໝາຍເຖິງເວລາແລະຊັບພະຍາກອນ(ສິ່ງ)ຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຮົາມີ.

3. ພຣະບັນຊາໃຫ້ເຮົາເສັຽສະລະ (ໂຣມ 12:1-2)

ການເສັຽສະລະບໍ່ແມ່ນຄຳແນະນຳສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ;ແຕ່ເປັນພຣະບັນຊາ(ເປັນຄຳສັ່ງ). ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນການດຳເນີນວິຖີຊີວິດດ້ວຍການເສັຽສະລະ. ຖ້ອຍຄຳທີ່ວ່າ "ເສັຽສະລະ" ໃນພຣະຄຳພີ ເປັນພາບພົດຂອງສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະທານແລ້ວເພື່ອເປັນເຄື່ອງຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າ. ໄປໂລໄດ້ໃຊ້ພາບພົດອັນລຳເລີດນີ້ບອກວ່າຜູ້ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນເປັນເຄື່ອງຖວາຍທີ່ມີຊີວິດ.

☺ ມັນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດສຳລັບທ່ານໃນການເສັຽສະລະພາກສ່ວນໃນຮ່າງກາຍຂອງທ່ານໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້? ການປ່ຽນແປງອັນໃດທີ່ທ່ານຈະເຮັດໃນອາທິດນີ້ເປັນທາງທີ່ທ່ານເສັຽສະລະ?

ພວກເຮົາຕ້ອງຕຽມພ້ອມຢູ່ສເມີທີ່ຈະໄປບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງນຳ, ເວົ້າອັນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງແນະນຳ, ແລະເປັນຕົວແທນໃຫ້ພຣະອົງໃນທຸກໆສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ. ການເສັຽສະລະຂອງພວກເຮົາແມ່ນຂອງຂວັນທີ່ເຮົາຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຊົງພໍພຣະທັຍ, ແລະພຣະອົງຈະຊົງສຳແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຜົນປະໂຫຍດອັນປະເສີດໃນການຕິດຕາມພຣະອົງ ໃນເວລາອັນເໝາະສົມຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນການສັຮເສີນແລະນະມັສການພຣະອົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງຊັດຖືສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ (ຢ່າດຳເນີນຊີວິດເໝືອນຢ່າງຊາວໂລກນີ້) ທີ່ຄ້າຍກັບວ່າມັນເກືອບທຸກດ້ານໃນວິຖີຊີວິດຂອງການຖືກປະຕິເສດ, ລ່ວງລະເມີດ, ຫລືຈົ່ມປະໝາດຕໍ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງແຕກຕ່າງຈາກຊາວໂລກໃນສາຍສຳພັນຂອງພວກເຮົາ, ການບໍລິຫານທຸກະກິດຕ່າງໆ, ແລະຕາຕະລາງເວລາຕ່າງໆ. ວິຖີຊີວິດການເສັຽສະລະຂອງພວກເຮົາຮວມທັງການອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະເຈົ້າປ່ຽນແປງພວກເຮົາທຸກໆມື້. ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນຕົວຂອງພວກເຮົາເອງ ພວກເຮົາຢູ່ໃນແຜນການອັນສົມບູນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊຶ້ງມີແຜນການສຳລັບພວກເຮົາ-ບໍ່ວ່າອາຍຸສັງຂານ, ເບື້ອງຫລັງ, ຖານະການເງິນ, ຫລືຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

- ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມເລີກທຸກສິ່ງທີ່ກົດກັນພວກເຮົາອອກຈາກປະສົບການຢ່າງມີເສຣີພາບຂອງຊີວິດທຸ່ງແທ້.
- ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິເສດທຸກຢ່າງທີ່ເປັນຂໍ້ແກ້ຕົວ
- ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດຢ່າງເສັຽສະລະດ້ານການເງິນແລະເວລາເພື່ອສະແດງຄວາມເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ.
- ພວກເຮົາເປັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຖວາຍໝົດຊີວິດເພື່ອສະແດງການນະມັສການແລະເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງພຣະອົງ.

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 30 ມິຖຸນາ 2011 (1-30-2011)

ວິທີຊີວິດຂອງການຕັ້ງສະມາທິ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ເພງສັຣເສີນ 1:1-3, 119:11-16; ມາຣະໂກ 1:35-39

ບົດຮຽນນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ

ບົດຮຽນນີ້ຈະທຳທາຍທ່ານໃຫ້ສຸມໃຈໃສ່ພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານຄຳອະທິຖານແລະພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຕອດແຕ່ລະມື້.

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບການຝຶກຊ່ອມການຕັ້ງສະມາທິດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງອອກໃນເພງສັຣເສີນແລະໂດຍພຣະເຢຊູ.

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງສຳຄັນ

ໃນໂລກຂອງພວກເຮົາທີ່ເຕັມດ້ວຍຄວາມປັນປ່ວນແລະບ້ຳບໍ່, ມັນກໍຍາກທີ່ຈະຫາເວລາໃນການຕັ້ງສະມາທິໃນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ເຖິງວ່າມັນຈະຍາກທີ່ຈະມີ, ມັນກໍເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ.

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຍາກກໍຕົວຈິງແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ມາຮ່ວມກັນຕາມປົກກະຕິໃນການຮຽນພຣະຄຳພີແລະອະທິຖານ. ລາວໄດ້ແບ່ງປັນເຖິງວິທີການໃຊ້ເວລາແຕ່ລະມື້ໃນການອ່ານແລະການສະທ້ອນຈາກບົດຮຽນການອຸທິດຕົນຂອງສຳນັກພິມໄລຟ໌ວອກ. ວາຣະສານນີ້ຊ່ວຍໃນການອ່ານພຣະຄຳພີໃຫ້ຈົບພາຍໃນນຶ່ງປີ. ລາວບອກວ່າລາວຈະເປັນຜູ້ນຳພາໃນມື້ນັ້ນຊຶ່ງຂຶ້ນກັບເລື່ອງຂອງການອຸທິດຕົນສຳລັບມື້ນັ້ນ.

ແອເລິນກໍບໍ່ໜ້າເຊື່ອທີ່ໄດ້ຍິນຈາກແຕ່ລະຄົນໃນກຸ່ມທີ່ຕອບກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນສ່ວນຕົວຂະໜາດທີ່ລາວອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳພີແລະຄວາມຄິດຈາກເລື່ອງການອຸທິດຕົນສຳລັບວັນນັ້ນ.

ພວກທີ່ເຊື່ອຖືກມອບໝາຍໂອກາດອັນຈົບງາມໃນການຮູ້ຈັກກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານ, ການຕັ້ງສະມາທິ, ແລະການເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມານຳໃຊ້.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ສຸມຈິດໃຈໃສ່ພຣະຄຳ (ເພງສັຣເສີນ 119:11-16)

ທ່ານເຄີຍໄດ້ເຫັນຫຼືຖືກມອບທິບຊັບສົມບັດໃຫ້ບໍ່? ບາງຄັ້ງຄາວທີ່ເກັບກຳເຄື່ອງເກົ່າແກ່ທີ່ວ່າໂລກກວາງສະແດງຊັບສົມບັດເກົ່າແກ່ທີ່ມີຄ່າສູງຈາກຂະນົບທຳນຽມຫຼາຍໆແຫ່ງ. ແຕ່ລະຊັ້ນກໍເຕັມດ້ວຍລັກສະນະລວດລາຍຂອງມັນເອງແລະຮູ້ເຖິງຄຸນຄ່າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມັນ. ມັນເປັນການຍາກທີ່ຈະຕັ້ງຄຸນຄ່າຂອງຊັບສົມບັດບາງຊັ້ນ.

☺ ແມ່ນຫຍັງເປັນຊັບທີ່ທ່ານເກັບຮັກສາມັນຫຼາຍທີ່ສຸດ? ພຣະເຈົ້າຈະຕອບຢ່າງໃດຕໍ່ຊັບສິ່ງຂອງອັນມີຄ່ານັ້ນ?

ພຣະທັມເພງສັຣເສີນບົດທີ 119: ເປັນບົດທີ່ຍາວທີ່ສຸດໃນພຣະຄຳພີ; ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຂຽນເປັນແບບໂຄງຄຳກອນປີສນາ, ຊຶ່ງທຸກວັກຕອນຈະເລີ່ມດ້ວຍພະຍັນຊະນະຂອງພາສາເຮັບເຮີຕາມລຳດັບ. ແຕ່ລະຕອນໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງ

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຄໍາພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ບັນທຶກເພງສັດເສນໄດ້ປະກາດໃນຂໍ້ທີ 11 ວ່າພວກເຮົາສາມາດເກັບຮັກສາພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າມີສໍາລັບພວກເຮົາໃນຫຼາຍໆທາງ. ຂະນະທີ່ພວກເຮົາຮຽນແລະຄິດກ່ຽວກັບພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ທີ່ໃຫ້ທຶນທາງແກ່ພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ພາດໂອກາດທັງຫຼາຍໃນການຮັກແລະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າແລະບໍ່ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ.

ທົ່ວທັງພຣະຄໍາເພງສັດເສນນີ້, ພວກເຮົາຮຽນຫຼາຍໆຄໍາທີ່ບັນລະຍາຍເຖິງພຣະຄໍາພີວ່າເປັນເໝືອນສົມບັດ. ຈິ່ງຕຶກຕອງກ່ຽວກັບຄວາມສໍາຄັນຂອງຄໍາເວົ້າທີ່ຂີດກ້ອງຕໍ່ໄປນີ້. ພວກເຮົາສາມາດສຸມຈິດໃຈໃສ່ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ-ທີ່ພຣະອົງກ່າວອັນໃດກໍຕາມທີ່ຖືກຕ້ອງເປັນຈິງແນ່ນອນແທ້ແລະທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກສາຄໍາໝັ້ນສັນຍາທັງປວງຂອງພຣະອົງ.

☺ ພວກເຮົາຈະຮູ້ຈັກໄດ້ຢ່າງໃດວ່າພວກເຮົາສາມາດວາງໃຈເຊື່ອພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງຮັກສາຄໍາໝັ້ນສັນຍາຕ່າງໆ?

ພວກເຮົາສຸມຈິດໃຈໃສ່ກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ-ຊື່ນຶ່ງຂອງພຣະຄໍາພຣະເຈົ້າທີ່ “ເນັ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງຊີວິດວ່າເປັນຢ່າງໃດ, ການເວົ້າຢ່າງຊື່ຕົງ” ຄຳວ່າກົດບັນຍັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີເຄົ້າມາຈາກຮາກເຫງົ້າ “ເປັນພຍານ” ແລະເໝືອນດັ່ງທີ່ຕ້ອງໃຫ້ການຕໍ່ຜູ້ຊຽນຢູ່ເບື້ອງເທິງ. ພວກເຮົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໂດຍການຕັ້ງສະມາທິຕໍ່ກົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາສາມາດເຊື່ອວາງໃຈທີ່ຄໍາຕັດສິນຂອງພຣະອົງນັ້ນຖືກຕ້ອງແລະທ່ຽງທັມ. ຄໍາເວົ້າສໍາລັບຄໍາຕັດສິນ “ປ່ຽນຮູບລັກສະນະບໍ່ໄດ້, ມີອໍານາດ, ຕັດແລ້ວບໍ່ຄືນຄໍາ. ພຣະຄໍາພຣະເຈົ້າຕັ້ງຢູ່ຕະຫຼອດໄປ (ເອຊາຍາ 40:8).”

ພວກເຮົາສາມາດໃຫ້ຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄວາມສັດຈິງເປັນນິດ) ໃຫ້ນໍາພາຊີວິດຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ. ຄຳວ່າຄໍາສັ່ງສອນແມ່ນຄໍາເວົ້າທີ່ “ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງແມ້ນຢ່າກັບສິ່ງທີ່ພຣະຄໍາພີກ່າວ.”

☺ ຈາກຄໍາເວົ້າທັງໝົດທີ່ບັນລະຍາຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້, ຄໍາເວົ້າໃດທີ່ມີຄວາມໝາຍທີ່ສຸດຕໍ່ທ່ານ?

ຂ້າພະເຈົ້າຄຸ້ນເຄີຍກັບຄວາມຄິດຂອງການຕັ້ງສະມາທິຕັ້ງແຕ່ຕອນຢູ່ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມພາກປາຍແລະວິທະຍາລັຍລະຫວ່າງປີ 1970 ເມື່ອຕອນນັ້ນມີການກ່າວເຖິງການຕັ້ງສະມາທິຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າສາສນາຂອງຊາວຕາເວັນອອກໄດ້ຊຸກຍູ້ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໃນການຕັ້ງສະມາທິ. ບາງຄົນກໍ່ນັ່ງ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວແມ່ນເອົາຂາຂັດທະໝາດ, ຫຼັບຕາ, ບາງຄັ້ງກໍ່ຈົ່ມພິມພໍາຫຼືຮ້ອງເພງນະມັສການເພື່ອກໍາຈັດໃຫ້ຈິດໃຈຫວັງເປົ່າແລະໃຫ້ຈິດໃຈປອດໂປ່ງ. ເວົ້າແທ້ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫັນວ່າເປັນການປະກາດພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ.

ເມື່ອມໍ່ໆ ມານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນເພື່ອນຄົນນຶ່ງບັນລະຍາຍເຖິງການຕັ້ງສະມາທິອັນແທ້ຈິງຕາມຫຼັກພຣະຄໍາພີໂດຍການຮຽນຈາກງົວທີ່ມັນເຮັດຊັບຂັ້ນຕອນຂອງການຫຍັ້, ການກິນ, ການຍ່ອຍລະລາຍ, ແລະການນໍາຄືນມາຫຍັ້ໃໝ່ອີກ. ເບິ່ງຄືວ່າເປັນພາບປະກອບທີ່ເຫຼວໄຫຼຈົນກວ່າລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າເປັນຫຍັງຈິ່ງຫຍັ້, ກິນ, ແລະຕ່ຽງໄປ? ມັນເຮັດດັ່ງນັ້ນເພື່ອມັນຈະຜະລິດນ້ຳນົມໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນອີກ.”

☺ ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນປະໂຫຍດສໍາລັບທ່ານໃນການຕັ້ງສະມາທິໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຈະແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດເຫຼົ່ານັ້ນກັບຄົນອື່ນໆຢ່າງໃດ?

ເພື່ອນຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໄປອີກຢ່າງປີຕີຍິນດີວ່າພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຕັ້ງສະມາທິໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອເຫັນແກ່ການຄິດເຖິງກ່ຽວກັບພຣະຄໍາ, ການສຶກສາ, ຫຼືແມ້ກະທັ້ງຈິດຈໍາພຣະຄໍາໄວ້ຊື່ໆ. ພວກເຮົາຕ້ອງຕັ້ງສະມາທິໃນພຣະຄໍາເພື່ອພວກເຮົາຈະສາມາດຜະລິດນ້ຳນົມ (ຂອງພຣະຄໍາ) ສໍາລັບຜູ້ອື່ນອີກ. ນີ້ແມ່ນຫີບຊັບສົມບັດຄືທີ່ໄດ້ຕັ້ງສະມາທິແລະເອົາພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້ານໍາມາປະກອບໃຊ້.

2. ການຮ່ວມສາມັກຄີທັມໂດຍຜ່ານການອະທິຖານ (ມາຣະໂກ 1:35-39)

ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນແມ່ນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູພຣະເມສີອານ. ພວກເຮົາໄດ້ຜົນປະໂຫຍດອັນໃຫຍ່ຫຼວງໂດຍການໃຊ້ເວລາໃນການຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງແລະການຮຽນຟັງພຣະອົງ. ການອ້ອນວອນອະທິຖານກາຍເປັນພາກສ່ວນສໍາຄັນຂອງວິຖີຊີວິດຂອງທຸກໆຄົນທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.

☺ ຈາກຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ, ທ່ານໄດ້ຮຽນຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບການທີ່ພຣະອົງວາງຕົວໃນການອ້ອນວອນອະທິຖານ? ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງຄວາມປະຕິບັດດີແລະຄວາມສໍາຄັນໃນການໃຊ້ເວລາສາມັກຄີກັບພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດໃນສະໄໝ.

☺ ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ສະແດງຄວາມປະຕິບັດດີແລະໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນໃນການໃຊ້ເວລາສາມັກຄີກັບພຣະເຈົ້າບໍ່?

ຂ່າວປະເສີດນີ້ໄດ້ໃຫ້ຕົວຢ່າງຫຼາຍໆອັນຂອງພຣະເຢຊູໃນການອ້ອນວອນອະທິຖານ. ມາຣະໂກໄດ້ເນັ້ນເຖິງຄວາມສໍາຄັນແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍຄືການອະທິຖານທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ. ກ່ອນພຣະເຢຊູຈະເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ລະວັນຂອງພຣະອົງຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະການສຸມໃຈໃສ່ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພຣະອົງກໍຕໍ່ເມື່ອຫຼັງຈາກການອ້ອນວອນອະທິຖານເທົ່ານັ້ນ. ການອະທິຖານເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນທາງທີ່ສໍາຄັນລະຫວ່າງພຣະເຢຊູກັບພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດໃນສະໄໝ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫາກຕັດສິນໃຈວ່າຈະໃຊ້ເວລາແຕ່ເດີກໃນການອ່ານພຣະຄໍາພີແລະອະທິຖານ. ທໍາອິດຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ສຶກຕໍ່ການທ້າທາຍນີ້. ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະສົບການກັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີອັນແທ້ຈິງແລະຄວາມຄົບເຕັມໃນແຕ່ລະມື້ໃນການໃຊ້ເວລາກັບພຣະອົງ.

ການອະທິຖານບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເປັນການລົມກັບພຣະເຈົ້າແບບທໍາມະດາ; ການອະທິຖານໄດ້ລວມທັງການມີລະບຽບວິນັຍຕໍ່ຄວາມສະຫງົບງົບແລະການຟັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຖ້າວ່າພຣະເຢຊູຫາກຈໍາເປັນຕ້ອງອະທິຖານ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຈໍາເປັນຫຼາຍເທົ່າໃດໜ້າ! ການອະທິຖານຍັງເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູໃຫ້ຕິດແໜ້ນກັບພຣະອົງແລະກັບຄົນອື່ນໆ.

☺ ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານຕ້ອງປ່ຽນແປງໃນວິຖີຊີວິດການອະທິຖານຂອງທ່ານ? ທ່ານໄດ້ເລືອກບ່ອນສົງຄົມໃນເຮືອນຂອງທ່ານແລະເວລາສໍາລັບອ້ອນວອນອະທິຖານແລ້ວບໍ່? ທ່ານຢາກໃຊ້ເວລາກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່?

ນຶ່ງໃນໂອກາດອັນຈົບງາມທີ່ພວກຕິດຕາມພຣະຄຣິດມີກໍຄືການໃຊ້ເວລາກັບພຣະອົງ. ພວກເຮົາຍັງມີໂອກາດອັນດີທີ່ໄດ້ອະທິຖານຮ່ວມກັບແລະອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນໆ. ເມື່ອພວກເຮົາໃຊ້ເວລາໃນການອະທິຖານຮ່ວມກັນ, ທີ່ນັ້ນມີການຕິດແໜ້ນເຂົ້າກັນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນແລະໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.

3. ໝາກຜົນຂອງການໃຊ້ເວລາທີ່ດີ (ເພງສັດເສີນ 1:1-3)

ທ່ານຮູ້ຈັກຄົນໃດບໍ່ (ບໍ່ນັບຄຣິສຕຽນຜູ້ເປັນພະນັກງານຂອງໂບດຕ່າງໆ) ທີ່ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ທ່ານຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອມີການສຶກສາແລະຕັ້ງສະມາທິໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ? ສໍາລັບພວກເຮົາຫຼາຍໆຄົນ, ຄຣູສອນໂຮງຮຽນວັນອາທິດຊຶ່ງໃຊ້ຊີວິດສະແດງອອກໃນການໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄວາມຮັກຕໍ່ການຮູ້ຈັກແລະການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ. ປະຫວັດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຫຼາຍໆຄົນກໍເຫັນແຈ້ງຈາກຜົນປະໂຫຍດແລະໝາກຜົນຈາກການຕັ້ງສະມາທິຕໍ່ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ບັນທຶກເພງສັດເສີນໄດ້ບົ່ງຜົນປະໂຫຍດສອງຢ່າງສໍາລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຕິດຕາມທາງຂອງຄວາມບາບແຕ່ຕິດຕາມການຕັ້ງສະມາທິໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄົນຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບຄວາມສຸກ (ພຣະພອນ) ແລະບັງເກີດຜົນ. ການບັງຄັບຕົນຂອງການຕັ້ງສະມາທິມີຜົນໃນການເກີດໝາກຜົນຝ່າຍຈິດວິນຍານ. ການເລືອກເສັ້ນທາງຂອງຄົນຜູ້ນັ້ນທີ່ຕັ້ງສະມາທິແລະເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້ານໍາຄວາມປະຕິບັດດີແລະພຣະພອນມາສູ່ຊີວິດຂອງຜູ້ນັ້ນ.

ດາວິດ ຟແຣນຊິສ, ຜູ້ອໍານວຍການຝ່າຍໂຮງຮຽນວັນອາທິດຂອງຄະນະ ໄລຟ໌ເວ, ໄດ້ຂຽນເລື່ອງກ່ຽວກັບຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ເລີ່ມມາໂຮງຮຽນວັນອາທິດເມື່ອບໍ່ນານມານີ້. ຄໍາພະຍານຂອງລາວລວມທັງ, “ອັນທີນຶ່ງຂ້ອຍມັກຄຣູສອນຂອງຂ້ອຍ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍມັກຄຣູສອນຂອງພຣະຄໍາພີ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍມັກຄຣູສອນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ໃນການເດີນໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ມີໃຜຢາກທຽວເມື່ອພວກເຮົາເລືອກເສັ້ນທາງຂອງການຕັ້ງສະມາທິແລະເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງທີ່ປຸງແປງຊີວິດ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ພວກເຮົາມີໂອກາດແລະຈຳເປັນໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕັດກ່າວກັບພວກເຮົາໂດຍຜ່ານພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງແລະໂດຍຜ່ານການອະທິຖານ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງສໍາຄັນແລະຈະຕ້ອງມີການຕັ້ງສະມາທິໃນສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ທ່ານຕັ້ງສະມາທິຕໍ່ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍສໍາໃດ, ທ່ານຈະມອງເຫັນເຖິງຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຫຼາຍສໍານັ້ນທີ່ທ່ານບໍ່ຢາກຈະພາດໂອກາດໄປ.

☺ ໃນຕາຊິງຂອງ 1-10 ໂດຍ 10 ແມ່ນສູງສຸດ, ທ່ານຈະໃຫ້ຄະແນນທ່ານເອງທີ່ໃດໃນການເປັນຄົນງຽບສງົບແລະມີເວລາຟັງພຣະເຈົ້າ? ແມ່ນຫຍັງຄືຫຼັກຖານຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອປະຕິຍົມດີໃນຄໍາແນະນຳຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊີວິດຂອງທ່ານມີສິ່ງສະແດງອອກເຖິງຫຼັກຖານເຫຼົ່ານີ້ບໍ່? ເປັນຫຍັງຫຼືບໍ່ເປັນຫຍັງ?

ການຕັ້ງສະມາທິເທິງພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແລະໃນການອະທິຖານຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້:

- ສຸມຈິດໃຈໃສ່ຄໍາແນະນຳທັງປວງທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ນຳກໍາລັງແລະຄວາມປະຕິຍົມດີໃນຊີວິດແທ້.
- ປະຕິຍົມດີໃນຄໍາແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ.
- ຮູ້ຈັກແລະສະທ້ອນເທິງຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄໍາພີ, ທີ່ຊ່ວຍພວກເຮົາສເລີມສລອງສາຍສຳພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະອົງ.
- ໃຊ້ເວລາເຝົ້າດຶງດູກກັບພຣະເຈົ້າແລະປະສົບການກັບຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວໂດຍການຕິດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ.
- ຝຶກຊ່ອມການມີລະບຽບວິນັຍຂອງການມີຄວາມງຽບສງົບແລະການຮັບຟັງພຣະເຈົ້າ.
- ປະສົບການກັບຜົນຕ່າງໆຂອງການເກີດໝາກອອກຜົນຝ່າຍວິນຍານ.
- ນຳຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແລະພຣະພອນມາສູ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ-ແລະສູ່ຊີວິດຂອງຄົນອື່ນໆດ້ວຍ.

ອຸປະຖຳໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 6 ກຸມພາ 2011 (2-6-2011)

ພຣະເຈົ້າຮັກຄົນທີ່ບໍ່ໜ້າຮັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ໂຮເຊອາ 1:29; 3:1-5

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ

ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຈົ້າຮັກທ່ານ ແລະ ຢາກມີຄວາມສຳພັນທາງສ່ວນຕົວກັບທ່ານ. ທ່ານຈະຖືກຊັກຊວນໃຫ້ຕອບຮັບກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງດ້ວຍການເຊື່ອຟັງຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ.

ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນ

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າຮັກແລະຕາມຫາມະນຸດທຸກລາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ ທັງຢູ່ໃນແລະຢູ່ນອກວິທານ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ

ບົດຮຽນນີ້ມີຄວາມສຳຄັນເພາະມີຫລາຍຄົນບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຂົາຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂະໜາດໃດ ແລະ ຢາກມີຄວາມສຳພັນກັບພວກເຂົາ. ຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນມີຄວາມຜິດຖານການຫລິ້ນຊູທາງຝ່າຍວິນຍານ ແລະບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈຢ່າງຈິງຈັງກັບຄວາມສຳພັນຂອງເຂົາກັບພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຍິນຄຳເຕືອນຂອງການຕັດສິນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຮູ້ຈັກວ່າພຣະອົງຍັງຊົງຊອກຫາພວກເຂົາ ແລະຕ້ອງການເອົາພວກເຂົາກັບຄືນ.

ໃນເວລາເຂົາເມື່ອຍຢູ່ບ່ອນເຮັດການ, ທ່ານຮາແລນສາຣະພາບກັບເພື່ອນສນິດວ່າ ຕົນເອງເຄີຍຫລິ້ນຊູ. ລາວເປັນຜູ້ເຊື່ອແຕ່ໄດ້ຫລົງອອກຈາກທາງທາງໄກຈາກພຣະເຈົ້າ. ເພື່ອນຂອງລາວເປັນຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອກໍໃຫ້ກຳລັງໃຈລາວວ່າ, “ຂ້ອຍແຫ່ງໄດ້ເຮັດຊົ່ວກວ່າເຈົ້າອີກ, ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບເອົາຂ້ອຍຈັກເທື່ອ”.

ທ່ານຈະເວົ້າກັບທ່ານ ຮາແລນແລະເພື່ອນຂອງລາວແບບໃດ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງສອງເຂົ້າໃຈເຖິງການອົດທົນໃນຄວາມຮັກ, ພຣະຄຸນ, ແລະ ຄວາມກາຣຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຄວາມຈິງກໍຄືພຣະເຈົ້າຍັງຄອງຄອຍລໍຖ້າທີ່ຈະມີຄວາມສັມພັນກັບທຸກໆຄົນທີ່ໄດ້ເຮັດບາບ. ພຣະອົງຍັງບໍ່ພຽງແຕ່ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຮັບເອົາຜູ້ທີ່ກັບຄືນຫາພຣະອົງດ້ວຍການກັບໃຈເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພຣະອົງຍັງຕັ້ງໃຈຕິດຕາມຫາພວກເຂົາອີກ. ເຫດຜົນນີ້ເປັນຫລັກສຳຄັນຂອງຂໍ້ຄວາມໃນປຶ້ມພຣະທັມໂຮເຊອາຕລອດທັງເຫຼັ້ມ.

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຄຳສັ່ງອັນຂອງພຣະເຈົ້າຝົນໃຈ: ໂຮເຊອາ 1:2-3

ໂຮເຊອາແມ່ນໃຜ? ທ່ານເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃນສີ່ຄົນທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນສະໄໝສັດຕູທີ່ແປດກ່ອນສັກກະຣາດ BC. ທ່ານໂຮເຊອາແລະທ່ານອາໂມດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນປະເທດອິສຣາເອັນ, ຣາຊອານາຈັກພາກເໜືອ ໃນຂະນະດຽວກັນທ່ານເອຊາຢາແລະທ່ານມີກາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນປະເທດຢູດາ, ຣາຊອານາຈັກໃຕ້

ສາມບົດທຳອິດໃນປຶ້ມໂຮເຊອາ ເວົ້າເຖິງສະໄໝການປົກຄອງປະເທດອິສຣາເອັນ ຂອງກະສັດເຢຣ໌ໂບອາມທີ່ສອງ ປົກອັນສັກກະຣາດ 793-753 ຫຼື (793-753 BC), ເປັນສະໄໝທີ່ມີຄວາມສົງຄວາມແລະມັງຄັງສົມບູນ. ສະໄໝນີ້ເປັນຊ່ວງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍວັດຖຸນິຍົມ, ຈິດສຳນຶກບໍ່ມີສິນທັມ, ແລະການຫລິ້ນຊູ. ໂດຍທົ່ວໄປຄົນໄດ້ຫັນໜ້າອອກຈາກພຣະເຈົ້າແລະໃຊ້ຊີວິດຕາມໃຈຊອບຂອງຕົນເອງ.

ທ່ານໄດ້ເຫັນຫຍັງແດ່ທີ່ເໝືອນກັນລະຫວ່າງສະໄໝຂອງ ໂຮເຊອາ ກັບ ສະໄໝຂອງເຮົາໃນປັດຈຸບັນ?

ເພາະວ່າເວລານັ້ນອຸດົມດີ ຊາວອິສຣາເອັນຄິດວ່ານ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ນຳພວກເຂົາຕລອດ. ການປະກາດຂອງໂຮເຊອາໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ແຕ່ກໍຍັງເຕືອນເຖິງເຮືອງການຕັດສິນລົງໂທດທີ່ແນ່ນອນຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນຖ້າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຫັນໜ້າກັບຄືນມາຫາພຣະອົງ.

ທ່ານຈະສະແດງ ການຕອບຮັບແບບໃດຕໍ່ຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບການຕັດສິນລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຈະຕິຕຽນບໍ່? ກິນແໜ່ງບໍ່? ສຳຣວດເບິ່ງຊີວິດຂອງເຮົາເອງບໍ່? ຫລືສາຣະພາບກັບໃຈໃໝ່ຖ້າເຫັນເພາະສົມ?

ທ່ານໂຮເຊອາເປັນຊາຍໜຸ່ມທີ່ອາຍຸພໍດີກັບການແຕ່ງງານໃນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານຄັ້ງທຳອິດ. ຄວາມຝັນໃນການແຕ່ງງານທີ່ທ່ານເຄີຍມີກໍຕ້ອງປ່ຽນແປງຢ່າງວ່ອງໄວ ໃນເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງອັນແຈ່ມແຈ້ງໃຫ້ໄປແຕ່ງງານກັບຍິງໂສເພນີ. ຄຳສັ່ງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ແປກຂັດຂຶ້ນໃຈຂນາດ!

ມີເຫດຜົນອັນໃດແດ່ທີ່ທ່ານ ໂຮເຊອາ ຄວນຈະເອົາມາໃຊ້ເພື່ອຂັດຂຶ້ນຄຳສັ່ງອັນນີ້? ພວກທ່ານຈະໂຕ້ຕອບແບບໃດ ໃນເມື່ອຄຳສັ່ງຕາມແບບພຣະຄຳພີ ເບິ່ງຄືບໍ່ມີເຫດຜົນດີຕໍ່ທ່ານເລີຍ?

ທ່ານ ໂຮເຊອາ ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ແລະແຕ່ງງານກັບນາງ ໂກເມ, ແມ້ງຂອງລາວອາດຈະກາຍເປັນຄົນນອກໃຈໃນເວລາຕໍ່ມາຫລັງຈາກແຕ່ງງານແລ້ວ. ເບິ່ງຄືວ່າ ທ່ານໂຮເຊອາໄດ້ແຕ່ງງານກັບຜູ້ຍິງທີ່ມີມົນທົນກັບຜູ້ຊາຍທົ່ວໄປ.

ເປັນທຳມະດາທົ່ວໄປ ພວກເຮົາຈະປັກຕາເບິ່ງຊີວິດຄູ່ແຕ່ງງານຂອງທ່ານໂຮເຊອາ, ແຕ່ປຶ້ມໂຮເຊອາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສັມພັນອັນມີຊີວິດຂອງພຣະເຈົ້າແລະໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ໃນເມື່ອການແຕ່ງງານເປັນພາຫານສຳລັບຂໍ້ຄວາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃຫ້ພວກເຮົາມາຟັງຂໍ້ຄວາມຂອງພຣະອົງຜ່ານທາງທ່ານ ໂຮເຊອາ ເບິ່ງເທາະ.

ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ຂໍ້ຄວາມນີ້ບອກເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງຄົນອິສຣາເອັນກັບພຣະອົງໃນວິທີນີ້?

ຫົວໃຈຂອງຂໍ້ຄວາມນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຍື່ນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໃຫ້ໄປເຖິງພວກເຮົາທຸກໆຄົນ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບກໍຕາມ. ເພາະວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນບາບທີ່ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ, ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນນາງ ໂກເມ. ແຕ່ແລ້ວພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາຕາຍແທນຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າເຊີນໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນຄວາມສັມພັນອັນມີຊີວິດກັບພຣະອົງ ດ້ວຍການຮັບເອົາການລ້າງບາບທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ. ດຽວນີ້ມັນເປັນຄວາມຈິງ, ພຣະຄຸນ, ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ! ແມ່ນຄຳສັ່ງທີ່ຝືນໃຈໃຫ້ບອກແກ່ທ່ານໂຮເຊອາສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງນີ້.

ແມ່ນສ່ວນໃດໃນຊີວິດຂອງທ່ານຈະທຳໃຫ້ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ສັດຊື່ (ເພື່ອນກັນກັບນາງໂກເມ)? ທ່ານຈະຕ້ອງປ່ຽນແປງສ່ວນໃດເພື່ອຫລີກເວັ້ນການເປັນຄົນບໍ່ສັດຊື່?

2. ການຕັດສິນອັນໂຫດຮ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າ: ໂຮເຊອາ 1:4-9

ພວກພໍ່ແມ່ມັກໃສ່ຊື່ໃຫ້ລູກໄປຕາມຊື່ທີ່ມີຕາມເຊື້ອສາຍຫຼືເພື່ອນທີ່ຮັກແພງ. ແຕ່ສຳລັບທ່ານໂຮເຊອາແລ້ວບໍ່ໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ປະທານຊື່ໃຫ້ລູກແຕ່ລະຄົນທີ່ມີຄວາມໝາຍຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະເຈົ້າຈະບອກໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ.

ໃນບົດ 1:2 ຄຳເວົ້າ, “ແລະໃຫ້ມີລູກທີ່ຜິດທຳນຽມ” ຄົງຈະໝາຍເຖິງວ່າ ທ່ານ ໂຮເຊອາ ອາດຈະບໍ່ໄດ້ເປັນພໍ່ຂອງລູກເຫຼົ່ານັ້ນກໍເປັນໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນຂໍ້ຕໍ່ໄປໄດ້ບອກແຈ່ມແຈ້ງວ່າລູກຊາຍຜູ້ທຳອິດນັ້ນເປັນຂອງທ່ານໂຮເຊອາ; ແລະເພາະວ່າລູກທັງສອງຄົນຖັດມານັ້ນໄດ້ເກີດຫລັງຈາກການແຕ່ງງານ, ກໍມີຄວາມໝາຍແບບງ່າຍໆວ່າລູກທັງສອງໄດ້ມີປົມດ້ອຍຍ້ອນວ່າປະຫວັດຊື່ສຽງຂອງແມ່ນັ້ນບໍ່ດີ. ໃນດ້ານໃດກໍຕາມຄົນທັງຫລາຍມັກຈະຂະໜານນາມວ່າເປັນລູກຂອງຍິງໂສເພນີທີ່ມີຊື່ວ່ານາງໂກເມ.

ເປັນຫຍັງຜູ້ຄົນທັງຫລາຍມັກຈະຕັ້ງປົມດ້ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍຕາມຄວາມຜິດຂອງພໍ່ແມ່ (ຕົວຢ່າງວ່າ, “ມັນເປັນລູກຂອງຄົນຂີ້ເມົາ, ຫຼື ມັນເປັນລູກຂອງຄົນຊົ່ວທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງ”)? ທ່ານຈະຮູ້ສຶກແນວໃດກ່ຽວກັບເຫດການນີ້?

ລູກຊາຍຂອງ ທ່ານໂຮເຊອາຄົນທຳອິດແມ່ນ ຢິສເຣເອນ, ຊຶ່ງເປັນຊື່ບ່ອນທ່ານເຈຣູໄດໂກວດລ້າງທຳລາຍເຊື້ອສາຍກະສັດ ອິມຣີ (2 ກສ 9-10). ໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ສັ່ງໃຫ້ທ່ານເຢຣູເຮັດສິ່ງນີ້, ຈະໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງຈະລ້າງແຄ້ນຄອບຄົວທ່ານເຢຣູໃສ່ການນອງເລືອດຂອງຄອບຄົວຂອງຢິສເຣເອນໄດ້ແນວໃດ? ພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ຕີຕຽນທ່ານເຢຣູ ໃນສິ່ງທ່ານໄດ້ທຳ, ດັ່ງນັ້ນການແກ້ແຄ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບຫຍັງ?

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳເອົາຄວາມຮຸນແຮງເຂົ້າມາທຳລາຍສາຍຣາຊວົງອິມຣີໄດ້, ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງກໍຕ້ອງຈົບສິ້ນເຊື້ອສາຍຂອງເຢຣູໄດ້ເໝືອນກັນ.

ເຫດຜົນກໍມີຢູ່ວ່າ ໃນຄອບຄົວຂອງເຢຣູ, ຄົນອິສຣາເອັນກໍຍັງຊ້ຳເຮັດການໄຫ້ວພຣະທຽມທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າເໝືອນກັນກັບໃນຄອບຄົວອາຣາບ. ເຢຣູບໍ່ໄດ້ຮຽນບົດຮຽນຈາກການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕີສອນຢິສເຣເອນ. ເຫດສະນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າເລີຍຕ້ອງຫັກທະນູຂອງຄົນອິສຣາເອັນໃນຄອບຄົວຢິສເຣເອນ (ຂໍ້ 5). ທະນູໝາຍເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງກອງທັບທະຫານ; ໃນປີ 733 ກ່ອນປີສັກຣາດ (BC) ກອງທັບອັດຊີເຣັງໄດ້ທຳລາຍອິສຣາເອັນຣາຊອານາຈັກເໜືອທີ່ຮ່ວມພູຢິສເຣເອນ.

ການຕັດສິນລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ຄອບຄົວອາຣາບແລະເຢຣູນັ້ນໂທດຮ້າຍເກີນຄວນບໍ່? ທ່ານຄິດວ່າມີຂໍ້ຄວາມແບບໃດທີ່ຈະບອກຊື່ແຈງໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈຈາກຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້?

ລູກຂອງທ່ານໂຮເຊອາຜູ້ທີສອງເປັນຜູ້ຍິງທີ່ຊື່ວ່າບໍ່ມີຄວາມເຫັນໃຈ (ໂລ ຣູຣາມາ ໃນພາສາເຮັບເຣີ). ເປັນຊື່ທີ່ມີຂໍ້ຄວາມໝາຍຄືກັນກັບຢິສເຣເອນ. ຄວາມເຫັນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງມີໃຫ້ກັບອິສຣາເອັນອານາຈັກເໜືອໄດ້ໝົດໄປ, ສິນນັ້ນພວກເຮົາຈະຖືກຈັບຕົວໄປ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 722 ກ່ອນ ຄ.ສ. (722 BC). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມປະເທດຍູດາຈະບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງປະເທດອັດຊີເຣັງ (2 ກສ 19). ຍູດາໄດ້ຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງປະເທດບາບີໂລນໃນປີ 605, 598, ແລະ 587 ກ່ອນຄຣິສຕະສັກກະຣາດ (BC).

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລ້ວໄດ້ກະຕຽງເອົາຄວາມເຫັນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ? ແມ່ນຫຍັງຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຫລີກລ້ຽງຫ່າງຈາກການກະຕຽງເອົາຢ່າງນີ້?

ລູກຜູ້ທີສາມຂອງທ່ານໂຮເຊອາເປັນຜູ້ຊາຍ ໄດ້ມີຊື່ວ່າບໍ່ແມ່ນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ (ໃນພາສາເຮັບເຣີ ວ່າໂລ ອັມມີ). ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າປະຊາຊົນໃນຣາຊອານາຈັກເໜືອບໍ່ແມ່ນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

ໃນຊື່ຂອງລູກຜູ້ທີສາມ, ທ່ານໄດ້ພົບຫຍັງແດ່ທີ່ເໝືອນກັນໃນຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູ, “ບໍ່ແມ່ນພົດທຸກຄົນທີ່ກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ, ພຣະອົງເຈົ້າ! ພຣະອົງເຈົ້າ! ຈະເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນສວັນ, ເຂົ້າໄດ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ”. (ມທ 7:21)?

ລູກຂອງທ່ານໂຮເຊອາກາຍເປັນບ້າຍໂຄສະນາຂໍ້ຄວາມໃນການຕັດສິນລົງໂທດຈາກພຣະເຈົ້າໄປເຖິງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຖືກສອນໄວ້ວ່າການເລືອກຂອງເຮົາມີຜົນສະທ້ອນຕາມມາພາຍຫລັງ. ພວກເຮົາກໍຕ້ອງຮູ້ຈັກວ່າການເລືອກທີ່ຝ່າຍຝັນບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະຕ້ອງພົບກັບຜົນສະທ້ອນອັນຮຸນແຮງສຸດກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ໃນໂລກ.

ທ່ານຍັງຮູ້ບໍ່ວ່າພວກນັກປາດຄົ້ນຄວາລາຍງານວ່າຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຄຣິສຕຽນ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະແຕກຕ່າງກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໜ້ອຍໜຶ່ງ? ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງທ່ານເດໄດ້ສະແດງໃຫ້ຄົນເຫັນວ່າທ່ານໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າບໍ່? ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງມີ? ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງບໍ່ມີ?

3. ພຣະຄຸນອັສຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ: ໂຮເຊອາ 3:1-5

ການແຕ່ງງານທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມປະເພນີໄດ້ມີຄຳສັນຍາວ່າຈະຢູ່ກິນຮ່ວມກັນຕອດໄປເຖິງຈະຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີຫຼືຊົ່ວກໍຕາມ. ການຫລິ້ນຊູ້ເປັນການກະທຳທີ່ຈັດຢູ່ສະພາບທີ່ “ຊົ່ວ” ທີ່ສຸດ. ມັນເປັນເຫດໃຫ້ຄູ່ແຕ່ງງານຫລາຍຄູ່ໄດ້

ແຕກຫັກແລະຖືກເຜົາຜານໄປ, ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ເປັນທັງໝົດ. ການສາລະພາບຜິດກັບໃຈໃໝ່ແລະການໃຫ້ອະພິຍັດດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈໄດ້ນຳເອົາຫລາຍຄູ່ແຕ່ງງານກັບຄືນດີຂຶ້ນໃໝ່ໄດ້, ເຖິງແມ່ນການປົວແບງຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈຄືນໃໝ່ນັ້ນຕ້ອງໃຊ້ເວລານານພິລິມຄວນກໍຕາມ.

ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈໂຮເຊອາບິດທິສາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງອ່ານໄປຕາມສະພາບການ. ນາງໂກເມໄດ້ກັບຄືນໄປໃຊ້ຊີວິດເດີມທີ່ຜິດປະເພນີ, ແຕ່ຢ່າງໃດກໍແລ້ວແຕ່ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງໄດ້ບອກໃຫ້ທ່ານໂຮເຊອາສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ນາງຄືເກົ່າເໝືອນກັນກັບພຣະເຈົ້າຍັງຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນເອີ້ນ.

ທ່ານມີຫຍັງຢາກຖາມພຣະເຈົ້າ ຖ້າທ່ານຖືກບອກໃຫ້ສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ຄູ່ຊີວິດທີ່ບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ທ່ານ?

ເໝືອນກັນກັບນາງໂກເມໄດ້ກັບໄປຫາຊູຄົນອື່ນໆ, ພວກຊາວອິສຣາເອັນກໍໄດ້ຫັນໜ້າໄປຫາພຣະອື່ນພ້ອມດ້ວຍການຖວາຍເຂົ້າໜົມເຄັກໝາກອະງຸ່ນໃຫ້ພຣະທຽມທັງຫລາຍ (ຢຣມຍ 44:19).

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ທ່ານເອງອາດຈະບໍ່ສັດຊື່ກັບພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຄວນຈະປ່ຽນຫຍັງແດ່?

ແຕ່ເວລານັ້ນນາງໂກເມໄດ້ຖືກຂາຍໄປໃຫ້ເປັນຂ້າທາດ, ທ່ານໂຮເຊອາເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ຊື່ເອົານາງກັບຄືນ. ມູນຄ່າທີ່ທ່ານໄດ້ຊື່ໄຖ່ເອົານາງໂກເມກໍບໍ່ສາມາດເອົາມາປ່ຽງທຽບເທົ່າກັນກັບມູນຄ່າທີ່ພຣະບິດາໄດ້ໄຖ່ເອົາຄົນບາບ -- ຊີວິດພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິສເຈົ້າ. ແຕ່ການກະທຳຂອງທ່ານໂຮເຊອາກໍເປັນ ແວ່ນແຍງສ່ອງໃຫ້ເຫັນການໄຖ່ໂທດອັນບໍ່ຮີບສຸດທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເດົາເອົາວ່າພຣະຄຸນ ຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນມີຄຸນຄ່າຕ່ຳແລະງ່າຍດາຍ!

ເປັນຫຍັງບາງຄົນເຊື່ອວ່າການໃຫ້ອະພິຍັດນັ້ນງ່າຍ? ພາບທີ່ທ່ານໂຮເຊອາຊື່ໄຖ່ເອົານາງໂກເມຄືນນັ້ນບອກກັບເຮົາວ່າຢ່າງໃດກໍຈະກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າກັບພວກເຮົາທຸກຄົນທີ່ບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງ?

ຂໍ້ 3-5 ບອກວ່ານາງໂກເມຕ້ອງຢູ່ກັບທ່ານໂຮເຊອາດ້ວຍມືເງື່ອນໄຂ. ນາງຕ້ອງພິສູດຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ຜົວແລະຜົວກໍຕ້ອງພິສູດຕໍ່ນາງເໝືອນກັນ. ຫຼັງຈາກນາງຕອບຮັບຄວາມຮັກຂອງທ່ານແລ້ວ, ທ່ານໂຮເຊອາກໍເອົານາງມາເປັນເມັງຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ຄວາມໝາຍນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຕ້ອງໄຖ່ເອົາໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທີ່ຫລົງຫາຍໄປ, ແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງຮັບຜົນຕາມການຕັດສິນໃຈຂອງພວກເຂົາ.

ເມື່ອໃດພວກອິສຣາເອັນກັບຄືນຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍການກັບໃຈໃໝ່ອັນແທ້ຈິງ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮັບພຣະພອນຄືນອີກ. ຂໍ້ຄວາມໃນພຣະທັມໂຮເຊອາແມ່ນຄວາມບາບຕ້ອງຮັບການຕັດສິນລົງໂທດ. ພຣະຄຸນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຮຽກເອີ້ນເອົາຜູ້ເຊື່ອທີ່ຫລົງຫາຍໄປ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຫລົງຫາຍກັບຄືນເພື່ອຮັບພຣະກະຣຸນາຈາກພຣະເຈົ້າ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ຊີວິດການແຕ່ງງານຂອງທ່ານໂຮເຊອາໄດ້ຊື່ແຈ້ງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮັກອັນໝັ້ນຄົງຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນຄົນຈະທໍາຣະຍິດຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ. ພວກເຮົາສາມາດໄວ້ໃຈໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງພິຈາລະນາຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້:

- ສັອເລິນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຍອມປະຖົມພວກເຮົາໄປ.
- ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ຄຳເຕືອນໃນພຣະຄັມພີ ມີໄວ້ເພື່ອນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມສຳພັນໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ.
- ໃຫ້ຈຳໄວ້ວ່າການບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຈະນຳຄວາມເສັຍຫາຍແລະກິນແຫງພາຍຫຼັງ.
- ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າມີຄ່າມະຫາສານ, ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມອຸດທິດຖວາຍຕົນກັບພຣະອົງ.
- ຈົ່ງຕອບຮັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຕັດສິນໃຈມອບຖວາຍຕົນກັບພຣະຄຣິດແລະເຊື່ອຟັງພຣະອົງ.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ BS

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 13 ກຸມພາ 2011 (2-13-2011)

ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ໄພພິບັດຈົບຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ໂຮເຊອາ 6:1—7:2

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ

ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຈິງຮັກພັກດີອັນແທ້ຈິງເປັນແນວໃດ, ແລະທ່ານກໍສາມາດເລືອກຈະຢູ່ດ້ວຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີແບບນັ້ນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້.

ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນ

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຮັກພັກດີທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຈາກໄພພິບັດຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ

ຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຊີວິດເດີນໄປຕາມຄວາມເຄື່ອນໄຫວທາງຄວາມເຊື່ອ, ໃນເວລາດຽວກັນກໍເສີຍເມີຍຕໍ່ຄຳສັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄືຄວາມຈິງຮັກພັກດີ ແລະຄວາມສັດຊື່ອັນແທ້ຈິງຕໍ່ພຣະອົງ.

ນາງ ມາວິສ ເປັນຫົວໜ້າຄົນງານທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງຮຸນແຮງ. ກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ລາວໄດ້ທ້າທາຍໃຫ້ຄົນງານຂອງລາວມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ບໍລິສັດເພາະວ່າຜູ້ນຳໃນບໍລິສັດໄດ້ສັນຍາວ່າຈະຍືນຍົງບ່າຄຽງໄຫຼ່ກັບພວກເຂົາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນນາຍໄດ້ບອກໃຫ້ລາວໄລ່ຄົນງານທ້າຄົນໃນຜະແນກຂອງລາວອອກ. ຜົນສຸດທ້າຍລາວໄດ້ເອີ້ນຄົນງານມາສື່ຄົນ ແລະບອກພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາຖືກໄລ່ອອກການ ແລະຕົວລາວເອງກໍລາອອກຄືກັນ.

ເຮົາຈະສຳລວດຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງນາງ ມາວິສ ຕໍ່ບໍລິສັດ, ຕໍ່ຄົນງານ, ຕໍ່ຕົນເອງ, ແລະຕໍ່ຄວາມເຊື່ອແບບໃດ? ເຮົາຈະສຳລວດຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າທີ່ສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາແບບໃດ? ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາ?

ຄວາມຈິງຮັກພັກດີນັ້ນປະກອບດ້ວຍ ຄວາມສັດຊື່, ຄວາມໂຄຣິບ, ຄວາມໃກ້ຊິດ, ການຖວາຍຕົນ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ການທະນຸຖນອມ, ແລະຄວາມຈິງໃຈ. ບົດຮຽນນີ້ຈະທ້າທາຍພວກເຮົາໃຫ້ເຫັນຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຮົາແລະໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດທີ່ຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ.

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນ: ໂຮເຊອາ 6:1-3

ເພາະວ່າຜູ້ຄົນບໍ່ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປະກາດ, “ເຮົາຈະໜີໄປ..ຈົນກວ່າພວກເຂົາຮູ້ຈັກຄວາມຜິດຂອງເຂົາແລະຊອກຫາເຮົາ; ພວກເຂົາຈະຊອກຫາເຮົາໃນເມື່ອມີຄວາມທຸກ (ຮຊອ 5:15).

**ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າການໜີໄກຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາຄວາມທຸກມາສູ່ຕົນຕລອດ? ມີຄວາມທຸກຫຍັງແດ່ທີ່ທ່ານໄດ້
ຮັບຈາກການໜີໄກຈາກພຣະເຈົ້າ?**

ເປົ້າໝາຍຂອງຄວາມທຸກຄືນຳເອົາເຮົາຄືນກັບທາພຣະເຈົ້າ, ໂຮເຊອາ 6:1-3 ໄດ້ບອກໃຫ້ຄົນທີ່ໜີຈາກພຣະ
ເຈົ້າກັບຄືນທາພຣະອີງ. ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຮົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄົນທີ່ກັບ
ໃຈ. ການປິ່ນປົວນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຮອຍແປ້ວຈາກບາດແຜທີ່ໄດ້ຮັບ ຈາກຄວາມຮຸນແຮງຂອງ
ຄວາມບາບ. ແຕ່ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍໄທດແລະຖືກຮັບເຂົ້າຮ່ວມຄວາມສຳພັນກັບພຣະ
ອົງແລະກາຍເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ເປັນຫຍັງຫລາຍຄົນຈຶ່ງເລືອກເອົາຄວາມເຈັບປວດຝ່າຍວິນຍານຫລາຍກວ່າການກັບຄືນທາພຣະເຈົ້າ?

ຂໍ້ 2 ຊື້ໃຫ້ເຫັນແສງສວ່າງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນພຣະຄຣິດ, ໂຮມ
6:1-11 ປະກາດວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເອົາພຣະເມຊີອາຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະເຢຊູ ໄດ້ຕາຍນຳພຣະອົງ ແລະໄດ້ຖືກໃຫ້ກັບຄືນ
ຊີວິດມານຳພຣະອົງ. ແນ່ນອນພວກເຮົາສາມາດຢູ່ນຳພຣະອົງໂດຍພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ.

ໃນຂໍ້ 2 ພວກເຮົາຈະອ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະຮັບເອົາເຮົາໃນເມື່ອເຮົາສາຣະພາບຜິດໄດ້ວິທີໃດ?

ການໃຊ້ຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໃນການຮຽນຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງ, ເປັນການກະທຳ
ຕລອດຊີວິດ. ດຳເນີນຕໍ່ ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຕັ້ງໃຈແລະການອຸດທິດຕົນມຸ່ງໄປຫາຕອນຈົບ, ຕ້ອງອາສັຍຄວາມສ່ຳ
ສະໄໝໃນການໄຫວວອນອະທິຖານແລະສາມັກຄີທັມກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ສ່ວນສຳຄັນໃນການປະຕິບັດການຮູ້ຈັກ
ກັບພຣະອົງໃຫ້ດີຂຶ້ນນັ້ນຄືການອ່ານພຣະຄຳ, ຕັ້ງສະມາທິໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍໃນພຣະທັມທີ່ມີໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາ
ແລ້ວ, ແລະການເຊື່ອຟັງ.

ມີວິທີໃດເຮົາຈະຮູ້ວ່າພຣະອົງຮັບເອົາພວກເຮົາໃນຖ້າມາການສາຣະພາບຂອງພວກເຮົາ?

ການປາກົດຂອງພຣະອົງເປັນສິ່ງທີ່ແນ່ນອນເໝືອນກັນກັບຮຸ່ງອາຣຸນ, ພວກເຮົາສາມາດວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ
ທີ່ຮັບເອົາຄົນບາບທີ່ຮັບສາຣະພາບຜິດ. ໃນປະເທດອິສຣາເອັນ, ຝົນຕົກໃນຣະດູໃບໄມ້ປົ່ງເປັນສິ່ງທີ່ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າດິນ
ໄດ້ຮັບຝຸ່ນ. ຄວາມສັດຊື່ແລະພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ໄພ່ພົນນັ້ນຫລາຍເກີນທີ່ຈະຖາມເຖິງ.

2. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຈິງຮັກພັກດີຈາກພວກເຮົາ: ໂຮເຊອາ 6:4-6

ພວກເຮົາສ່ວນຫລາຍຍອມຮັບວ່າພວກເຮົາຍັງໄກຕໍ່ການເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ລົມບູນແບບ. ພວກເຮົາໄດ້ຫລົງ
ອອກຈາກເສັ້ນທາງອັນຖືກຕ້ອງຫລາຍຄັ້ງ, ຕ້ອງໄດ້ອາສັຍການສາຣະພາບຜິດຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາໃນການກັບ
ໃຈ. ໃນພຣະທັມໂຮເຊອາ 6:4-6 ບອກເຖິງຄວາມຮຸນແຮງຂອງຄວາມຜິດ, ໃນຂະນະດຽວກັນ 6:1-3 ສະແດງເຖິງ
ຈິດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ສາຣະພາບຜິດ, 6:4-6 ໂຍນຄວາມສົງສັຍໃສ່ການສາຣະພາບຜິດຂອງຊາວອິສຣາເອັນ, ຊາວອິສຣາ
ເອັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສາຣະພາບຜິດແລ້ວກັບຄືນໄປໄຫວ້ພຣະທຽມແລະເຮັດຄວາມຊົ່ວອີກ. ເໝືອນກັນກັບນ້ຳໝອກຕອນເຊົ້າ
ທີ່ຫາຍໄປ, ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງພວກເຮົາມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າກໍຫາຍໄປຕາມການໃຊ້ຊີວິດແຕ່ລະວັນ (ຂໍ້ 4).

**ຄວາມຈິງຮັກພັກດີແຕ່ປາກ, ບໍ່ໄດ້ອອກມາຈາກໃຈຈິງ. ການເປັນຄຣິສຕຽນຈອມປອມນັ້ນ ມີຫລາຍຈົນເກີນ
ເຫດໃນສະໄໝປັດຈຸບັນ. ມີຫລາຍຄົນອ້າງວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ມີຫລາຍຄົນປານໃດທີ່ທຳຕາມພຣະອົງສິ່ງ?
ມີຈັກຄົນທີ່ຕຽມພ້ອມຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນ? ມີຈັກຄົນເປັນພະຍານ? ມີຈັກຄົນຖວາຍ? ຄວາມຈິງພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ໂຮເຊ
ອາ 6:6 ເປີດໜ້າກາກຂອງຜູ້ນຳສາສນາທີ່ໜ້າໄວ້ຫລັງຫລອກໃນສະໄໝຂອງພຣະອົງ (ມທ 9:13; 12:7).**

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ແລະກໍຍັງເວົ້າກັບພວກເຮົາຜ່ານທາງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ພວກເຮົາກໍາລັງຟັງຢູ່ບໍ່? ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ປະກາດການຕັດສິນລົງໂທດອັນຮ້າຍແຮງກັບໄພພິນຂອງພຣະອົງທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ແນ່ນອນ, ພວກເຂົາໄດ້ກອງເຄື່ອງຖວາຍບູຊາຈົນເປັນກອງ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ ແລະລໍການຖືກພິໂຣດ.

ການກະທຳທາງຄວາມເຊື່ອຈະມີຄວາມໝາຍກໍຕໍ່ເມື່ອເຮັດດ້ວຍຈາກຈິດໃຈອັນແທ້ຈິງ. ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນແຕ່ຖວາຍຕົນໃນການອ້ອນວອນອະທິຖານ, ຮຽນພຣະຄຳພີ, ແລະນະມັສການຮ່ວມກຸ່ມເທົ່ານັ້ນແຕ່ໃນຊີວິດປະຈຳວັນອີກດ້ວຍ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈາກໄພພິນຂອງພຣະອົງ.

3. ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງພວກເຮົາສະແດງອອກໃນການປະຕິບັດອັນຖືກຕ້ອງ: ໂຮເຊອາ 6:7—7:2

ທຳມະຊາດຂອງການເອນອງຂອງເຮົາແມ່ນປະຕິເສດການບໍ່ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີທຸກຊະນິດ. ການກ່າວຫາວ່າບໍ່ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີເປັນສິ່ງທີ່ຖືກດູໝິ່ນປມາດ ແລະ ໝົດຄວາມໝາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມຈິງຮັກພັກດີບໍ່ໄດ້ຖືກວັດແທກດ້ວຍຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ດ້ວຍການກະທຳອີກດ້ວຍ.

ຄຳເວົ້າໃນຂໍ້ 7 ເຮັດໃຫ້ເຮົາຄິດເຖິງອາດາມ ຊາຍຜູ້ທຳອິດທີ່ລະເມີດຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກອິສຣາເອັນກໍໄດ້ລະເມີດຕໍ່ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພວກເຂົາ.

ຄົນອິສຣາເອັນເຄີຍໄດ້ເຫັນຄວາມຄືກັນລະຫວ່າງການລະເມີດຂອງອາດາມ ແລະເມືອງຕ່າງໆໃນອິສຣາເອັນທີ່ໝາຍເຖິງເມືອງຂອງອາດາມ. ເມືອງກີເລອາດ ເປັນເຂດແດນອິສຣາເອັນສມັຍໂບຮານທາງຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຍໍແດນ. ຂໍ້ນີ້ ອະທິບາຍວ່າໝົດຂົງເຂດນີ້ເປັນເມືອງດຽວກັນທີ່ຄົນທຳຊົ່ວໄດ້ອາໄສຢູ່ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຮອຍເປື້ອນເລືອດ. ບາງທີເຫດການນີ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ມີຊາຍ 50 ຄົນຂອງເມືອງໂກເລອາດຊ່ວຍກັນສັງຫານກະສັດ ເປກາຣີຢາ (2 ກະສັດ 15:25).

ໂຮເຊອາ 6:9 ອະທິບາຍເຖິງພວກປະໂຣທິດຂອງອິສຣາເອັນເປັນກຸ່ມໂຈນ ທີ່ຄອຍທຳຮ້າຍຂ້າຄົນແມ່ນແຕ່ຕາມຖົນໄປເມືອງຊີເຄັມ. ກຸ່ມຄົນເລວີ (ທີ່ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງປະໂຣທິດ) ແລະພວກຊີໂມນໄດ້ທຳການຕົວະແລະຂ້າຄົນຊີເຄັມເພື່ອແກ້ແຄ້ນການຂົ່ມຂືນນ້ອງສາວຂອງເຂົາທີ່ມີຊື່ວ່າ ນາງດີນາ (ປຖກ 34).

ເປັນຫຍັງຄວາມບາບຂອງພວກຜູ້ນຳຝ່າຍວິນຍານຈຶ່ງມີຄວາມເສັງຫາຍຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນ? ເປັນການຍາກສຳໃດທີ່ຈະໃຫ້ອະພິຍາຍແກ້ໄຂທີ່ໄດ້ສາຣະພາບຄວາມຜິດແລ້ວ? ດ້ວຍເຫດໃດ?

ເຖິງຈະມີການອ້າງວ່າຕົນເອງມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າເທົ່າໃດກໍຕາມ, ການປະພຶດຂອງຄົນມັກຈະພ້ອງເຂົາເອງ. ຄົນທີ່ວໄປແລະປະໂຣທິດກໍຕາມ ສ່ວນຫລາຍໄດ້ທຳຜິດຕໍ່ກົດຂອງພຣະເຈົ້າທັງນັ້ນ, ເຂົ້າຮ່ວມການເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເສື່ອມເສັງຢ່າງຮຸນແຮງ, ທຳລາຍຄົນອື່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ. ເບິ່ງແລ້ວກໍຄືຂ່າວໃນໜ້າໜັງສືພິມໃນສມັຍນີ້. **ມີຄວາມບາບອັນໃດໃນຂໍ້ນີ້ໜ້າໃຫ້ເຫັນເໝືອນໃນຂ່າວບໍ່ດົນທີ່ຜ່ານມາ? ທ່ານຄິດວ່າຂໍ້ຄວາມການຕັດສິນໃນໂຮເຊອາຈະໃຊ້ໄດ້ໃນສມັຍນີ້ບໍ່? ຖ້າດັ່ງນັ້ນທ່ານຄວນຈະເຮັດຢ່າງໃດ?**

ຂໍ້ 10 ເບິ່ງຕາມສາຍຕາຂອງພຣະເຈົ້າ: ມັນໂຫດຫຼົ້ມທາລຸນ. ແຕ່ໜ້າລົມເພດທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງຂ່າວຮ້າຍໃນຂ່າວຕ່າງໆໃນໜ້າໜັງສືພິມເປັນຂ່າວທັມມະດາໄປຄື: ການຂ້າກັນ, ການສັ່ໂກງ, ແລະການຄ້າປະເວນີຜິດສິນທັມ. ໃຫ້ພວກເຮົາກັບໄປແລະຫລົງເບິ່ງອີກຄູ່, ໃຫ້ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເຫັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນດຽວນີ້ໃນສາຍຕາຂອງພຣະອົງ. ພວກຢູດາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕ້ອງຮ້ອງ “ອາແມນ” ໃສ່ຄຳຕັດສິນພວກອິສຣາເອັນ, ແລະແລ້ວ ຂໍ້ 11 “ສຳລັບ

ຊາວຢູດານັ້ນ ເຮົາໄດ້ກຳນົດເວລາສຳລັບລົງໂທດໄວ້ແລ້ວ.” ອັນນີ້ກໍເປັນການເຕືອນພວກເຮົາຄືກັນວ່າພຣະເຈົ້າເຫັນ ຫຍັງແດ່ໃນເວລາພຣະອົງຊົງຫຼົວເບິ່ງພວກເຮົາ.

ຕິຕຽນຄວາມຜິດຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຄົນອື່ນນັ້ນ ງ່າຍກວ່າຮັບຮູ້ຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງບໍ່? ເປັນຫຍັງ?

ເປົ້າໝາຍທີ່ພຣະເຈົ້າປະກາດການລົງໂທດຄວາມບາບນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເສັຽໃຈ. ໃນຂະນະທີ່ການຕິ ເຮັດໃຫ້ເຈັບພຣະອົງຕ້ອງການປິ່ນປົວໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງ ການປິ່ນປົວຕ້ອງມີສ່ວນເປີດເຜີຍຄວາມບາບ. ຄວາມ ບາບຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວພວກເຂົາ, ພຣະອົງຫຼົວເບິ່ງຂ້າງໃດກໍພົບແຕ່ຄວາມບາບຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.

ເວລາພຣະເຈົ້າຫຼົວເບິ່ງທ່ານ ພຣະອົງຈະເຫັນຄວາມບາບອັນໃດທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ສາຣະພາບ? ມີຫຍັງຂັດຂວາງ ກາສາຣະພາບນັ້ນ? ມີຂັ້ນຕອນແນວໃດແດ່ທີ່ທ່ານຄວນເຮັດເພື່ອຈະມີໂອກາດຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມສຳພັນກັບພຣະ ເຈົ້າ ແລະກັບພື້ນຖານຄົນອື່ນໆ?

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຫຼົວເຫັນພຣະເຈົ້ານັ້ນ ພຣະອົງກໍເຫັນພວກເຮົາ. ພວກເຮົາທຳທຸກຢ່າງເພື່ອ ຊ່ອນຄວາມຜິດຈາກຄົນທີ່ຮູ້ຈັກເຮົາແຕ່ບໍ່ສາມາດຈະລອດສາຍຕາຂອງພຣະອົງໄປໄດ້. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຄຳນຶງເຖິງພຣະ ຄຳພີໃນໂຮເຊອາແລະຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມບົກພ່ອງໃນຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງພວກເຮົາແລະຮ້ອງ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເສີມສ້າງພວກເຮົາກາຍເປັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຕ້ອງການໃຫ້ເປັນຕາມຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ລົງທຶນໄຖ່ ເອົາເຮົາແລ້ວ--ຜູ້ປະກາດຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫ່ງຂອງພຣະອົງ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ພວກເຮົາສ່ວນຫລາຍມັກຈະແກ້ ອະທິບາຍການກະທຳຂອງເຮົາເອງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖວາຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າ. ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງການໃຫ້ພຣະທັມທີ່ປະກາດການຕັດສິນ ຕິພວກເຮົາໃຫ້ຕື່ນກັບຄືນມາຫາຄວາມຈິງ.

ໃຫ້ພວກເຮົາຮັບເອົາ ແລະປະຕິບັດຕາມຄວາມຈິງຈາກພຣະທັມ ໂຮເຊອາ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ພວກເຮົາສາມາດແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຍັງລໍຄອຍໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງກັບຄືນຫາພຣະອົງ.
- ພວກເຮົາຮັບຮອງວ່າພຣະເຈົ້າຈະຮັບເອົາຜູ້ທີ່ກັບຄືນຫາພຣະອົງດ້ວຍການກັບໃຈອັນແທ້ຈິງ
- ການກັບໃຈຂອງພວກເຮົາຕ້ອງເຕັມໄປດ້ວຍການໃຊ້ຊີວິດທີ່ປະກອບດ້ວຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.
- ພວກເຮົາຕ້ອງມຸ່ງໜ້າສແວງຫາການຮູ້ຈັກກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນທຸກໆວັນ.
- ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າຄວາມບາບຂອງເຮົາເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຽດຊັງທີ່ສຸດ.
- ພວກເຮົາຕ້ອງສາຣະພາບຜິດບາບ ແລະຖວາຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ BS

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 20 ກຸມພາ 2011 (2-20-2011)

ພຣະເຈົ້າຮັກເຮົາເໝືອນກັນກັບພໍ່ຜູ້ຮັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ໂຮເຊອາ 11:1-11

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ

ບົດຮຽນນີ້ສາມາດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ທີ່ເຮົາສາມາດວາງໃຈເຊື່ອໄດ້ແລະພຣະອົງຕ້ອງການຢູ່ຮ່ວມພວກເຮົາຢ່າງໃກ້ຊິດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນ

ບົດຮຽນນີ້ ແມ່ນກ່ຽວກັບການທີ່ພຣະເຈົ້າສະແດງພຣະອົງເອງ ເປັນພໍ່ທີ່ມີຄວາມຮັກອັນອ່ອນໂຍນ ແລະຕ້ອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງເຮົາດ້ວຍ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ

ມີຄົນຈຳນວນຫລາຍມີຄວາມສັມພັນທີ່ບໍ່ດີກັບພໍ່ຂອງຕົນເອງ, ຄົນເຫຼົ່ານີ້ກໍມີບັນຫາທີ່ຈະເຊື່ອວ່າພຣະບິດາໃນສະໄໝນີ້ຈະມີຄວາມສົນໃຈອັນດີສຳລັບຊີວິດຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໃຈຈິງ. ພວກເຂົາຕ້ອງຮຽນຮັບຮູ້ເອົາພຣະອົງວ່າເປັນພໍ່ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກອັນອ່ອນໂຍນ ແລະປະຕິບັດຕາມທັມຊາດຂອງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຕອດ.

ເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນຫລາຍປີ, ທ່ານ ເມສ ຍາກທິດລອງຍ່າງເຂົ້າໄປໃນບາແລະດື່ມເຫຼົ້າໃຫ້ເມົາ. ລາວຖືກໄລ່ອອກການ, ຊົ່ວໂມງທຳງານຂອງພໍ່ລາວກໍຖືກຕັດລົງ, ຄຳນ້ຳໄຟກໍບໍ່ໄດ້ຈ່າຍ, ແລະຄຳພີນໃຈໃນຄຳອ້ອນວອນອະທິຖານຂອງເພິ່ນກໍໝົດພັ້ງໄປ. ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນພໍ່ທີ່ຮັກແລະເປັນຜູ້ທີ່ລາວອາສາໄດ້ນັ້ນ, ພຣະອົງຢູ່ໃສ?

ແມ່ນຫຍັງເປັນເຫດໃຫ້ສົງສັຍວ່າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະບິດາທີ່ຮັກເຮົາແທ້ບໍ່? ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດກັບຄວາມສົງສັຍກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນເຮືອງນີ້ດ້ວຍວິທີໃດ?

ທ່ານ ເມສ ຮູ້ດີວ່າລາວຊູນສະດຸດໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນຢູ່ເລື້ອງໆ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຂວັນໂລກຂອງລາວຍ້ອນເຫດຜົນນີ້ບໍ່? ແຕ່ແລ້ວລາວກໍຍ່າງຜ່ານກາຍບານັ້ນໄປ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຮຳຮຽນພຣະທັມໂຮເຊອາ 11, ພວກເຮົາເຫັນຄວາມຈິງສອງຢ່າງ: (1). ເຖິງວ່າສະຖານະການຈະອອກມາເປັນຮູບໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງມີຄຸນຄ່າທີ່ເຮົາຄວນໄວ້ໃຈໄດ້. ແລະ (2). ພຣະອົງຍັງລໍຄອຍໃຫ້ພວກເຮົາຍອມໃຫ້ພຣະອົງເຂົ້າມາໃກ້ຊິດຢູ່ຮ່ວມທຸກໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ພຣະເຈົ້າຊົງຕິດຕາມນຳຫາພວກເຮົາ: ໂຮເຊອາ 11:1-2

ໂຮເຊອາ ບົດ 7—10 ໄດ້ເວົ້າເຖິງການພິພາກສາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມີໃຫ້ຄົນອິສຣາເອັນເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທີ່ພວກເຂົາທຳຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ, ແຕ່ບົດ 11 ພາໃຫ້ເຫັນຄວາມຫວັງ. ໃນຖານະທີ່ເປັນພໍ່ທີ່ຮັກ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້

ຍອມຈຳນົນປະຖົມລູກຜູ້ທີ່ຮະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ. ລູກຫລານເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ ພວກທີ່ຖືກປ່ຽນຊື່ເປັນອິສຣາເອັນ (ປຖກ 35:10) ໄດ້ຖືກສ້າງໃຫ້ເປັນຊາດນຶ່ງຈາກເຕົ້າຖ່ານຂອງການເປັນທາດໃນປະເທດເອຢິບ. ໃນສະໄໝນັ້ນ, ພວກອິສຣາເອັນຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ ພຣະເຈົ້າປາກົດຕໍ່ພວກເຂົາໃນຖານະພໍ່ທີ່ຮັກດ້ວຍການຊ່ວຍປົດເຂົາອອກຈາກການເປັນທາດ: “ອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ເຮົາໄດ້ເອີ້ນເຂົາວ່າລູກຊາຍຂອງເຮົາ.”

ຕອນເລີ່ມຕົ້ນປີ້ມ ໂຮເຊອາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ການແຕ່ງງານອະທິບາຍເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງພຣະອົງກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ທີ່ນີ້ພຣະອົງປ່ຽນຖານະສາມິມາເປັນພໍ່. ເໝືອນລູກຫົວດີຕໍ່ສູ້ພໍ່ແມ່, ດັ່ງນັ້ນ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ຫັນໜ້າໜີຈາກພຣະເຈົ້າແບບຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳເລົ່າ, ຈອງຫອງ, ແລະບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ໃນເມື່ອຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ເອີ້ນເອົາພວກອິສຣາເອັນຫລາຍເທົ່າໃດ, ພວກເຂົາຍັງຖືກລໍາເລີກເຂົ້າໄປໃນການໄຫວ້ພຣະທຸງມທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍການລົມສູ້ຜິດປະເວນີ ແລະຕື່ມເຫຼົ້າມືນເມົາຫລາຍຂຶ້ນ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຫຍັງເອີ້ນທ່ານກັບຄືນໃນເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ຖືກດຶງອອກໄກຈາກພຣະອົງ? ເຮືອງນີ້ເວົ້າກັບຈິດໃຈເຮົາແບບໃດ?

ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຄືເປັນພໍ່ທີ່ເປັນຫ່ວງ, ທະນຸຖນອມ, ຮັກລູກ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນລູກຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມບາບຢ່າງໜ້າອັບອາຍກໍ່ຕາມ. ເວລາຂ້າພະເຈົ້າຍັງນ້ອຍຢູ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈໃນຂໍ້ການພິພາກລົງໂທດຄົນບາບທີ່ເປັນຕາຊັງກ່າງາຍກວ່າເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຂົາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນ.

ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພໍ່ຂອງລູກຊາຍທັງສາມຄົນ, ບໍ່ມີຈັກຄົນທີ່ຈະເຮັດຕາມສິ່ງເຂົາຄວນທຳ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຄົ້ນພົບວ່າຄວາມຮັກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໃຫ້ເຂົາໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມເສັຽໃຈ ແລະຄວາມຜິດຫວັງໃນຕົວພວກເຂົາ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຮູ້ສຶກເຕີບໃຫຍ່ໃນຄວາມຮັກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະບິດາດ້ວຍ. ຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີໃຫ້ລູກກໍ່ບໍ່ໄດ້ສົມບູນແບບ; ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຍັງໄກຈາກການເປັນພໍ່ທີ່ສົມບູນຫລາຍ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພໍ່ທີ່ສົມບູນແບບເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິປັນຍາ, ຮູ້ທຸກສິ່ງ, ຮັກທຸກຄົນ. ເຖິງວ່າຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຫຼືພວກເຮົາຈະເຮັດຫຍັງ, ໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອແນ່ນອນໄດ້ໂລດວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖົມພວກເຮົາຈັກເທື່ອ. ນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຄືຕ້ອງການຄວາມຮັກ ແລະຄວາມຈິງໃຈຈາກພວກເຮົາ, ພຣະອົງກໍ່ຍັງດຳເນີນຕໍ່ທຳງານໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເພື່ອເອີ້ນເຮົາກັບຄືນຫາພຣະອົງ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງຕອບແທນການຮຽນເອີ້ນຂອງພຣະອົງ.

2. ພຣະເຈົ້າຊົງຖນອມລ້ຽງດູພວກເຮົາ: ໂຮເຊອາ 11:3-4

ອາດຈະເປັນເພາະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈກັບການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງເຮົາບໍ່? ເວລາມີບັນຫາພວກເຮົາມັກຈະມີຄວາມສົງສາໃນຄວາມຮັກແລະການລ້ຽງດູຈາກພຣະເຈົ້າ. ມີຜູ້ນຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ພຣະເຈົ້າປະຖົມຂ້ອຍແລ້ວ ຂ້ອຍຕ້ອງເພິ່ງຕົນເອງ.” ກ່ອນຈະເດົາຄວາມບໍ່ຈົງເອົາເອງ ຂໍໃຫ້ພັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງໂຮເຊອາ: “ເຮົານີ້ແຫຼະທີ່ສອນໃຫ້ເອຟຣາອິມ ໃຫ້ຍ່າງ” ອີກຄວາມນຶ່ງແມ່ນອິສຣາເອັນ ເພາະເອຟຣາອິມເປັນເຜົ່າທີ່ນຳໜ້າຂອງອິສຣາເອັນອະນາຈັກເໝືອ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍຊາວອິສຣາເອັນດ້ວຍການອູ້້ມເຂົາຢູ່ໃນອ້ອມແຂນຂອງພຣະອົງ. ເຮົາມີຄວາມອົບອຸ່ນສຳໃດທີ່ຮູ້ຈັກວ່າພຣະອົງຍັງອູ້້ມເຮົາຢູ່ໃນອ້ອມແຂນຂອງພຣະອົງໃນສະໄໝນີ້, ພຣະອົງຍັງຊົງເປັນຜູ້ປົນປົດພວກເຂົາອີກ.

ຂໍ້ 4 ໃຊ້ຄວາມປຽບທຽບກັບການຈູງງົວດ້ວຍເຊືອກ, ເວລາລູກຫົວດີຕ້ອງຖືກດຶງໄປດ້ວຍເຊືອກ. ພຣະບິດານຳພາລູກຂອງພຣະອົງດ້ວຍສາຍເຊືອກແຫ່ງຄວາມອ່ອນຫວານ. ບາງທີກໍ່ປຽບທຽບໄປເຖິງທ່ານໂມເຊ ຜູ້ເປັນເຄື່ອງມື

ທີ່ນຳໄປພົບອິສຣາເອັນອອກຈາກປະເທດເອຢິບ. ຈຸດໜັກສຳລັບພວກເຮົາກໍຄືພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັງຄັບພວກເຮົາໃຫ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ແຕ່ໄດ້ໃຊ້ທຸກວິທີທາງທີ່ເໝາະສົມກັບການເປັນມະນຸດຂອງເຮົາ, ພຣະອົງນຳພາພວກເຮົາ. ການນຳພາຂອງພຣະອົງຄືການປົກຄອງດ້ວຍຄວາມຮັກອັນອ່ອນໄຫວຂອງພຣະອົງ.

ມາຍເຊືອກຜູກແອກອອກຈາກກ້ອງຄໍງົວແລະກົມລົງເອົາອາຫານໃຫ້ມັນ ເປັນພາບທີ່ໃຊ້ມີໃຫ້ອາຫານເກືອງົວ. ເຊືອກຜູກແອກທີ່ຢູ່ກ້ອງຄໍງົວກໍຕ້ອງເອົາອອກເພື່ອໃຫ້ມັນກິນອາຫານໄດ້ສະບາຍ. ຂໍ້ຄວາມນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຊາວອິສຣາເອັນຄຳນຶງເຖິງການທີ່ພຣະເຈົ້າປົດປ່ອຍພວກເຮົາອອກຈາກການເປັນທາດຂອງເອຢິບ, ຊົງປະທານມານາແລະນົກຊຸ້ມໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ຖິ່ນກັນດານຈົນກວ່າກ່ອນຈະເຂົ້າໄປຢູ່ດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ.

ແຕ່ກ່ອນພວກເຮົາໄດ້ລືມຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຕັມດ້ວຍພຣະຄຸນຢ່າງງ່າຍດາຍແທ້ນັ້ນ! ພວກເຮົາເບິ່ງຂ້າມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ, ນຳພາລ້ຽງດູໃນຍາມສັບສົນແລະຫລົງທາງ, ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ຄົນອື່ນໆ ແລະສະພາບການຕ່າງໆອຸ້ມຊູ, ແລະນຳພາຊີວິດພວກເຮົາ.

ພໍ່ແມ່ຮັກແລະລ້ຽງດູລູກເຕົ້າບໍ່ໄດ້ຢຸດຢ້ອນຈົນເຖິງເວລາພວກເຮົາເປັນຜູ້ໃຫຍ່ກໍຕາມ ແລະພຣະເຈົ້າກໍເໝືອນກັນຈະດຳເນີນຕໍ່ໃນການລ້ຽງດູລູກຂອງພຣະອົງຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຂົາ. ການທວນຄືນເຖິງວິທີທາງທີ່ພຣະອົງເຄີຍຊ່ວຍເຫຼືອເຮົາໃນອະດີດກໍຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຄົ້ນພົບກັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງໃນປັດຈຸບັນໄດ້ຄືກັນ. ການນີ້ກໍເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນພໍ່ທີ່ລືມບູນແບບແລະຮັກພວກເຮົາ.

ບາງທີບັນຫາຂອງພວກເຮົາກໍຄືພວກເຮົາຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນແບບພໍ່ຕູ້ ທີ່ຍອມເອົາທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຫລາ ໆ ຕ້ອງການ, ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາທຳຄວາມຊົ່ວເທົ່າໃດກໍຕາມໃຈໄປໝົດ. ທີ່ຈິງພຣະອົງຊົງກໍເປັນພໍ່ຕູ້, ແຕ່ວ່າເປັນຜູ້ທີ່ກະທຳແຕ່ສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃນລະຍະຍາວຢູ່ຕະຫລອດ. ການກະທຳທີ່ໜ້າສັຣເສີນຂອງພຣະອົງສຳລັບພວກເຮົາ ບາງຄັ້ງກໍບໍ່ໄດ້ປະທານທຸກສິ່ງໃຫ້ຕາມໃຈພວກເຮົາຂໍ້.

ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ຈັກຜົນສະທ້ອນທີ່ຈະຕາມມາພາຍຫລັງໃນການຕອບແທນຄຳອ້ອນວອນອະທິຖານແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະຊົງປະທານຕອບຄຳຂໍຕາມພຣະປະສົງທີ່ເປັນໄປຕາມທັມຊາດແລະເປົ້າໝາຍອັນເປັນນິດນິຣັນຂອງພຣະອົງ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ໄວ້ວາງໃຈໃຫ້ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບິດາໃນສະໄໝທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາສັຣເສີນພຣະອົງທີ່ຊົງຊ່ວຍປະທານທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນຕະຫລອດເວລາທີ່ຕ້ອງການ.

3. ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຖິ້ມພວກເຮົາ: ໂຮເຊອາ 11:5-11

ຂໍ້ 5-7 ເຕືອນບໍ່ໃຫ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ໜ້າຈາກພຣະອົງເພື່ອເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຕົນເອງຕ້ອງການ ແລະຄິດວ່າພຣະອົງຈະຊ່ວຍເຮົາເຮົາອອກຈາກບັນຫາຕະຫລອດໄປ ນັ້ນເປັນການໂງ່.

ຈິ່ງຕັ້ງໃຈຟັງຂໍ້ຄວາມຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມຮັກແລະການລ້ຽງດູຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນການພິພາກສາລົງໂທດ. ຂໍ້ 5-7 ໄດ້ເນັ້ນເຖິງການພິພາກສາອັນແນ່ນອນທີ່ຈະຕົກໃສ່ໄພພົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ສາຣະພາບກັບໃຈໃໝ່. “ຄົນອິສຣາເອັນຈະບໍ່ກັບຄືນໄປເອຢິບ” ອາດຈະໝາຍຄວາມວ່າຈະບໍ່ໄດ້ນັບເອຢິບເປັນມິດເໝືອນກັນກັບປະເທດອັດຊີເຮັງ, ແຕ່ມີຄວາມໝາຍອີກວ່າອັດຊີເຮັງຈະຄອບຄອງພວກເຮົາເໝືອນເອຢິບໃນສະໄໝກ່ອນ. ເຫດຜົນໃນການຕົກຕ່ຳຂອງພວກເຮົາກໍຍ້ອນວ່າພວກເຮົາໄດ້ປະຕິເສດໃນການສາຣະພາບກັບໃຈ. ກອງທັບທະຫານຂອງອັດຊີເຮັງກໍເປັນເໝືອນດາບແກວ່ງໄປມາໃນຖ້ຳມາກາງເມືອງຕ່າງໆຂອງອິສຣາເອັນ.

ໃນເວລາທຸກຍາກເຂັ້ມໃຈ ປະຊາຊົນອ້ອນວອນຫາຂໍ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ; ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສົນໃຈເຂົາ

ກໍຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສົນໃຈໃນການກັບໃຈສາຣະພາບຜິດ.

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການອ້ອນວອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະການກັບໃຈສາຣະພາບຜິດ ເປັນແນວໃດ? ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຜົນສະທ້ອນຕາມມາຂອງຄວາມບາບ ແລະການໃຫ້ອະພິຍໄທຂອງຄວາມບາບ ເປັນແນວໃດ?

ແນວໃດກໍຕາມແຕ່, ຂໍ້ 8-11 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການພິພາກສາບໍ່ແມ່ນຄໍາເດັດຂາດສຸດທ້າຍຕໍ່ໄພພົນຂອງພຣະອົງ. ນັກສາສນາສາດໄດ້ຖືກຖຽງກັນກ່ຽວກັບຄໍາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ມີຄວາມປ່ຽນໃຈ” ກັບຄວາມຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແລະທັມຊາດອັນໝັ້ນຄົງຂອງພຣະອົງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງທີ່ພໍ່ແມ່ປຽບທຽບກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຄືຄວາມຮັກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອິດທິພົນສົງສານທີ່ກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນຂໍ້ນີ້.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ສາມາດປະຖິ້ມລະເລີຍໄພພົນທີ່ທໍຣະຍົດຂອງພຣະອົງ. ໃນຂະນະທີ່ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງເປັນຕາໜ້າຍ້ານ, ພຣະອົງກໍຍັງຈະບໍ່ທໍາລາຍຄົນອິສຣາເອັນເໝືອນກັນກັບຄົນເມືອງອັດມາ ແລະເມືອງເຊໂບຍິມທີ່ໄດ້ຫາຍໄປພ້ອມກັບເມືອງໂຊດົມ ແລະເມືອງໂກໂມຣາ (ພບຍ 29:22-23).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ສູງຮ້ອງນາບປ່າໃຫ້ເສືອກົວຮ້ອງເຕືອນໄພພົນຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ຖືກກວາດໄປປະເທດອັດຊີເຮັງ ແລະຜູ້ທີ່ໜີໄປເປັນອົພຍົບຢູ່ປະເທດເອຍິບ, ຖ້າຢູ່ໃນດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ, ພຣະອົງຕ້ອງເວົ້າກັບພວກເຂົາຢູ່ໃນບ້ານຂອງເຂົາເອງ.

ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາໄດ້ນໍາພາໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບການສັງສອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ທໍາ, ກໍາລັງທໍາ, ຫຼືຈະທໍານັ້ນບໍ່ຕັດຂາດກັບຄວາມຮັກຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້. ພວກເຮົາສາມາດປົງໃຈເຊື່ອໃນຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະພຣະປະສົງທີ່ຢາກຢູ່ໃກ້ຊິດຮ່ວມກັບຊີວິດເຮົາແຕ່ລະວັນ.

ບົດຮຽນຊີວິດ:

ພວກເຮົາມັກເສີຍເມີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະຕິຕຽນພຣະອົງທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຜົນສະທ້ອນຂອງການຕັດສິນໃຈອັນເຫັນແກ່ຕົວຂອງເຮົາມາເຖິງຕົວພວກເຮົາ, ແທນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນໄວ້ວາງໃຈແລະເຊື່ອຟັງພຣະອົງ.

ໃຫ້ຄໍານຶງເຖິງຄວາມຈິງໃນບົດຮຽນນີ້:

- ເຖິງຈະເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອກໍສາມາດຫັນໜ້າໜີຈາກພຣະເຈົ້າແລະໃຊ້ຊີວິດຕາມໃຈຕົນເອງມັກ.
- ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈະບໍ່ສາມາດໜີລອດການຕິດຕາມລູກທໍຣະຍົດດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
- ການລ້ຽງດູແລະຄວາມທະນຸຖນອມຂອງພຣະອົງໃນສັມຍກ່ອນເປັນພື້ນຖານທີ່ພວກເຮົາສາມາດວາງໃຈໃນຄວາມຮັກອັນໝັ້ນຄົງຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ລອດໄປ.
- ການຕີສອນຂອງພຣະເຈົ້າສະແດງເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ແລະມີໄວ້ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາຫລົບຕ່າວຄົນມາຫາພຣະອົງ.
- ໃນເມື່ອການຕີສອນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຮຸນແຮງ, ມັນສະແດງເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ພຣະເຈົ້າຢາກຢູ່ຮ່ວມໃກ້ຊິດຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາໄປເຖິງຈຸດສໍາເຣັດຜົນອັນສົມບູນໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ BS

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 27 ກຸມພາ 2011 (2-27-2011)

ພຣະເຈົ້າພ້ອມທີ່ຈະຕ້ອນຮັບພວກເຮົາກັບຄືນບ້ານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: ໂຮເຊອາ 14:1-9

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ

ບົດຮຽນນີ້ຈະທຳທາຍພວກຄຣິສຕຽນໃຫ້ສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບ ແລະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນ

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບການກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຫລົງທຳຜິດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ

ຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນໄດ້ຫລົງທາງຫ່າງອອກຈາກພຣະເຈົ້າໄປ, ພວກເຂົາຕ້ອງການຮູ້ຈັກວ່າຍັງມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະກັບຄືນສູ່ການອະພິຍໂທດ ແລະການສ້າງຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າຂຶ້ນໃໝ່ຫຼືບໍ່.

“ໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນຕ້ອງມີຫຼາຍຢ່າງກວ່ານີ້.” ນາງ ແຈນ ຍັງກ່າວຕໍ່ກ່ຽວກັບການທີ່ລາວໄດ້ຫລົງຄິດ ແລະບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມສຸກຊືມຊື່ນຍິນດີເໝືອນຄຣິສຕຽນຄົນອື່ນໆມີ. ນາງໄດ້ສຸບຄຳຖາມຂອງລາວວ່າ, “ມີຫຍັງຜິດບໍ່? ສິດຍາພິບານຂອງລາວໄດ້ຕອບວ່າ, “ແຈນ, ຄຳຖາມເຈົ້ານັ້ນຖືກຕ້ອງແລ້ວວ່າ ມີຫຍັງຜິດບໍ່? ເຈົ້າຄວນປ່ຽນແປງຫຍັງແດ່ໃນຊີວິດການເປັນຢູ່? ເຈົ້າຍັງດຶງຈ່ອງຢູ່ກັບຄວາມຜິດບາບອັນໃດ? ອັນໃດເຈົ້າຄວນສາຣະພາບຜິດ? ມີອັນໃດແດ່ທີ່ເຈົ້າຄວນເຮັດແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດ?”

ສິດຍາພິບານຂອງນາງ ແຈນ ຮູ້ວ່າລາວໄດ້ທຳຜິດໃນຊີວິດ ແລະຊອກຫາທາງຊ່ອຍລາວດຶງເອົາການໃຊ້ຊີວິດຂອງລາວໃຫ້ເຂົ້າມາຖືກທາງກັບພຣະເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ບົດຮຽນນີ້ເປັນເຄື່ອງນຳທາງຊ່ວຍທ່ານຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະປະສົບກັບພຣະພອນອັນສົມບູນຂອງພຣະອົງ.

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເມື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກາຍເປັນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາເອງ: ໂຮເຊອາ 14:1-3

ນາງ ແຈນ (ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ອ່ານຜ່ານມາ) ໄດ້ຮູ້ວ່າການກະທຳຂອງລາວບໍ່ໄດ້ຖືກຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນລາວໄດ້ກັບໄປໂບດເປັນປະຈຳ. ລາວຍັງຮູ້ສຶກວຸ້ນວາຍໃຈຢູ່ເພາະລາວຮູ້ສຶກຜິດແລະຂາດຄວາມໃກ້ຊິດພຣະອົງ.

ປຶ້ມ ໂຮເຊອາ ບອກພວກເຮົາວ່າ ການປະຕິບັດທາງສາສນາຢ່າງດຽວບໍ່ໄດ້ນຳໃຫ້ເຮົາຫຍັບເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຕ້ອງການຮັບເອົາເຮົາກັບຄືນໃນເວລາທີ່ເຮົາໄດ້ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ພຣະອົງບອກໃຫ້ພວກເຮົາເວົ້າ --- ເວລາຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງກາຍເປັນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາເອງ. ເວລາພວກເຮົາສາຣະພາບຮັບຜິດວ່າເຮົາເອງໄດ້ຊຸມສະດຸດໃນຄວາມບາບຂອງເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈຳຕ້ອງກັບຄືນຫັນໜ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຈະເຮັດວິທີໃດ? ພວກເຮົາຕ້ອງເບິ່ງວິທີທີ່ທ່ານ ໂຮເຊອາ ໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າອິສຣາເອັນ ເພາະມັນໃຊ້ກັບພວກເຮົາໄດ້ຄືກັນ. ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້

ບອກວ່າ: “ໃຫ້ກັບໃຈຄົນຫາພຣະເຈົ້າແລະອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງດັ່ງນີ້: ໂຜດໃຫ້ອະພິຍາຍທັງປວງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ແດ່ ທ້ອນ.” ເຖິງແມ່ນວ່າການກະທຳມີສູງດັ່ງກ່າວຄຳເວົ້າ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຄຳເວົ້າບໍ່ສຳຄັນ.

ຄຳວ່າ “ກັບໃຈ” ແນ່ນອນຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍນອກຈາກຈະເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ມີການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງ. ພວກເຮົາເຄີຍມີເພື່ອນບ້ານເປັນຄຣິສຕຽນຄົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນບັບຕິສ, ລາວໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າລາວເປັນບັບຕິສ ບໍ່ໄດ້ເພາະຄວາມເຊື່ອອັນໜຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າເລີຍວ່າ “ໃຫ້ຂ້ອຍເດົາເບິ່ງກ່ອນ ຕ້ອງແມ່ນຄຳວ່າ, ຄຣິສຕຽນສາມາດໃຊ້ຊີວິດເໝືອນກັບມານ, ບອກພຣະເຈົ້າວ່າຕົນເອງກັບໃຈ, ຍັງໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບາບ, ແລະຍັງຈະໄດ້ຂຶ້ນໄປສະໝັ້ນຢູ່.” ລາວບອກວ່າ, “ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອແບບນັ້ນ.” ຂ້າພະເຈົ້າຕອບລາວວ່າ, “ພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອແບບນັ້ນ ຄືກັນ. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າຖ້າໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນແລ້ວກໍພົ້ນບາບຕລອດໄປ; ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງເນັ້ນໜັກຄຳວ່າ “ພົ້ນແລ້ວ.” ຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງນັ້ນຕ້ອງມີການສະແດງໃຫ້ເຫັນການກັບໃຈໃໝ່ແລະອຸທິດຕົນອັນແທ້ຈິງ. ພຣະເຢຊູຊົງເຄີຍບອກໄວ້ວ່າ ຈະມີຄົນທີ່ອ້າງຕົນເອງວ່າເປັນຄຣິສຕຽນແຕ່ຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ເປັນເລີຍ (ມທ 7:21-23). ຖ້າການກັບໃຈໃໝ່ບໍ່ຈິງ ໃຈການໃຫ້ອະພິຍາຍກໍບໍ່ເປັນຈິງເໝືອນກັນ.

ຄຳວ່າ “ຂໍຊົງຮັບຄຳອ້ອນວອນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍທ້ອນ” ເບິ່ງຄືເປັນຄຳອະທິຖານທີ່ຈິງໃຈຂໍຄວາມໃຫ້ອະພິຍາຍ ແລະກໍຈະມີການສັຮເສີນເພາະໄດ້ຮັບການອະພິຍາຍ. ກ່ອນພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍາຍທີ່ພວກເຮົາຮູ້ຈັກນີ້ ພຣະບິດາໄດ້ທົນທຸກທໍຣະມານໃນການຕາຍຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງນັ້ນເກີນກວ່າທີ່ພວກເຮົາຈະຄິດເຖິງຄຸນຄ່ານັ້ນ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮ້ອງເພງ ແລະອ້ອນວອນສັຮເສີນສຳລັບຂອງພຣະຣາຊທານໃນພຣະຄຸນນີ້!

ການກັບໃຈໃໝ່ຂອງຊາວອິສຣາເອັນຈະບໍ່ໄດ້ເພິ່ງພາອາສາສັຍຄວາມເປັນພັນທະມິດກັບຕ່າງປະເທດຄືອັດຊີເຮັງ ພະລັງອຳນາດທາງທະຫານ (ກອງທັບມ້າ), ແລະພຣະທຽມທີ່ສ້າງດ້ວຍມືເພື່ອໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພວກເຂົາ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍຈະເຫັນຮູບພຣະຕ່າງໆຢູ່ສະຫະຣັດອະເມຣິກາຫລາຍພໍເທົ່າໃດ, ແຕ່ການໄຫວ້ພຣະທຽມມີຢູ່ຫລາຍເໝືອນກັນ. ຄວາມໝາຍຂອງການໄຫວ້ພຣະທຽມກໍຄື “ຍົກຍ້ອງຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ, ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ, ຫຼືຄວາມຄິດໃຫ້ສູງເໜືອກວ່າພຣະເຈົ້າທີ່ບອກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ”. ຄຳເວົ້າຢູ່ໃນພຣະທັມໂຮເຊອາ ສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາສຳຣວດເບິ່ງວ່າ ພວກເຮົາອາດຈະອາສາສັຍສິ່ງຂອງໃນໂລກນີ້ ຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດການເປັນຢູ່ປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ.

ຕອນຕົ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ ພວກອິສຣາເອັນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວນັ້ນ “ບໍ່ເປັນໄພພົນຂອງເຮົາ” (1:9). ໃນການກັບໃຈຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ປະສົບກັບການໃຫ້ອະພິຍາຍ ແລະສາມາດຮູ້ແນ່ໃຈວ່າພວກລູກກຳພ້າໄດ້ຮັບຄວາມຮັກໃນພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຍິນດີພໍພຣະທັຍຮັບເອົາທຸກຄົນທີ່ໄດ້ກັບໃຈຄົນຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຈິງ.

ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ເໝາະກັບການກັບໃຈທີ່ມາຈາກໃຈຈິງຂອງເຮົາ, ສັຮເສີນພຣະເຈົ້າໃນການໃຫ້ອະພິຍາຍພວກເຮົາຂອງພຣະອົງ, ແລະອຸທິດຕົວເຮົາເອງອາສາສັຍພຣະອົງໃຫ້ນຳພາທາງຊີວິດ ແລະການຢູ່ກິນ.

2. ເມື່ອພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າກາຍເປັນຂອງເຮົາ: ເໂຮເຊອາ 14:4-7

ພຣະເຈົ້າຢາກຕ້ອນຮັບພວກເຮົາກັບຄືນບ້ານ ເພາະວ່າຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຊົງສາມາດຖອກເທພຣະພອນຂອງພຣະອົງລົງໃສ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພຣະພອນອັນລ້ຳຄ່າທີ່ສຸດກໍຄືການຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຄືນດີກັບພຣະອົງແລະຮັກພຣະອົງ. ພຣະຄຳພີບອກໄວ້ວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອແທ້ຈິງຈະທົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ, ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາອາດຈະຫລົງທາງໜີຈາກພຣະເຈົ້າດ້ວຍການປະຖິ້ມແລະຕົກຢູ່ໃນການທົດລອງກໍຕາມ. ຄວາມບາບຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອແທ້ບໍ່ໝາຍເຖິງການໜີປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າແລະທາງຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາໄດ້ສັງເກດເຫັນຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າມີຄວາມເຊື່ອໄດ້ໜີຈາກພຣະເຈົ້າໄປນັ້ນແທ້ຈິງລາວບໍ່ໄດ້ເຊື່ອແທ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປະກາດວ່າຕົນເອງໄດ້ເຊື່ອ (1 ໂຢຮັນ 2:19). ພວກເຂົາຈະໝົດຫວັງບໍ່? ບໍ່, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຊ່ວຍປົວແປງການປົບໜີຂອງເຂົາໃຫ້ດີຄືກັນ. ເຖິງຢ່າງໃດ ພຣະເຈົ້າກໍຍັງຄ່ອຍການ

ສາຣະພາບຜິດກັບໃຈຂອງພວກເຂົາຢູ່.

ພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບຜູ້ທີ່ຖືກສ້າງກັບຄືນໃໝ່ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນ ໂຮເຊອາ 14:5-7. ພຣະອົງຈະເປັນຄືນໍ້າຝົນລ້ຽງອັນຊຸ່ມເຢັນໃຫ້ພວກເຂົາ; ຄຳວ່າ **ເບີກບານແລະຮາກຈະຢັ້ງລົງ** ໝາຍເຖິງເຕີບໃຫຍ່ແລະໝັ້ນຄົງ. ປະເທດຊາດຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນແລະກາຍເປັນທີ່ໜ້າເກງກົວໃນສາຍຕາຂອງປະເທດອື່ນ.

ໃນສັມຍສັງຄົມວັດຖຸນິຍົມຂອງເຮົາ, ພວກເຮົາຈະແປຄວາມໝາຍຂອງພຣະພອນເປັນມູນຄ່າຂອງວັດຖຸໄປໝົດ. ແນ່ນອນ ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາມີຄວາມຢູ່ດີຝ່າຍຮ່າງກາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພຣະຄຳພີທລາຍຂໍ້ໄດ້ເຕືອນກ່ຽວກັບການຮັກເງິນແລະຄວາມຕ້ອງການເປັນຄົນຮັ່ງມີ (1 ຕມທ 6:9-12; ຮຮ 13:5).

ພຣະພອນທີ່ມັງຄັງທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາກໍຄືການຮູ້ຈັກແລະດຳເນີນຊີວິດໃນແສງສວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ. “ທີ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຂ້ານ້ອຍມີຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ທີ່ກ້າຂວາຂອງພຣະອົງຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຍິນດີຕລອດໄປ” (ພສສ 16:11). ໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ຈຳໄວ້ວ່າຄວາມຮັ່ງມີອັນແທ້ຈິງນັ້ນຢູ່ບ່ອນໃດ. ເໝືອນອາຈານ ໂປໂລໄດ້ຍ້າເຕືອນພວກເຮົາ, “ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບການຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນມາດ້ວຍກັນກັບພຣະຄຣິດແລ້ວ ກໍຈົ່ງສແວງຫາສິ່ງຊຶ່ງຢູ່ເບື້ອງເທິງ ຄືບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຊົງສະຖິດຢູ່ ຊົງປະທັບກ້າຂວາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ ບໍ່ໃຊ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ” (ກລຊ 3:1-2). ພຣະພອນຝ່າຍຮ່າງກາຍຈະສູນໄປ; ພຣະພອນຝ່າຍວິນຍານຈະຍັງຍືນຢູ່ຊົ່ວນິຣັນດອນ.

3. ເມື່ອທາງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນທາງຂອງເຮົາ: ໂຮເຊອາ 14:8-9

ທາງຂອງພຣະເຈົ້າກາຍເປັນທາງຂອງເຮົາໃນເມື່ອເຮົາ.....

- ຮັບຮູ້ວ່າທາງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນແຕກຕ່າງກັບທາງຂອງເຮົາ (ອຊຢ 55:8-9)
- ສາຣະພາບຄວາມບາບຂອງເຮົາແລະຮັບເອົາການຊົງໃຫ້ອະພິຍາຍແລະການຊົງຊໍາຮະ (1 ຢຮ 1:9)
- ພັທນາຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສໍາແດງຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍ (ໂຣມ 5:8)
- ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມພຣະຄໍາ--ແລະບໍ່ເປັນພຽງຜູ້ຟັງເທົ່ານັ້ນ (ຍກບ 1:22)

ຂໍ້ມວນທ້າຍໃນປຶ້ມ ໂຮເຊອາ ໄດ້ສລຸບຂໍ້ຄວາມທີ່ດີເລີດ: ພຣະເຈົ້າພ້ອມທີ່ຈະຮັບເອົາພວກເຮົາກັບຄືນບ້ານໃນເວລາທາງຂອງພຣະອົງກາຍເປັນທາງຂອງພວກເຮົາ.

ເອຟຣາອິມ ໝາຍເຖິງຊາວອິສຣາເອັນ, ມີຄໍາຖາມເຖິງວ່າພວກເຂົາຈະມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບພຣະປອມຕ່າງໆບໍ່? ຈະແປເປັນຄໍາຖາມຈາກພຣະເຈົ້າ. ອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງວ່າການກັບຄືນທາງພຣະເຈົ້າ, ເອຟຣາອິມຕ້ອງປະລະຖິ້ມການໄຫວ້ພຣະທຽມ ຫຼືພຣະເຈົ້າບອກວ່າການກະທຳນີ້ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພາະມັນເປັນການບໍ່ດີເປົ່າໂຍດ.

ພຣະເຈົ້າກໍຊົງໄດ້ເຕືອນບອກໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງວ່າພຣະທີ່ຕາຍແລ້ວບໍ່ສາມາດຕອບຄຳອະທິຖານພວກເຂົາໄດ້. ພຣະອົງປະກາດວ່າ: “ແມ່ນເຮົາເປັນຜູ້ຕອບສນອງຄຳອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາ ແລະຈະດູແລຮັກສາພວກເຂົາ.” ເວລາພວກເຮົາຊອກຫາຄວາມຍິນດີ, ຄວາມສັນຕິສຸກ, ຄວາມພໍໃຈ, ຄວາມສຸກ, ຫຼືຄວາມເພິ່ງພໍໃຈທີ່ແຍກຈາກພຣະເຈົ້ານັ້ນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ໝັ້ນຄົງເລີຍ. ຄວາມບາບຈະບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນບາງເທື່ອເບິ່ງຄືຈິງແຕ່ເປັນພຽງພາບລວງຕາ. “ຄຳຈ້າງຂອງຄວາມບາບຄືຄວາມຕາຍ” (ໂຣມ 6:23). ຄວາມເຕັມປຸ່ມໃນຊີວິດທີ່ຍາວນານຈະມີຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ຮູບຄວັດເປັນໄມ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນເໝືອນຕົ້ນແປກທີ່ມີໃບຂຽວສົດ. ພຣະເຈົ້າອົງທຸ່ງແທ້ຊົງເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງໝາກໄມ້ (ເປັນຜູ້ປະທານໃຫ້), ບໍ່ແມ່ນພຣະທຽມ.

ຂໍ້ 9 ເອີ້ນຄວາມສົນໃຈໃນຂໍ້ຄວາມຂອງ ໂຮເຊອາ. “ທາງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຖືກຕ້ອງ;” ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຖືກຕ້ອງທາງວິນຍານ, ສິລທັມ, ແລະ ຄວາມຄຶດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຖືກຕ້ອງສໍາລັບພວກເຮົາຄືກັນ. ພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງພວກເຮົາ, ຊົງ

ຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບພວກເຮົາ, ສິ່ງທີ່ຈະໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ, ຄວາມພໍໃຈ, ແລະຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີແກ່ພວກເຮົາຫລາຍທີ່ສຸດ. ເຫດສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະມີສະຕິປັນຍາແລະມີແສງຕາອັນກວ້າງໄກ ດ້ວຍການດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ໃນທາງຂອງພຣະອົງ.

ຜູ້ທີ່ຊົມສະດຸດໃນທາງຂອງພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ແລະເດີນໄປໃນທາງຂອງຕົນເອງ, ຈະວົນວຽນຢູ່ໃນຄວາມມືດ ແລະຈະບໍ່ພົບແຜນການທີ່ພຣະເຈົ້າຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ (ຂໍ້ 9). ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ໃນຂໍ້ຄວາມຂອງໂຮເຊອາ, ຮັບສາຣະພາບກັບໃຈຈາກຄວາມບາບຂອງເຮົາ ແລະປະສົບກັບພຣະພອນຂອງພຣະອົງໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາດໍາເນີນຊີວິດໄປກັບທາງຂອງພຣະອົງແຕ່ລະວັນ.

ບົດຮຽນຊີວິດ:

ຂໍ້ຄວາມໃນພຣະທັມ ໂຮເຊອາ ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຕ້ອນຮັບຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ, ນອກຈາກນັ້ນຍັງບອກວິທີການກັບຄືນບ້ານໄປຫາພຣະອົງອີກ. ຈຶ່ງຈຳໄວ້ວ່າ: ພຣະເຈົ້າພ້ອມທີ່ຈະຮັບເອົາເຮົາກັບຄືນບ້ານ. ຈຶ່ງຄໍາມົງເຖິງສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຫລີກຈາກຄວາມຜິດພາດໄດ້.
- ຄວາມຜິດພາດຂອງເຮົາພາໃຫ້ເກີດບັນຫາແກ່ເຮົາແລະຄົນອື່ນ; ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງປະຖິ້ມພວກເຮົາ.
- ພຣະເຈົ້າຊົງສະດັບຟັງຄໍາສາຣະພາບໃນການກັບໃຈທີ່ອອກມາຈາກໃຈອັນແທ້ຈິງ.
- ພຣະເຈົ້າໃຫ້ອະພິຍໂທດແກ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະອວຍພຣະພອນແກ່ລູກຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍໂທດແລ້ວ
- ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບສະຕິປັນຍາ ແລະມີແສງຕາກວ້າງໄກຈາກຄວາມຜິດພາດຂອງພວກເຮົາ ແລະດໍາເນີນຊີວິດໃນທາງຂອງພຣະອົງ.

ອຸປະຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ BS